L'excursionisme a Vilanova i la Geltrú

L'agrupació excursionista TALAIA
Cinquanta anys de continuïtat
1955-2005

EL CEP I LA NANSA
EDICIONS

RESPONSABILITATS EDITORIALS

• L'edició d'aquest llibre és fruit de la celebració del Cinquantenari (1955 – 2005) de l'Agrupació Excursionista Talaia de Vilanova i la Geltrú
• La Comissió d'aquest Cinquantenari estava composta per:
Antoni Ordovàs, Maria Carme Barceló, Josep Blanes, Salvador Butí, Salvador Belchi, Toni Castelló. Agustí Poch, Xavier Capdet i Jesús Santacana.

• Primera edició, febrer de 2007
• Predissenys de maqueta, coberta i coordinació editorial: Josep Blanes
• Correcció lingüística: Blanca Forgas
• Correcció d'estil: Xavier Balfegó
• © d'aquesta edició:

Agrupació Excursionista Talaia
Carrer Comerç, 4
08800 Vilanova i la Geltrú
Tel. 93 893 12 57
Fax. 93 814 53 82
CIF G-58124702
http://www.aetalaia.org
a/e: aetalaia@aetalaia.org

El cep i la nansa edicions
Carrer del Rei Pere el Cerimoniós, 41-45 (B)
08800 Vilanova i la Geltrú
Tel. 647 514 452
fmestres@elcepilanansa.com
www.elcepilanansa.com

• © AUTORS DELS TEXTOS

Maria Carme Barceló, Ricard Belascoain, Josep Blanes, Salvador Butí, Vicenç Carbonell, Blanca Forgas, Antoni Ordovàs, Josep Planas, Joan Raventós, Antoni Sagarra, Jaume Soler

• També s'han consultat i han aportat dades:
Salvador Belchi, Xavier Capdet, Ramon Casas, Antoni Castelló, Damià Pérez, Francesc X. Puig, Àngel Vedo, Manel Masana
• I també les seccions:
Secció de Muntanya
Secció de Cultura
Secció de Senders
Secció d'Esquí
GET- Grup Espeleològic Talaia
GEAM – Grup d'Escalada i Alta Muntanya
Amics de la Sardana

• ©AUTORS DE LES FOTOGRAFIES I IMATGES
Algunes de les fotografies han estat facilitades per socis i amics. La resta, provenen de l'Arxiu Fotogràfic de l'A. E. Talaia, generalment extretes de la *Revista d'Excursionisme* de l'entitat, els autors de les quals o de l'arxiu d'on han sortit, s'especifiquen a continuació :

Josep Aguadé, Mike Alentorn, Joan Batet, Ricard Belascoain, Josep Bertran, Josep Blanes, Joan Bellmunt, Salvador Butí, Vicenç Carbonell, Francesc Casas, Alfred Contreras, Expedició Vilanova 8000–Cho Oyu, Ramon Falcó, Rosa Farriol, Andreu Ferrer Paterna, Marcel·lí Ferrer Paterna, Marcel·lí Ferrer Garriga, Blanca Forgas, Sara Forgas, Joan Farràs, Isidre Galofré, Xavier Gallardo, Carles González, Miquel Galmes, Horro Foto, Josep M. Jorba, Vicenç Lara, Ramon Lozada, Jordi Martí, Casimir Masana, Robert Massana, Julián Mármol, Lurdes Montoliu, Jordi Monroy, Tomàs Muela, Andrés Olivier, Antoni Ordovàs, Foto Perelló, Jordi Pons, Elio Perea, Israel Prieto, Joan Raventós, Joan Rodríguez, Xavier Rosell, Antoni Sagarra, Nati Salvadó, Jesús Santacana, Jaume Soler, Francesc Soler, Carles Torras, Joan Toledano, Àngel Vedo, Jordi Vidal, Manel Vidal, Foto Vilarnau, Joan Virella

• Fotos procedents dels arxius particulars de:
Cristòfol Amell, Josep Bertran, Josep Blanes, Evelia Casado, Jaume Carbonell, Expedició Vilanova 8000, Josep Julià, Ramon Lozada, Salvador Lleó, Tomàs Muela, Antoni Ordovàs, Lluís Rodriguez, Jesús Santacana, Àngel Vedo

Algunes fotografies històriques han estat autoritzades a reproduir per les institucions i entitats :

Arxiu del Centre Excursionista de Catalunya
L'Abans-El Garraf-Vilanova i la Geltrú, Editorial Efadós
Arxiu Comarcal del Garraf
Museu Víctor Balaguer
El Cep i la Nansa, Edicions

• Producció: El Cep i la Nansa, Edicions
• ISBN: 978-84-96349-42-1
• Dipòsit Legal
• Amb el suport de: Ajuntament de Vilanova i la Geltrú, Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya, Caixa Penedès i Consell Comarcal del Garraf, i d'algunes aportacions anònimes d'empreses de Vilanova i la Geltrú.

Imprès a:

SUMARI

Sumari 4
Presentació de l'alcalde de Vilanova i la Geltrú 6
Pròleg del president de la FEEC 7
Pròleg del president de la Talaia 8
Pròleg en nom dels coautors 9
La Talaia, 280 metres 11
Homenatge a una gesta 12

El començament del nostre excursionisme
Els inicis de l'excursionisme a Catalunya i a Vilanova i la Geltrú 15
Definicions 15
El naixement de l'excursionisme: filosofies inicials i evolució 15
Els objectius de l'excursionisme com a moviment associatiu 17
Les diverses branques de l'excursionisme muntanyenc 19
Un repàs a l'excursionisme vilanoví 21

L'arrelament d'una afecció per l'excursionisme
Els grups de la preTalaia i l'excursionisme als anys 1944–1952 27

Acollits a la Unió Vilanovina
A la recerca d'una utopia (1953-1955) 37

El triomf de la il·lusió i la perseverança
El naixement de l'Agrupació Excursionista Talaia 43
Breu contextualització històrica 43
L'acta de fundació de l'Agrupació Excursionista Talaia i les primeres activitats 45

La consolidació social, cultural i esportiva
Un període de consolidació: excursions i activitats 1960-2005 55

L'estructura de la Talaia
L'administració. Les seccions i comissions 85
Un cop d'ull al capítol econòmic 86
La Talaia i els seus actuals serveis. Butlletins, revista, circulars i altres publicacions 87
Els locals socials 89
La decisió de tenir un local social propi 90
El Refugi Baldric 93
Les diverses èpoques presidencials i les seves juntes 95

Les branques de l'excursionisme a la Talaia
La Secció de Muntanya 101
Les primeres activitats 101
L'etapa de la renovació 102
Els campaments socials. El càmping 104
Les diverses ascensions d'alta muntanya 113
La participació a les marxes d'orientació i regularitat 119
La Marxa Social i Intersocial per descripció 132
1a època (1959-1968): l'impuls d'Antoni Ordovàs 132
2a època (1969-1990): la continuïtat amb Joan Virella 134
3a època (1991-1998): la transició amb un equip que es consolida 137
4a època (1999-2005): la Copa Catalana de Marxes Tècniques Regulades 139
Epíleg, per ara 142
Totes les marxes 143

La participació als ral·lis d'alta muntanya 144
La Secció de Cultura. Actes i excursions culturals 150
Un resum històric del fet cultural a la Talaia 150
El cicle d'excursions Coneguem Catalunya 153
Conferències, audiovisuals i projeccions 162
Exposicions, mostres i altres actes 166
L'esquí de pista i de muntanya. La Secció d'Esquí 170
L'espeleologia. El GET 178
Les primeres exploracions subterrànies 178
La constitució del GET com a secció autònoma 181
S'inicia l'activitat de descens de barrancs i engorjats 185
L'escalada i l'alta muntanya. L'alpinisme. El GEAM 191
L'inici de l'escalada a l'Agrupació Excursionista Talaia 191
Primeres escalades del GEAM 192
Alpinisme, escalades i grans paretsx 193
Cursets d'escalada i alta muntanya i trobades d'escaladors del GEAM 198
Campaments d'hivern del GEAM 199
Expedicions i sortides fora d'Europa 200
L'escalada esportiva 206
El rocòdrom 207
Els cicles de Projeccions de Muntanya organitzats pel GEAM 208
El senderisme. Els camins de gran recorregut (GR 210
Introducció als GR 210
Travessada de Catalunya: GR-7 212
Travessada Montserrat-Puigmal-Núria: GR-4 213
Travessada Vilanova-Canigó: GR-7, GR-2, GR-11 214
Refent camins del GR: GR-7, GR-2, GR-5... 217
Del Baix Ebre al Solsonès: GR-7-1 218
De l'Anoia al Baix Cinca: GR-7-2 219
Del congost de Mont-Rebei al Golf de Roses: GR-1 221
El Camí dels Bons Homes: GR-107 224
Un recorregut per la Catalunya interior: GR-3 225
La Ruta de la Pau: GR-171 226
La Ruta del Císter: GR-175 227
La fugida de Montsegur 228
Sender del Mediterrani: GR-92 228
Dades bàsiques dels senders de GR realitzats 232
Excursions col·lectives singulars de celebració i d'inici i final de curs dels GR 233

Activitats diverses
Les activitats infantils i juvenils 241
Les Caminades Populars de Vilanova i la Geltrú 250
Viatges, turisme i tercera edat 255
La participació al Carnaval vilanoví. 257
Les actuacions mediambientals de la Talaia 261
Els Aplecs 264
Les sardanes. La Secció Folklòrica i els Amics de la Sardana 273
Noves i velles activitats de caire esportiu 277
Calaix de sastre talaienc de cloenda 280

Les darreres reflexions
Què ha fet possible els cinquanta anys de la Talaia actual 285
Les persones de l'avui i del demà davant el repte d'un nou excursionisme 288
Recordant els socis i les sòcies 291
Final d'etapa i començament del futur 293
Bibliografia 296

El llibre que teniu a les mans commemora el cinquantè aniversari d'una de les entitats més arrelades a la nostra vila, bressol de persones compromeses amb la ciutat i el país. Vull que aquestes línies serveixin per fer-vos arribar en nom propi i en el de la corporació el més profund agraïment per aquest excepcional treball, per aquest compromís i per aquesta implicació a l'hora de crear comunitat i consciència de poble.

Voldria fer especial referència al paper de l'excursionisme, i al de l'A. E. Talaia en concret, com a moviment associatiu. Així, penso que és de justícia reconèixer el paper que van tenir aquestes associacions a l'època franquista, un moment delicat de la nostra història, on els moviments excursionistes van ser un element clau per a la conservació de nostra cultura i dels nostres costums. Organitzaven activitats i accions que sobrepassaven, de molt, els seus objectius i acollien, l'activitat política, prohibida i perseguida per un règim opressor.

No voldria oblidar en aquesta presentació la importància dels valors de defensa i preservació del medi que l'A. E. Talaia ha promogut com un element identitari propi des del seu inici. Avui, amb un ecologisme assentat i eix central de molts debats, hem de reconèixer el mèrit d'aquest associacionisme que va intuir la defensa de la natura i hi va apostar, en un moment en què la societat començava a entrar en una expansió industrialitzadora i de consum.

Estem immersos en un món canviant, en un món que cada cop sembla que va més de pressa i on la gestió del fet quotidià, de l'acció i del rendiment econòmic ens pot fer perdre de vista allò que és realment important: les idees i els valors que donen contingut i sentit a la nostra tasca. Així, cinquanta anys són una bona excusa per aturar-se i reflexionar, per ser conscients de la història, dels moments d'il·lusió, de patiment, d'angoixa, dels projectes realitzats..., però ho hem de fer amb clau de futur. Permeteu-me que m'incorpori, pensant quines han de ser les respostes i quin ha de ser el nostre paper i el de l'associacionisme, en aquest nou marc que se'ns presenta. Segurament, la resposta, dependrà del valor social que donem a l'associacionisme com a eix fonamental d'integració i cohesió.

Per això, hem d'apostar i aconseguir que l'intercanvi d'idees i el consens sigui la manera d'afrontar el present i el futur. Hem de ser conscients que aquesta manera de fer pot produir conflictes, però no ens ha d'espantar perquè el conflicte i l'acarament d'idees i conviccions significa avançar, significa crear un espai col·lectiu i un projecte comú on tots i totes hi siguem representats.

També voldria fer un reconeixement públic a totes aquelles persones que d'una forma o altra, però sempre des del voluntariat i la dedicació desinteressada i altruista, han entregat part del seu temps i part de la seva vida a aquest projecte comú que és l'Agrupació Excursionista Talaia. Podeu estar-ne orgullosos, perquè heu contribuït amb el vostre esforç i les vostres aportacions al fet que la ciutat sigui com és.

Des d'aquí vull felicitar els coautors d'aquest llibre i totes les persones que l'han fet possible, perquè de ben segur que aconseguirà un doble objectiu: el d'acostar la història de l'entitat als vilanovins i vilanovines i, d'altra banda, ser una obra de referència per als estudiosos i els historiadors de la ciutat. De tot cor, moltes felicitats.

JOAN IGNASI ELENA
Alcalde de Vilanova i la Geltrú

Des de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya i en nom de tots els excursionistes catalans, felicitem a l'Agrupació Excursionista Talaia pel seu 50è aniversari i, molt especialment, per la gran tasca que ha realitzat durant aquest anys. Els que treballem en el món associatiu coneixem les dificultats diàries per tirar endavant una entitat: que aquesta compleixi mig segle és realment extraordinari, més encara quan, com el cas de l'A. E. Talaia, ho fa mantenint-se ferma en uns objectius que, mes enllà dels exclusivament excursionistes, han estat sempre els de la defensa del nostre país, de la nostra cultura i la nostra llengua.

Una de les particularitats de les entitats excursionistes catalanes radica en la seva constant extensió per tot el territori al mateix temps que s'ampliava la seva base social. En els inicis, l'excursionisme tenia unes bases ciutadanes i burgeses però, poc a poc, amb els canvis socials, van néixer entitats a petites ciutats i pobles; al mateix temps, l'excursionisme integrava classes més populars que, moltes vegades, dintre de les entitats podien desenvolupar noves inquietuds personals de caire formatiu i cultural que abans se'ls havien negat.

Aquesta evolució, que es va produir en les primeres dècades del segle passat, va fer arrelar fortament l'excursionisme a Catalunya. Aquestes fortes arrels no només van evitar que la dictadura franquista no fes desaparèixer totes les entitats, sinó que en van fer néixer o renéixer de noves. I, totes, entenent l'excursionisme no tan sols com una activitat lúdica i esportiva, es van dedicar activament a la defensa dels aspectes cívics i culturals del país al mateix temps que esdevenien centres d'integració dels nouvinguts.

L'A. E. Talaia, encara que nascuda més tard, és hereva de tot això. La tradició excursionista de Vilanova és molt anterior i la seva constant tasca, moltes vegades feta modestament i en silenci, que és com es fan les gran coses, és d'una importància que no passa desapercebuda a cap estudiós de la historia social de la ciutat. En les poblacions que, com Vilanova i la Geltrú, han experimentat un gran creixement de població en els últims trenta o quaranta anys, la tasca d'entitats com l'A. E. Talaia ha impedit que no es perdessin, engolits per una nova cultura, el que podem definir com els seus trets distintius o tarannà propi. En tot cas, en aquest volum trobareu un ampli resum de l'evolució de l'excursionisme vilanoví. Gràcies a entitats con l'A. E. Talaia, Vilanova és més gran però segueix sent Vilanova.

Si la tasca social ha estat important, tampoc s'ha oblidat mai l´activitat més esportiva. Fer un repàs de totes les fites dels cinquanta anys de l'entitat seria massa llarg. S'ha passat dels cims de la comarca a un 8.000 (Cho Oyu), i de les coves del Garraf a les grans exploracions espeleològiques. Cinquanta anys d'esforç i èxit que, malauradament, ens han fet deixar a més d'un pel camí. També calia recordar-los en aquesta celebració.

Cal felicitar a la ciutat de Vilanova i la Geltrú per tenir una entitat com la vostra.

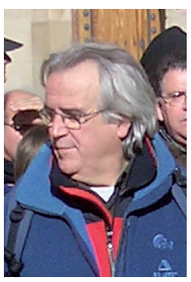

ANTON FONTDEVILA I MARTÍ
President de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya

Caminant, escalant, assolint l'alta muntanya, baixant als abismes sota terra, fent descens per canons i barrancs, lliscant per la neu... Amb totes aquestes vivències, hem anat seguint un camí: una imatge prou simbòlica, quan es tracta, en el nostre cas, d'una agrupació excursionista. Un llarg camí, que, poc a poc, amb trams rectes i amb revolts, ens porta fins al quilòmetre cinquanta. Molts han estat els esforços, tant els individuals com els col·lectius, que ens permeten poder gaudir avui d'aquest camí recorregut. Pot semblar un simple camí, llis i planer, però dins de la memòria de tots els participants en la caminada, no s'esborren les imatges de la superació tenaç d'infinites dificultats. Ara ens trobem aquí, fent una parada per mirar enrere i encarar amb entusiasme la continuació de la marxa.

Els records apareixen com per art de màgia, com apareix la llum del sol a l'alba. I, sens dubte, la vida de la Talaia també conté una màgia en si mateixa: a la seva llarga història s'ha produït constantment la il·lusió d'assistir a moments extraordinaris, increïbles. Però el millor, ha estat sempre l'encant de gaudir amb els companys i companyes, quan ens trobem després de l'activitat quotidiana d'un dia qualsevol i és el moment de compartir una amagada mirada de complicitat, semblant a la dels amants nocturns. Tornes a sentir que ets viu i, inevitablement, esperes amb ànsia el proper cap de setmana amb totes les seves promeses d'emocions, com un nen nerviós espera l'arribada del Reis Mags.

Aquests records, que ara evoquem en forma de llibre, fan que ens adonem del valor real del que hem aconseguit, ens enorgulleixen. I, alhora, ens omple de tristesa no trobar més sovint ocasions per gaudir-ne, sobre tot, amb la companyia dels protagonistes de tots aquests moments memorables. Persones que segueixen al peu del canó, altres que han marxat i després han estat afortunadament retrobades, o aquelles que s'han perdut pel camí. Al capdavall, el veritable missatge és aquest: les vivències, les fan les persones, no hi ha res més important que això.

Tot i que seria just, és impossible ara anomenar una per una totes les persones que han fet possible que aquesta entitat sigui el que avui dia és: una entitat viva, amb un esperit jove, lliure, i amb el compromís de lluitar per defensar allò que més estimem, la muntanya, el seu entorn i les profundes relacions humanes que s'hi estableixen.

Gràcies a tots i a totes per ser el que sou... i visca la Talaia!

SALVADOR BELCHI I IBÁÑEZ
President de l'Agrupació Excursionista Talaia

Quan, des de la Comissió del Cinquantenari vaig fer-me càrrec –entre altres qüestions– de coordinar i elaborar un llibre que recollís la història d'aquests cinquanta anys de la nostra Agrupació Excursionista Talaia, comptant amb les aportacions de membres destacats d'aquesta entitat, poc m'imaginava jo l'allau de feina que em venia al damunt: des de fullejar revistes i llibres, prendre notes d'informacions verbals, reescriure cròniques, contrastar dates i dades, esbrinar fets, aclarir qüestions oblidades i un gavadal de coses diverses que, un cop posades més o menys en ordre, van haver-se de seleccionar per confeccionar el relat històric de les nostres vivències excursionistes, pensant alhora que aquesta publicació fos fidel notari de les activitats de la nostra estimada entitat. També es va voler que tingués prou contingut informatiu perquè servís d'obra de consulta i, a més, deixés constància escrita d'una època i d'unes generacions que van néixer sota el jou de la repressió social i han evolucionat fins aconseguir viure en la llibertat i democràcia que ara tenim.

Un cop començada la tasca de recollida de dades i informació, era evident que la font més important havíen de ser els nostres propis *Butlletins-Circulars,* enquadernats en sis gruixuts volums, des de l'any 1957 al 1987, i també la *Revista Talaia*, igualment enquadernada en vuit volums de mida DIN A4, que ens portaven fins a l'any 2005, a partir dels quals s'ha traçat la línia històrica. Però aquí no hi ha tota la informació: fallaven moltes dates i els primers butlletins tenien llacunes importants. En ser incompleta, calia introduir un mínim de rigor, i moltes qüestions van haver-se de contrastar i buscar altres fonts.

I de seguida van començar els contactes amb qui crèiem que podria subministrar o dades o escrits, socis actius, responsables de seccions i d'activitats diverses. Qui més qui menys va excusar-se que tenia molta feina o que allò d'escriure no era el seu fort, però, així i tot, n'hi va haver uns quants que es van comprometre a participar en el llibre i a lliurar tota la informació demanada, a la qual, de mica en mica, s'hi van anar afegint també els altres. Per sort, comptaríem amb l'extraordinària aportació de qui, sense cap rubor, podem qualificar com l'ideòleg i pioner d'aquesta entitat: l'Antoni Ordovàs, que, a més de la seva prodigiosa memòria, ha reunit tota la història excursionista des de la dècada de 1940 i de la gent que constituïren la colla de la *preTalaia*, els quals, més que ningú, van viure l'esforç per aconseguir fer realitat allò que en principi semblava una utopia: la Talaia.

Quan es va fer el primer esbós del llibre es va tenir present que, a més de textos explicant els diversos episodis, les pàgines haurien d'anar ben proveïdes d'imatges que il·lustressin convenientment les sortides més destacades o també més significatives històricament. Així, es van reunir centenars de fotografies, moltes d'elles procedents de l'arxiu social, a partir de les quals es va haver d'emprendre la feixuga tasca de triar i escollir les millors i, encara que algunes –normalment les més antigues– són de més baixa qualitat, cal considerar-les com un document gràfic de gran vàlua.

Un complet sumari ha reunit tots els temes que des d'abans i després de la fundació de la Talaia s'han anat desenvolupant, encara que, després dels pròlegs i presentacions, aquest volum s'obre amb una introducció prèvia, *El començament del nostre excursionisme*, on s'explica com i quan es va iniciar aquell excursionisme clàssic i com ha esdevingut un excursionisme muntanyenc, fins i tot donant una mirada a l'excursionisme dels nostres antecessors vilanovins. Després d'aquest preàmbul, tres capítols ens porten fins a la fundació de l'entitat, i són: *L'arrelament d'una afecció per l'excursionisme*, amb els grups de la preTalaia de 1944 a 1952; *Acollits a la Unió Vilanovina* de 1953 a 1955 -a l'espera d'aconseguir una entitat pròpia- i, finalment, *El triomf de la il·lusió i la perseverança*, que culmina amb el naixement de la Talaia i les seves primeres excursions oficials. *La consolidació social, cultural i esportiva* és una relació cronològica i sintètica dels fets més rellevants des de 1960 fins al 2005, mentre que *L'estructura de la Talaia* comprèn tots els apartats de la composició interna, funcionament administratiu i social, local social, serveis als socis, juntes i presidents, etc. Segueix un altre gran capítol que entra de ple en les activitats pròpies, de caràcter esportiu i cultural: *Les branques de l'excursionisme a la Talaia*, on es relacionen des de les fites aconseguides per les activitats més agosarades fins a les qüestions culturals més compromeses, amb un repàs gai-

rebé exhaustiu de tot el que s'ha realitzat o allà on s'ha participat, hagi estat organitzat per la Talaia, per les seves seccions o comissions, o també convidats per altres entitats. Amb la mateixa tònica, s'ha fet un capítol d'*Activitats diverses*, on hi ha actuacions complementàries de tot el funcionament talaienc, per finalment obrir unes *darreres reflexions* sobre el passat, el present i el futur d'aquesta entitat i del nostre excursionisme,signades pels seus autors, en tant que capítols d'opinió.

Amb aquesta gran quantitat d'informació, s'ha hagut de conciliar autors, estils i formes d'explicar les coses, ja que no tothom té la mateixa sensibilitat a l'hora d'expressar la seva activitat, la qual cosa ha obligat a refer alguna informació rebuda per poder-la encabir entre les altres actuacions. Així mateix, i donada la diversitat de les aportacions, es va creure necessari confeccionar els textos en forma de relat objectiu, sense que els autors apareguessin com a protagonistes sinó que fessin el paper de novells historiadors i aportessin un fragment més al conjunt de la nostra història. Això sí, en el lloc adient d'aquest llibre figuren els noms dels coautors d'aquests textos, dels qui han aportat llistes de dades, dels qui han col·laborat amb informacions diverses, i dels autors de fotos, imatges i dibuixos. Cal dir, amb tot, que alguns membres de l'entitat creien que la nostra història ens l'havien d'escriure des de fora, és a dir, encomanar el text a un literat o escriptor professional. Després d'algun estira i arronsa es va convenir que els qui millor coneixien tots el racons de la nostra història els teníem a casa, i així recolliríem totes i cadascuna de les múltiples facetes que s'han desenvolupat al redós de la Talaia. Tampoc no s'ha pretès fer un text amb literatura exquisida, sinó un recull de vivències, de dades a rememorar i – per què no?– de pàgines plenes de triomfs i d'èxits de la nostra gent i de la nostra entitat.

Des d'aquest pròleg, un sincer agraïment a tots els coautors, encara que també vull agrair especialment els molts treballs de correcció gramatical de bona part dels textos a la Blanca Forgas, realitzats amb la seva reconeguda eficiència, igual que al Xavier Balfegó per la seva eficaç i contundent garbellada dels textos, esporgant mots i paràgrafs, corregint l'estil i aportant girs més adients, suprimint redundàncies i expressions fora de lloc, deixant cada text a punt d'entrar a la impremta.

Totes les circumstàncies més amunt relatades han constituït la característica general d'aquest llibre, en què s'ha reflectit el període més important de tot l'excursionisme vilanoví, la qual cosa ens convida a pensar i a desitjar de tot cor que, després d'aquests primers cinquanta anys de continuïtat, aquesta envejable trajectòria no s'estronqui, i que els joves d'avui puguin arribar a celebrar el centenari de la nostra Agrupació Excursionista Talaia. Sigui també aquesta publicació un reconeixement a totes i cadascuna de les persones, socis i sòcies, amics i amigues, que durant tants anys han dedicat moltes jornades del seu temps, no només a fer que funcioni la nostra entitat, sinó també a compartir camins i carenes, i a recórrer, conèixer i estimar el nostre país.

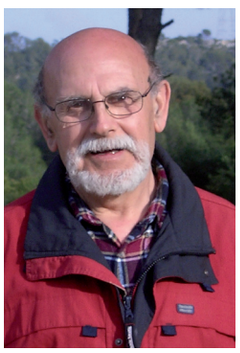

JOSEP BLANES I MÍNGUEZ
Soci fundador
Expresident de l'A. E. Talaia
Coordinador i coautor

LA TALAIA, 280 METRES

Aquest cim del terme municipal vilanoví, la Talaia, va ser escollit per donar nom a l'agrupació excursionista que naixia oficialment l'any 1955.

És un cim de modesta alçària, la darrera elevació d'una serralada que resulta interrompuda per la vall del riu Foix, amb la seva llera normalment seca, i que fa de partió entre les planes del Penedès i el Garraf. La serralada comença a l'extrem sud-oest pràcticament amb la Talaia, segueix pel Cuscó, el Pla de les Palmeres i la Serra de Romagosa; més endavant, es troba amb el Coll de Cal Déus i, remuntant la carena, ens porta al Puig de l'Àliga i, d'allà es bifurca cap a la serra de Romagosa i cap a Sant Miquel d'Olèrdola.

Tres camins conflueixen en la seva part més alta, actualment ocupada per la torre de vigilància d'incendis, i just damunt del cucó d'aigua, construït pels excursionistes de l'entitat. Els camins venen, l'un des del peu de la carretera davant de Can Cucurella, avui Can Foix; l'altre, puja pel costat de llevant, des de Mas Ricart i pel Portal del Roc, mentre que el darrer ja ve per la carena des del Pla de les Palmeres.

En un collet molt proper al cim hi ha la fita de divisió dels termes de Cubelles, Castellet i Vilanova, amb una pedra a cada costat amb els escuts esculpits i la data de 1850. En un, hi diu *TERMYNO Y JURYSDYCCYON DE CUBELLAS* i, en l'altre, *TERMINO I JURISDICCION DE VILANOVA Y GELTRÚ*, amb el nom de la ciutat encara no totalment castellanitzat.

La Talaia, com el topònim defineix, és un esplèndid lloc de guaita que permet fruir d'una panoràmica des del Pantà de Foix, el Montmell i la plana del Penedès, fins al massís del Garraf, Sitges, Vilanova i Cubelles.

HOMENATGE A UNA GESTA

Des d'aquestes pàgines, la Talaia vol homenatjar a aquella colla de pioners que la van precedir en la nissaga muntanyenca i que, l'any 1926, encapçalats per Magí Mestres, van conquerir –per primera vegada com a excursionistes vilanovins– el cim més alt dels Pirineus: el Pic d'Aneto, de 3.404 metres. Un adient homenatge és el poema *Gesta Heroica,* de Francesc Òliva, vilanoví i membre del grup *Serrats Amunt,* que fa referència a la notable ascensió realitzada, inclòs en el magnífic llibre *De Vilanova al Pic d'Aneto,* on Magí Mestres relata el que llavors no només va ser una excursió, sinó una veritable gesta.

GESTA HEROICA

Devot homenatge als bons amics, companys
excursionistes de Serrats Amunt que en el
dia 27 de juliol de 1926 assoliren el pic d'Aneto

Salut, alegre esbart, sempre amatent;
bell trescador d'afraus i serralades,
per qui l'orgull dels cims llû endebades,
i encara, a flor de pell, un goig recent.

Mig endolcits per bes d'alba naixent,
sou els d'inflat sarró i cames lligades,
turgent el pit, ressec per les ventades,
la faç dins pur rabeig de sol batent.

Mai oprimit el cor, sense esvoranc,
subtil tremolament d'esvelt pollanc
afina un ritme alat devora el peu.

I al vol heroic canviant, com aus lleugeres,
cenyiu el llor florit ran les geleres
al penyalar august del Pirineu

Francesc Òliva
Ripollet, setembre de 1926

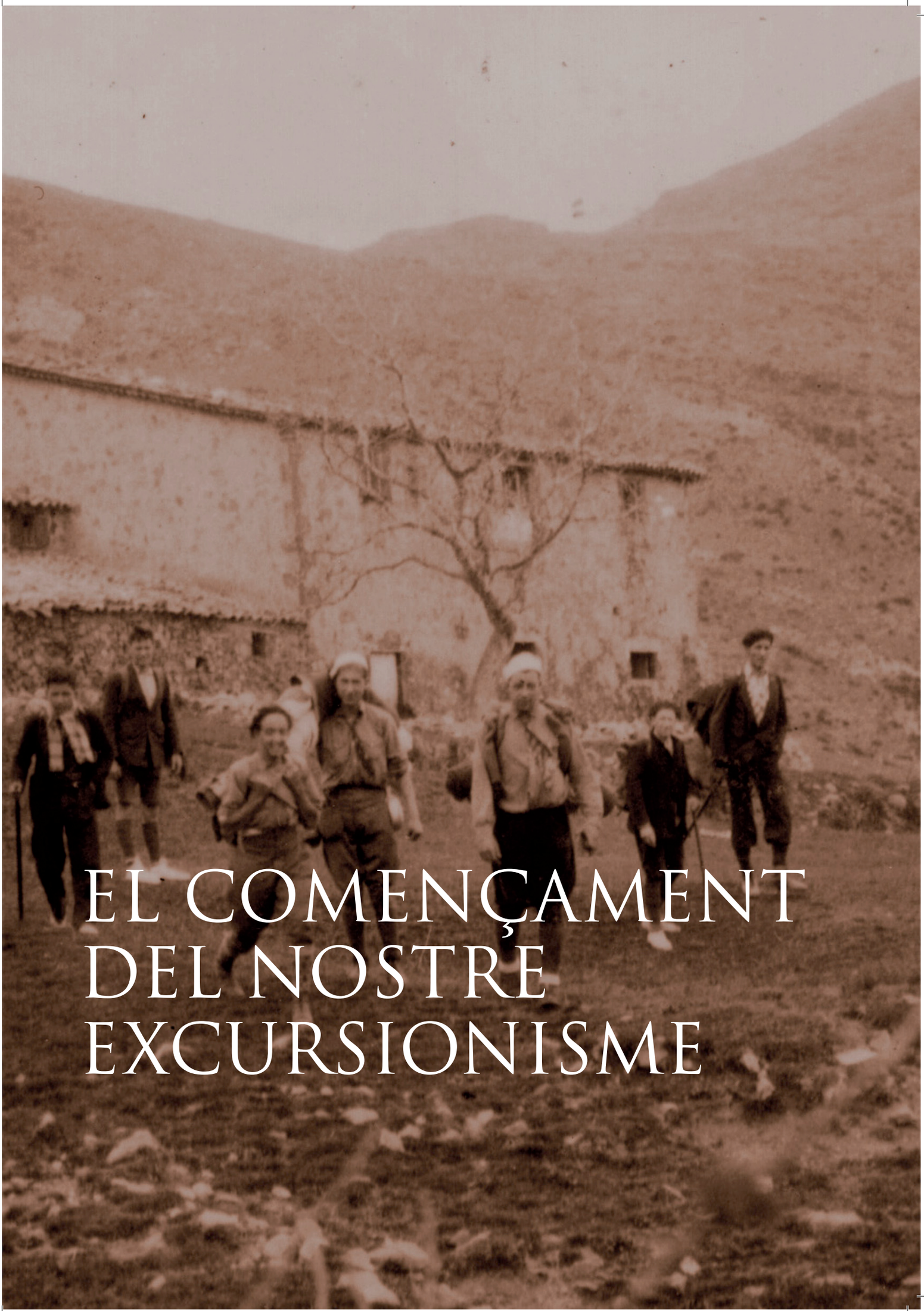

EL COMENÇAMENT DEL NOSTRE EXCURSIONISME

ELS INICIS DE L'EXCURSIONISME A CATALUNYA I A VILANOVA I LA GELTRÚ

Sembla adequat que, abans de començar a dibuixar la història de l'Agrupació Excursionista Talaia, intentem aproximar-nos breument al com i el perquè del moviment excursionista, que aviat arribarà als cent trenta anys il·lusionant afeccionats i afeccionades, fent-los viure i estimar el medi natural i les muntanyes, escenari principal d'aquestes activitats. Com a contrapunt de la jove però madura història de la Talaia, cal poder comparar per veure amb claredat d'on ve l'excursionisme, per situar aquest moviment en l'actualitat i, tot analitzant-ne l'evolució, fer que l'experiència viscuda en aquests cinquanta anys serveixi de força transformadora per emprendre una nova manera de fer i d'entendre l'excursionisme del futur.

DEFINICIONS

Si consultem el diccionari, es defineix **l'excursionisme** com l'exercici i pràctica de fer excursions i, també, com el conjunt d'activitats que solen desenvolupar-se a la muntanya (alpinisme, escalada, acampada, espeleologia, senderisme, etc.), encara que **excursió** s'entén com l'acció de recórrer una certa extensió del país o, també, sortida del lloc on s'habita normalment, per unes quantes hores o uns quants dies, a un altre lloc, especialment a la muntanya, com a diversió o esport.

Vistes aquestes definicions caldrà entrar a conèixer com va sorgir aquest excursionisme que tanta transcendència ha tingut al nostre país.

NAIXEMENT DE L'EXCURSIONISME: FILOSOFIES INICIALS I EVOLUCIÓ

Per estudiar i conèixer el que ha estat i és aquesta heterogènia activitat coneguda com a excursionisme caldria fer-ho des d'un punt de vista de fenomen social i això comportaria remenar i comprendre una infinitat de dades, que amb aquesta breu síntesi és gairebé impossible explicar ja que ocuparia gruixuts volums. Tampoc voldríem limitar-nos a donar una llarga relació de dates i dades de la cronologia excursionista sense més, sinó que cal saber el com i el perquè l'excursionisme ha arribat fins als nostres dies, això sí, havent fet una metamorfosi considerable però mantenint molts dels trets inicials que van configurar els principis de l'activitat. Presentem doncs una sèrie d'aspectes concrets de la realitat excursionista a Catalunya i també a la nostra vila.

És evident que l'excursionisme és un moviment contemporani, és a dir, es desenvolupa dins els segles XIX, XX i XXI: no és pas una activitat medieval, tot i que si pensem en el fet de pujar muntanyes, trobaríem que ja Pere III d'Aragó puja al cim del Canigó el 1280, i Petrarca assoleix el Mont Ventoux el 1336, o també que Bonifaci Rotario d'Asti puja al primer cim nevat superior a 3.000 m, el Rocciamelone, l'any 1358. Anys més tard, els conqueridors espanyols Hernán Cortés i altres aconsegueixen la paorosa alçada de 5.452 m en assolir el volcà Popocatepetl, l'any 1520. Però és evident que això no constitueix cap base per a l'excursionisme ni tampoc per a l'alpinisme.

En canvi, a casa nostra, l'excursionisme muntanyenc té un primer referent en les exploracions que van dur a terme una sèrie d'oficials militars topògrafs per tal de cartografiar la superfície del nostre país: de 1784 a 1786, Ventura Caro i Vicente de Heredia van treballar al Pirineu aragonès. La seva tasca va ser continuada fins que, el 1874, Carlos Ibáñez acaba aquesta obra

1881
Amb l'arribada del ferrocarril s'obriren noves possibilitats a l'excursionisme
Foto Josep Blanes (1981)

cartogràfica. Aquells, tot i que van conquerir molts dels principals cims pirinencs, no feien les ascensions per decisió pròpia sinó perquè elaboraven els mapes d'una zona muntanyosa i els era necessari situar les seves estacions geodèsiques en els llocs més alts. Simplement complien ordres. Així, doncs, igual que les altres ascensions esmentades abans, això tampoc es pot considerar excursionisme, tot i que moltes de les seves dades sí que es van fer servir per conèixer millor la muntanya.

Què va fer aparèixer aquesta afecció a sortir de casa i anar a conèixer altres indrets? L'excursionisme inicial era ben diferent de l'actual, tant en motivació com en possibilitats. Alguns autors opinen que un factor decisiu va ser el desenvolupament dels mitjans de transport: representava un impediment que qualsevol desplaçament a pobles o llocs propers es fes en diligència, si n'hi havia, i a més amb una total manca de seguretat dels camins. No va ser fins la darrera meitat del segle XIX que van aparèixer les primeres línies de ferrocarril: cal recordar que la primera línia de l'estat espanyol va instal·lar-se precisament a Catalunya, la de Barcelona a Mataró, el 1848, i després van venir les d'Arenys, Granollers, Sabadell, Manresa, i la de Vilanova i Valls, que va arribar el 1881. És evident, a més, que aquest transport només estava a l'abast de les classes benestants i no pas de les classes populars, fet que no va contribuir pas a l'expansió de l'afecció per les excursions de la gent treballadora.

Un altre element: aquests treballadors no disposaven de dies d'esbarjo, donat que fins al 1904 no es va decretar el descans dominical per als treballadors per compte d'altri. Cal creure que aquesta darrera disposició sí que comença a afavorir la democratització de l'excursionisme català, que ja feia ben bé un quart de segle que funcionava- en incorporar-s'hi les classes menys afavorides i també menys il·lustrades.

Cal considerar, també, que una altra de les traves a l'expansió de l'excursionisme va ser el fet que algunes ciutats estiguessin encara tancades dins les seves antigues muralles, la qual cosa constituïa un impediment per sortir o entrar a certes hores un cop s'havien tancat les portes. Barcelona, per sort, ja havia començat l'enderroc d'aquestes muralles al 1774, permetent-li una notable expansió.

Caldrà esperar, per a l'impuls definitiu, l'arribada del fenomen cultural que coneixem com a Renaixença, que de fet només va ser un moviment literari i cultural desenvolupat per un reduït cercle d'intel·lectuals de les classes benestants, que estava íntimament lligat a un catalanisme necessitat d'una veritable motivació tangible i documentada, però que, com a màxim exponent, el que fa és restaurar els Jocs Florals. Tot i el caire patriòtic d'aquest moviment, se'l considera ideològicament vinculat al conservadorisme ideològic, polític i literari que imperava a finals del segle XIX, pràcticament d'esquena a la resta de la ciutadania, que gairebé no comptava per a res.

Aquesta Renaixença iniciada com a moviment intel·lectual, uns anys més tard troba continuïtat en l'excursionisme: es materialitza en aquesta activitat, en passar d'un fet culte i literari a un pla pràctic i erudit. L'excursionisme que s'anomenarà *científic* farà de pont entre ambdues realitats i ajudarà a definir allò que es coneix com a fet diferencial català. O sigui, l'excursionisme ofereix a aquests intel·lectuals una sortida a les seves inquietuds, amb un nou camp obert i amb una tasca per dur a terme: conèixer la realitat de Catalunya sobre el terreny i regenerar la seva història.

1877
Cèsar August Torras (ACEC)
Foto Arxiu CEC

La veritat és que l'excursionisme no neix en una data concreta, tot i que el 1976 es va voler celebrar el seu centenari. Des de mitjan segle XIX van sorgint referències d'excursions diverses a tot el Principat: per exemple, una de ben coneguda, la d'uns estudiants vilafranquins relatada per Vidal i Valenciano, el 1850; o la pujada, el 1860, a la Mola de Colldejou de trenta socis del Centre de Lectura de Reus per contemplar un eclipsi; o el recorregut de Perpinyà als Banys de la Presta fet per Pere Nolasc Bofill; o les visites al Pirineu Francès de Josep Arra, el 1852. Tothom accepta, però, que la primera societat catalana coneguda que es dedica a l'excursionisme és una anomenada Societat X que, presidida per Cèsar August Torras, comença a fer excursions el 1872. Amb tot, se'n coneix ben poc, del seu historial, i aquest és fragmentat i indirecte. La primera entitat de què tenim prou dades és l'Associació Catalanista d'Excursions Científiques (que coneixem com a ACEC o la Catalanista) i més endavant naixerà d'una escissió de l'anterior l'Associació d'Excursions Catalana (que anomenem AEC o la Catalana). Ambdues institucions constituiran els pilars associatius de l'excursionisme actual.

ELS OBJECTIUS DE L'EXCURSIONISME COM A MOVIMENT ASSOCIATIU

1876
Els socis fundadors de l'Associació Catalanista d'Excursions Científiques (ACEC)
Foto Arxiu CEC

El naixement de l'ACEC va ser en una excursió memorable al Turó de Montgat, el 26 de novembre de 1876, amb els socis fundadors -i pares de l'excursionisme- Josep Fiter i Inglés, Ricard Padrós, Marçal Ambròs, Pau Gibert, Ramon Arnet i Eudald Canibell, incorporant-s'hi dies més tard dotze membres de la Societat X, que va quedar dissolta a primers de l'any 1877. Aquest nou excursionisme -autoanomenat científic-, tenia un cert caire jocfloralesc, amb el clar objectiu d'impulsar la recuperació nacional catalana a través del coneixement de la realitat del país. Per aquest motiu, les seves excursions constituïen, més que una sortida a conèixer la realitat física del territori, un deure patriòtic i una important aportació a aquesta recuperació nacional. Aquesta idea va anar creixent per damunt de la pura gesta muntanyenca que, per altra banda, abonaven alguns membres, a l'estil del que es feia en els clubs alpins europeus, o també de les filosofies contemplatives de la natura que pregonaven d'altres. Les diferències poden trobar-se en un fragment del seu reglament:

"... recórrer lo territori de Catalunya á fí de conèixer estudiar y conservar tot lo que hi oferescan de notable la naturalesa, la història, l'art y la literatura, en totas llurs manifestacions, així com las costums característicasy las tradicions populars del país, propagar aqueixos coneixements; y fomentar las excursions per la nostra terra pera conseguir que sia degudament coneguda y estimada..."

De bon principi, la Catalanista tenia tres seccions: científica (ciències socials), artística i literària, però el 1887 es va crear la nova secció *topogràfico-pintoresca*, que de fet denotarà la divergència entre el sector *històrico-arqueologista* i la nova secció, o sigui, va significar la diferenciació nacionalisme/història versus esport/contemplació, i que en definitiva motivaria l'escissió de 1878 per crear l'AEC.

Víctor Balaguer i Cirera
Foto Patronat Museu V. Balaguer

La Catalana, encapçalada per Ramon Aràbia i Solanes, malgrat partir d'objectius nacionalistes similars a l'ACEC, va posar èmfasi en ser una institució dedicada a la recerca geogràfica i a les ciències naturals. Ben aviat, l'AEC es vincularia a l'activitat purament alpinista, sent invitada el 1879 a la conferència de clubs alpins europeus, reconeixent-se-li el seu tarannà marcadament alpinista i naturalista, encara que, estrictament, al seu nom no figurés la paraula alpí.

Així, trobem que els grans alpinistes, com Saint-Saud o Daval, membres del Club Alpí Francès, fan conferències a la seu de l'AEC, o bé que apareixen al *Butlletí de l'Associació* articles d'en Martel, precursor de l'espeleologia moderna. S'estableix correspondència amb l'Alpine Club de Londres i l'Appalachian Mountain-Club de Boston. Mentrestant, socis de l'AEC com Artur Osona o Ramon Aràbia fan ascensions notables als Alps. Cal dir també que es practiquen altres activitats: des de la meteorologia fins a l'estudi del folklore.

Aquestes entitats excursionistes inicials es vinculen fortament a les institucions burgeses, per exemple, amb la cessió per part del Foment de la Producció Espanyola del local per a l'AEC. El seu excursionisme s'ha d'entendre en un context clarament classista. A més, de bon principi, l'AEC no es defineix com a catalanista, tot i que aquesta actitud era clarament una indirecta a l'ACEC, dins de la qual no s'havien tancat les ferides de l'escissió.

L'AEC també entenia que el progrés i el futur havia de descansar en l'estudi del passat: per això, aquest primer excursionisme va practicar majoritàriament la recerca històrica i l'arqueologia. Un dels primers símbols d'aquest excursionisme va ser un personatge més tard fortament vinculat a Vilanova i la Geltrú, com era l'escriptor, periodista i polític Víctor Balaguer, gairebé venerat, i nomenat soci honorari de l'AEC com a historiador, catalanista i iniciador d'excursions quan l'excursionisme encara no existia. Cal dir que també l'ACEC li va fer un notable homenatge, nomenant-lo soci d'honor en una sessió que va comptar amb l'assistència, entre d'altres, de Jacint Verdaguer, Narcís Oller i Àngel Guimerà, celebrada a l'Ateneu Barcelonès.

Així, ambdues associacions van anar consolidant la seva existència, moltes vegades al redós de la burgesia proteccionista i la patronal o dels polítics nacionalistes i conservadors, els quals maldaven perquè aquestes entitats donessin suport a les seves iniciatives. Tot i que, tant la Catalana com la Catalanista manifestaven clarament en els seus estatuts la seva neutralitat i el seu apoliticisme, van ser moltes les vegades que l'excursionisme els va donar suport. El que sí es va produir, a finals del segle XIX, va ser un vincle indefectible entre els conceptes d'excursionisme i catalanisme de tal manera que resultarà difícil separar-los en el futur.

L'excursionisme, que havia nascut inspirat per aquell romanticisme vuitcentista, finalment el va superar adaptant els seus objectius cap a un caràcter més positivista i més rigorós. Havia nascut, doncs, patriota i preocupat pel passat històric, i va anar evolucionant cap a científic i positiu. Això és el que denominem **excursionisme clàssic**.

Per altra banda es desenvoluparà el que denominem **excursionisme científic**, però no aplicat a les ciències socials, com feia l'ACEC, sinó descobrint altres realitats de la nostra terra, incloent el descobriment de la realitat natural, és a dir, el coneixement del territori i altres filosofies contemplatives, i la recerca de nous coneixements. La creixent afecció a la muntanya

1878
Ramon Arabia i Solanes (AEC)
Foto Arxiu CEC

va permetre que aquesta forma d'excursionisme no desaparegués, sobretot quan els científics van trobar altres canals (universitats, instituts, IEC, etc.) per a les seves investigacions. Finalment, però el que denominem **excursionisme muntanyenc** va salvar aquest fet social i, encara que de mica en mica, va anar canviant tota l'estructura ideològica existent fins aleshores.

Havien de passar quinze anys des de la fundació de l'ACEC perquè aquella escissió es reconvertís en una unió de les dues entitats separades, de les quals, el 1891, va sorgir el Centre Excursionista de Catalunya, CEC, avui dia encara l'entitat més important i amb més solera i prestigi de Catalunya. Els primers temps d'aquesta reunificada entitat no van ser gaire diferents ideològicament de les dues antecessores: així, la pràctica va estar vinculada a la recuperació històrica i a un creixent nacionalisme, tot i que separada de les primeres fornades d'alpinistes que dins les institucions que donen forma a l'excursionisme clàssic havien iniciat la conquesta de la muntanya i el coneixement geogràfic del país. Podem veure com l'incipient CEC crea les seccions folklòrica, arqueològica, científica, d'història i geografia i la de publicacions, gairebé calcades de les anteriors, i no va ser fins el 1908 que es va crear la Secció d'Esports de Muntanya, veritable precursora de l'alpinisme, de l'escalada, de l'alta muntanya i de l'esquí. Els primers anys del CEC són d'un creixement constant, encara que seguint les línies de l'excursionisme clàssic. No serà fins entrat el segle XX que els excursionistes començaran a interessar-se majoritàriament per la muntanya i les obres de la natura. Del CEC podríem escriure una llarguíssima història plena d'esdeveniments.

A partir d'aquest punt, van anar-se desenvolupant les diferents branques de l'excursionisme, igualment com van crear-se noves entitats excursionistes, sobretot a les ciutats principals dels país.

LES DIVERSES BRANQUES DE L'EXCURSIONISME MUNTANYENC

Una de les activitats que inicialment va contribuir a l'expansió de l'excursionisme, va ser, sense cap dubte, el turisme, entenent que es tracta evidentment d'una actuació no esportiva. Cal considerar que gran part del desenvolupament de l'actual turisme és una traducció d'aquell excursionisme clàssic, mogut per un afany de voler conèixer tots els racons del país mitjançant els desplaçaments pel territori. Així, a les primeres dècades del segle XX, amb la millora de les comunicacions i la facilitat de viatjar, juntament amb la millora del poder adquisitiu, i amb la col·laboració d'organismes com l'Atracció de Forasters, aquest turisme va contribuir al coneixement d'un país encara per descobrir, que semblava que només era a l'abast d'aquells agosarats excursionistes que anaven a la muntanya pel plaer de contemplar-la.

2003
Espeleologia. La Torca de Juanín (Astúries)
Foto Elio Perea

L'interès per l'exploració subterrània o espeleologia, va arrelar també ben aviat a Catalunya, segurament pel fort impuls del seu iniciador, mossèn Norbert Font i Sagué, si bé cal considerar que algunes de les motivacions inicials per a explorar cavitats tenien un objectiu d'aprofitament per a l'estructura productiva del país, com ara la recerca de corrents hídrics o d'aigües soterrades, o es movien per altres interessos culturals, com ara les exploracions arqueològiques quan coinci-

dien en cavitats que s'endinsaven a la muntanya. Faura i Sans i Lluís M. Vidal van ser també importants impulsors d'aquestes exploracions, com ara la del riu subterrani de la Falconera, al Garraf, que ells anomenaven *la deu de la riquesa,* i que Font i Sagué ja havia començat. D'aquesta manera s'iniciava l'espeleologia moderna.

Vinculada directament amb l'excursionisme muntanyenc, a Catalunya va néixer l'afecció a l'esquí com a reflex d'aquells primers clubs d'esquí europeus que es van posar en marxa dins la darrera dècada del segle XIX. No va ser fins el 1908 que un grup de joves del CEC es va plantejar la contemplació de les muntanyes nevades, i van fer les primeres esquiades als Rasos de Peguera i al Taga. Un cop van començar a proliferar els practicants de l'esport blanc, no van trigar a aparèixer les dues opinions divergents sobre aquesta activitat: mentre uns defensen l'esquí com a esport competitiu separat de la pràctica muntanyenca, altres el practiquen com a mitjà per acostar-se a les muntanyes nevades. L'any 1919, la Mancomunitat de Catalunya subvencionava Estasen, Badia i Soler Coll, socis de la Secció de Muntanya del CEC, per què anessin a la Val d'Aran i es dediquessin a formar alguns dels seus habitants en la pràctica de l'esquí. Més tard, l'any 1933, va néixer la Federació Catalana d'Esquí, amb la separació formal de les dues branques de l'esquí. La Guerra Civil va tallar l'emergència d'aquest esport d'esplai i de competició, que des de l'any 1927 omplia tots els hiverns les estacions de La Molina i Núria, les dues úniques estacions d'esquí de l'època.

El càmping o acampada amb tendes de campanya s'inicia a Catalunya cap a 1920. Sembla que aquesta afecció ja havia començat a Anglaterra l'any 1901, com afirma l'any 1934 l'historiador i enamorat de l'acampada Amadeu Serch. Aquesta activitat de fer servir la tenda per sojornar a la muntanya de manera individual o col·lectiva ha tingut sempre uns seguidors ben heterogenis, molts d'ells gens lligats amb l'excursionisme. Així, el Càmping Club de Catalunya, fundat el 1924, actuava amb la cobertura legal de la Societat d'Estudis Militars, lligat d'altra banda a Acció Catalana, i on assistien membres d'Estat Català. També els Guies i Minyons de Muntanya, alguns vinculats a centres excursionistes, utilitzaven fonamentalment els campaments per a les seves activitats. Però el context on realment va desenvolupar-se l'acampada va ser el de les entitats excursionistes, amb els seus campaments socials o intersocials, sovint veritables manifestacions multitudinàries de tendes i d'acampadors. La tenda, doncs, va contribuir notablement a conquerir la muntanya, i va esdevenir una eina fonamental per a l'excursionisme modern.

2005
Esquí alpí. Estació de Formigueres (Capcir)
Foto Josep Blanes

1960
Acampada a Vall Pineta (Bielsa)
Foto Josep Blanes

1995
Escalada a la Roca dels Arcs (Vilanova de Meià). Via Taca de Romesco
Foto Jaume Soler

2004
Alpinisme. Ascensió al Pic Russell
Foto Jordi Pons

L'escalada en roca o en glaç semblava que no tindria cabuda entre les activitats d'aquell excursionisme clàssic, ja que, de fet, aquesta afecció va ser combatuda pels partidaris de les activitats culturals i científiques, considerant que aquells arriscats exercicis no aportaven res ni a la ciència ni a la cultura. Sobta, en aquest context, la precocitat de mossèn Jaume Oliveras, que va fer diverses ascensions -com ara als Encantats, el 1908 i el 1911-. De mica en mica, de les senzilles grimpades per algunes carenes s'evoluciona cap a la recerca de vies diferents dels itineraris normals d'ascensió. L'escalada pròpiament dita comença quan hi ha una voluntat per conquerir una determinada via, i és aquesta voluntat que constitueix el principi més important a partir de la implantació de l'excursionisme muntanyenc. Segons Agustí Jolís, l'escalada comença a Catalunya cap el 1917: St. Llorenç de Munt, Montserrat i les seves agulles, i el Pirineu amb les seves crestes i cims, constitueixen durant molts anys l'escenari de grans gestes i de noves vies, activitats no sempre ben enteses per tothom –com a exemple, podem esmentar quan el 1935 la cordada Costa-Boix-Balaguer va assolir per primera vegada el Cavall Bernat montserratí i, davant els dubtes que es van suscitar, Josep Costa va sentir-se obligat a repetir poc temps més tard, ja el 1936, l'ascensió en solitari-. A partir d'aquí van proliferar, dins de les entitats excursionistes principals, els grups de joves especialitzats en l'escalada en roca i en l'escalada a l'alta muntanya, la qual cosa va comportar el desenvolupament de la tècnica de l'alpinisme –en què, a més de la roca, hi intervenen la neu i el glaç, per poder conquerir els cims-, esdevenint el centre d'interès dels excursionistes muntanyencs.

En definitiva, l'excursionisme actual és fonamentalment una barreja, a parts desiguals, d'una mica d'excursionisme clàssic i força excursionisme muntanyenc, i on cada persona afeccionada i cada entitat actua segons afanys diversos.

1876
Teodor Creus i Corominas,
president de l'Ateneu Vilanoví
Foto Arxiu Comarcal

UN REPÀS A L'EXCURSIONISME VILANOVÍ

Fora d'una excursió que el vilanoví Francesc Papiol de Padró i altres companys, conjuntament amb Jaume Pascual, canonge premostratenc de Bellpuig de les Avellanes, van realitzar el 1776 a les ruïnes de Sant Miquel d'Olèrdola, poques sortides es coneixen que es puguin enquadrar dins les beceroles de l'excursionisme local.

Olèrdola va exercir per als excursionistes vilanovins una enigmàtica atracció, i així tenim referències escrites d'Antoni Puig i Llucà, el 1830, i de Bonaventura Hernández Sanahuja i Antoni Delgado, el 1854. Més tard, el 1862, el mateix Hernández, anomenant-se *inspector de antigüedades*, acompanyava Teodor Creus i Corominas, que no desaprofitava cap oportunitat per pujar a Olèrdola. Donat el seu entusiasme, amb els qui l'acompanyaven, cal considerar-lo com l'iniciador de l'excur-

1883
El pare Eduard Llanas, escolapi, membre de l'AEC i de l'Ateneu Vilanoví
Foto Arxiu Talaia

sionisme vilanoví. Un d'aquests acompanyants era Josep Pers i Ricart, fundador de*l Diario de Villanueva*, on fins i tot publicarà una poesia inspirada a Sant Miquel d'Olèrdola.

Mentre a Barcelona es fundava l'ACEC, el 1876 a Vilanova engegava l'Ateneu Vilanoví, la Secció Excursionista del qual va ser la precursora d'aquesta activitat a la nostra ciutat, que es va mantenir durant el primer terç del segle XX. Teodor Creus i Corominas va ser el primer president de l'entitat, encara que també va participar en alguna altra excursió, com ara la que l'ACEC va organitzar el mateix any a Vilafranca, Sant Martí Sarroca, Olèrdola i Moja.

Però quan l'any 1878 es produeix l'escissió a l'ACEC, i neix l'AEC, Creus i altres vilanovins s'adscriuen a la nova associació, en el *Butlletí* de la qual publiquen interessants articles sobre qüestions artístiques i arqueològiques locals i comarcals. Tanmateix, no és fins el 1883 que l'AEC constitueix oficialment la delegació a Vilanova, segurament fruit d'una excursió realitzada el 1882, dirigida per Teodor Creus per donar a coneixer aquell lloc als seus consocis de l'AEC i comprovar les observacions arqueològiques fetes a St. Miquel d'Olèrdola pel nou rector dels escolapis, el pare Eduard Llanas -al qual ja se li havia encomanat la dèria excursionista-. Així, realitzen una vegada més l'excursió a Olèrdola, havent convidat al mateix Ramon Aràbia, aleshores president de l'AEC, amb d'altres companys. El pare Eduard Llanas encapçala a partir d'aleshores tant l'Ateneu Vilanoví com la Delegació de l'AEC, i organitza importants excursions arqueològiques a Vallbona de Llitera, a les Costes de Garraf o a l'estació romana de Calafell.

No podem oblidar tampoc les persones vinculades a altres entitats excursionistes: així, quan l'any 1881 va arribar el ferrocarril a Vilanova, en l'acte d'inauguració oficial hi va haver una representació nombrosa i de qualitat de socis de l'ACEC, En representació del president de la Catalanista, hi havia Carles Garcia Vilamala i, convidat per l'empresa, Antoni Massó, ambdós vinculats a la secció *topogràfico-pintoresca.* Trobem tres socis més vinculats a l'empresa: Francesc Gumà, iniciador i director gerent del ferrocarril; Agustí Pujol, secretari general, i Cels Xauradó, director de les obres. Sembla obvi que l'expansió del ferrocarril significava per als excursionistes un notable augment de les possibilitats de desplaçar-se.

1912
Cartell del 2n Congrés d'Ateneus i Associacions de Cultura
Arxiu CEC

Hi ha testimonis d'altres entitats amb el nom d'excursionista, però de vida efímera, que van anar creant-se a Vilanova: així, el 1889, sabem que hi havia una Societat Excursionista Els Bohemis, i el 1898 una Societat Excursionista a les Exposicions, o també del 1896 fins al 1900 el Centre Excursionista Vilanova, i el 1911 el Grup Excursionista Unió Vilanovina, i el 1919 la Secció Excursionista del Cercle Catòlic, o també el Grup Excursionista Germanor, que va sorgir el 1929. De les seves activitats amb prou feines si tenim dades; d'aquests darrers sabem que, després d'un temps de fer sortides autònomament, van integrar-se a l'Ateneu i en van revifar l'aleshores ensopida Secció d'Excursionisme.

Cal esmentar, també, l'existència a Vilanova d'alguna colla d'excursionistes, sense constituir-se formalment com a associació, com la que encapçalava Joan Camarós, amb altres companys com J. Milà, J. Torres, J. Carbonell, A. Mateu, I. Torres, o E. Feliu, A. Santcliment, entre d'altres, incloses quatre dones en la darrera sortida de què se'n té notícia, els quals des de 1908 i 1909 i van deixar manuscrits relatant les excursions que realitzaven, aportant-ne detalls destacables, com una de Vilanova a Montserrat a peu, en tren i en diligència; una altra pel mateix sistema de Vilanova-Vilafranca-Martorell-Barcelona; una de cinc dies, molt llarga, cap a Barcelona-Sta. Coloma-Molins de Rei-Vallirana-Sant Pere Molanta i finalment

1921
Cartell de l'Aplec Excursionista
de Catalunya a Olèrdola
Arxiu Talaia

cap a la Vall (Olèrdola), o d'altres cap a València, Llorenç del Penedès, Santes Creus, Alcover, Reus, Morell, etc. Són documents il·lustratius de les situacions que s'havien de viure per viatjar i conèixer el país a principis del segle XX. En els Butlletins de la Talaia de 1975 poden trobar-se transcripcions realitzades per Ferran Álvarez d'algunes d'aquestes excursions.

Entretant, l'únic que seguia amb plena activitat era l'Ateneu Vilanoví, que el 1907 va celebrar el seu 30è aniversari. Amb la presidència de Francesc Sunyé, la Secció Excursionista va quedar definitivament organitzada, donant proves de la seva excel·lent trajectòria i, fins i tot, organitzant el II Congrés d'Ateneus i Associacions de Cultura, el 1912. La Comissió d'Excursionisme es va reunir al local de l'Orfeó Vilanoví, sota la presidència de Cèsar A. Torras, aleshores president del Centre Excursionista de Catalunya. Altres activitats de l'Ateneu van ser algunes exposicions, sobretot arqueològiques, i la participació en els Aplecs Excursionistes de Sant Miquel del Fai (1918), Sant Miquel d'Olèrdola (1921), Sant Pere de Riudebitlles (1930), Capellades (1931) i Gelida (1932).

També l'Associació d'Alumnes Obrers de l'Escola Industrial de Vilanova va tenir la seva faceta excursionista i, a partir de 1916, van fer algunes sortides eminentment dirigides cap a l'aspecte tecnicocultural, per bé que aquell jovent aviat es va decantar per sortir a la muntanya. Finalment, d'aquesta associació va sorgir una secció excursionista, que de seguida es va fusionar amb la Secció Excursionista de l'Ateneu, a la qual i des dels anys 1929 a 1936, van pertànyer entre d'altres, Abelard Martí, Josep Grifoll (secretari), Cristòfol Coll, Antoni Massó, Jaume Carbonell Olivar, Joan Bellmunt, Ramon Bellmunt, Simó Bernadò Massó, Francesc Bartolomé, Josep Roig Toqués, Jaume Valls Pla, Antoni Granda, Joaquim Baig i Josep Mª Baig.

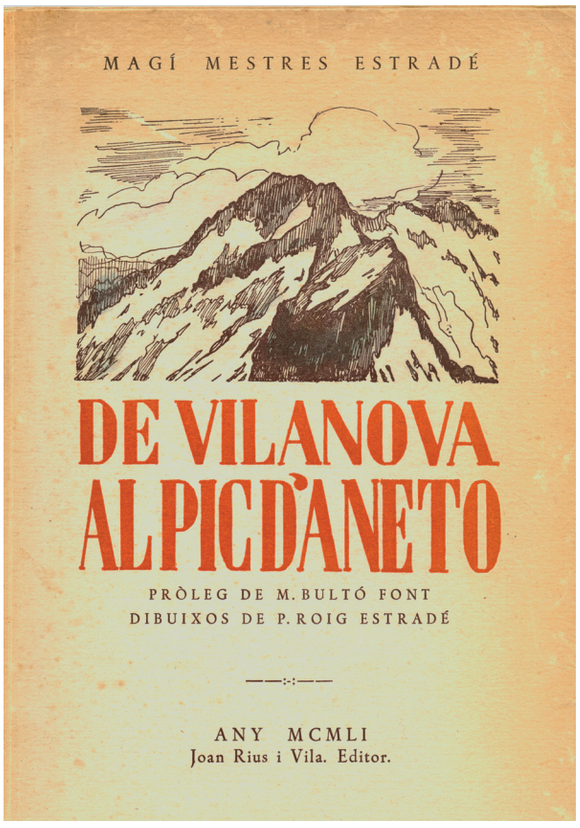

1951
Portada del Llibre
De Vilanova al Pic d'Aneto
Edició de 1951

Un altre grup apareix cap al 1925; anomenat Serrats Amunt: pel seu nom ja se'n pot veure la predisposició a pujar muntanyes. Posteriorment, els hem pogut conèixer per les dues publicacions excursionistes que van fer. La primera, Serrats Amunt, del poeta Francesc Oliva i Almirall, i la segona, de Magí Mestres Estradé, que és un interessant relat d'una excursió a l'alta muntanya, *De Vilanova al Pic d'Aneto.* Aquest darrer és el primer llibre de muntanya vilanoví, al qual des d'aquestes planes, la Talaia ret homenatge als qui aconseguiren assolir el pic d'Aneto el 1926.

La Guerra Civil (1936-39) i la postguerra van posar fre a totes aquelles iniciatives, tallant qualsevol intent d'agrupar-se a l'entorn d'una entitat. Més endavant es desenvoluparà el període més llarg i més interessant de l'excursionisme a Vilanova i la Geltrú.

L'ARRELAMENT D'UNA AFECCIÓ PER L'EXCURSIONISME

ELS GRUPS DE LA PRETALAIA I L'EXCURSIONISME ALS ANYS 1944–1952

De vegades, sense saber com, a certes persones els atreu un ambient, troben connexió amb uns amics, s'interessen per uns objectius vitals comuns, i això esdevé clau per conduir-los indefugiblement a la trobada d'un nou espai: l'excursionisme. El **1944**, després de gairebé seixanta anys de temptatives d'associacionisme, en va començar una altra, gairebé imperceptible, promoguda per uns amics adolescents que anaven dels catorze als quinze anys, Antoni Ordovàs, Josep Callau, Vicenç Gómez, Joan Fusté i Ricard Albà. Aquest grup esdevindria el nucli de la *preTalaia*. Per a ells, era una aventura sentida, l'anar resseguint les rodalies més a l'abast. Aquella joventut tenia necessitat d'amplituds, de suggeridors sentiments, i el marc que els oferia la natura representava un horitzó d'extraordinàries possibilitats. Quin entorn més adient per afermar amistats?

D'aquest període fundacional poden conèixer-se un important gruix de propostes, amb noms i cognoms, dates i activitats, que anaven configurant aquell ideal. Una resumida tirallonga d'excursions, començant per l'estiu de 1944 en què aquella colla d'amics freqüentaven les cales i elevacions del proper litoral, excursions de les quals no hi ha cap constància escrita i que ara es presenten com l'activitat inicial i germen de l'Agrupació Excursionista Talaia.

Una petita cronologia explica aquelles inicials i encara tímides sortides per la rodalia:

1945 El 30 de setembre fan una única sortida i pugen al Montgròs, muntanya idealitzada, que es veia com un cim elevadíssim. Pel desembre, Ramon Lozada s'agrega al grup i es repeteix el mateix cim.

1946 El 24 de març es va a la font d'en Bonet, mentre que el 19 d'abril s'arriben a l'ermita de Lurdes (Nostra Sra. de Loreto) i tres dies després (Setmana Santa) s'apropen a la font de Llacunalba. El 30 de maig realitzen la circumval·lació del pantà de Foix, el vessament del qual, en ser ple, alimentava la llera del riu. Un bonic cabal discorrent pels meandres que envolten Lurdes i que, als ulls d'aquells incipients excursionistes, resultava tot un espectacle plaent i gairebé desconegut. El 16 de juny, tot fent una matinal a la platja dels Capellans (St. Gervasi), aquell grup d'amics decideix constituir el Club dels 5. Per formalitzar i finançar el projecte associatiu, es proposa contribuir amb vint-i-cinc cèntims de quota setmanal. Resulta una decisió formal, tot i l'edat que tenien i que les seves economies no donaven per a gaire més, i aquella quota es perllonga gairebé durant quatre anys. Allò s'inverteix en fer algun dinar a la muntanya i significa un pretext a final de temporada per mantenir un caliu de colla. Entretant, esperen amb delit que algun dia faci realitat la fundació d'un club excursionista. L'ambient els encoratja, però la consecució d'aquell propòsit no es pot entreveure per a un futur massa proper. Encara fan alguna sortida durant l'estiu, pel litoral de Llevant. La Punta Grossa i poc més.

1947
Excursió de la preTalaia al Pantà de Foix i Lurdes
Foto Ramon Lozada

1947 El 4 d'abril van tornar a l'ermita de Lurdes i les pinedes de l'entorn. El 25 de maig, els sis amics, Callau, Gómez, Fusté, Albà, Lozada i Ordovàs, pujaven per primera vegada en un transport públic, l'autobús de Vilafranca, que els va deixar a Canyelles. El viatge el van fer a dalt de la baca (aleshores era permès) acomodats entre paquets, maletes i cistells, retinguts per la baraneta perimetral que envoltava el terrat d'aquell vehicle. Des de Canyelles, algú els va indicar on era la drecera dita de la canal i seguint aquest itinerari van arribar a l'antiga ciutadella d'Olèrdola (St. Miquel). Aquell conjunt monumental i panoràmic els va meravellar, igual que gairebé cent anys abans havia atret l'interès de Teodor

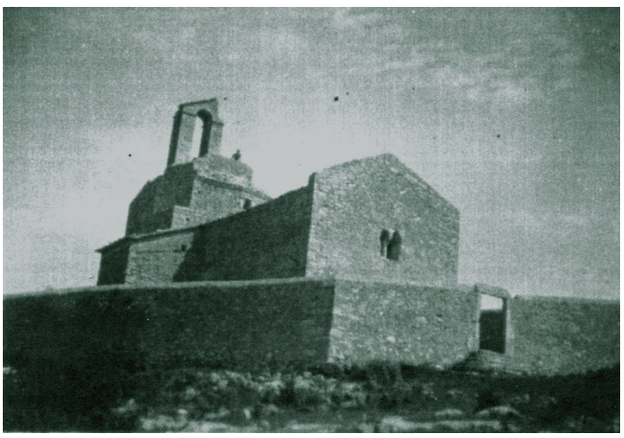

1947
Excursió a Sant Miquel d'Olèrdola.
Església de Sant Miquel
Foto Ramon Lozada

1948
Excursió al Castell d'Eramprunyà
Foto Ramon Lozada

Creus i Corominas o del Pare Llanas. Des de llavors va ser un dels indrets predilectes, en aquells anys inicials. Van fer el retorn per la carretera, a peu. La minsa economia no estava per a gaires sotragades.

El 6 de juliol repetirien altre cop el pantà de Foix, i el 17 d'agost tornaven al cim del Montgròs. Aquella jove colla d'ex cursionistes autodidactes estenia molt de mica en mica el seu camp d'acció: així, el dia 5 d'octubre van fer servir per primer cop el tren per anar d'excursió amb destinació a Gavà. Tot seguit, agafant el camí torrent de la Font de Ferro, van arribar a l'ermita de Bruguers. D'allà mateix van enfilar-se fins assolir el castell d'Eramprunyà: això va suposar per a aquells joves un delit especial. A més a més, en aquesta rodalia sempre es respirava un aire excursionista de la capital, sobretot de minyons de muntanya (escoltes) i algun escadusser muntanyenc. Molts d'ells ostentaven en la tapa de la motxilla l'escut de l'entitat o grup a què pertanyien. I en sentien gelosia, de no tenir ells un distintiu que els donaria categoria. Amb aquesta fal·lera d'anar descobrint nous indrets, l'1 de novembre van anar a la font de Llacunalba i voltants. Sortides reiteratives, recorreguts que seguien força el traçat de la carretera amb alguna drecera, on -fora d'algun carro de la pagesia- el trànsit rodat era nul.

1948 Pel març, novament Lurdes, i l'1 d'abril, van repetir l'anada a Bruguers i al castell d'Eramprunyà. El 16 de maig van anar a la ciutat de Tarragona, una sortida que ara definiríem com a turística. A la colla s'hi ha afegit Amanç Fuertes. Els set, vestits de diumenge, duent una caixeta de cartró embolicada amb paper de diari i a dintre l'entrepà del racionament, una duresa imposada per a la gent d'economia minvada. Van visitar la catedral, les muralles ciclòpies i romanes i la necròpolis paleocristiana. D'aquella excursió a la Imperial Tarraco, van sortir amb una cultura més reforçada.

El 4 de juliol van tornar a repetir el pantà de Foix. A l'estiu, veure una extensió d'aigua era gratificant. Per prudència, mai no s'hi havien banyat, però sí que en alguna ocasió s'havien entretingut a pescar simplement per curiositat. Van assolir el puig de l'Àliga el 22 d'agost, des de Can Ferrer de Llacunalba, tirant pel dret. Una fita quadrangular, de tres cossos, coronava el cim. La part de dalt l'encerclava un passamà de ferro on hi havia gravats els noms d'uns coneguts mestres d'ofici de Vilanova. Van tornar a divisar la panoràmica esplèndida del Penedès, aclaparats per una calor sufocant. I es preguntaven com era que no havien pujat abans al cim, el més alt que tenien a la vora, i que es veia al fons tot passejant Rambla amunt. A la tardor, el 21 de novembre van anar altra vegada a Gavà, Bruguers i Eramprunyà.

1949 Van encetar la temporada un altre primer d'abril, tornant a Eramprunyà. En aquesta sortida, però, com a novetat, els amics Callau, Gómez, Lozada i Ordovàs vestien una indumentària semblant a la que distingeix els boy scouts, malgrat que ells no n'eren pas: pantalons curts, camisa beix, mitjons fins a sota el genoll, un pseudobarret d'ala, i un fulard vermell al coll. L'esforç que els va representar trobar-ho! Algú els havia dit, i així ho van creure, que aquella vestimenta identificava més un excursionista. L'any següent, en dirigir-se cap al Montseny i en agafar el tren a la plaça de Catalunya, un desconegut els va alertar que el vestit i el fulard de boy scout els

podrien portar problemes: aquest moviment era il·legal en aquella època. De vegades, actuaven de massa bona fe sense adonar-se que els podia caure una bona amonestació. Discretament i amagant aquests símbols, van passar desapercebuts, amb una angúnia que coartava la il·lusió d'uns joves que marxaven d'excursió.

El 15 del mateix mes van anar a Lurdes, mentre que el dilluns de Pasqua tornaven al Montgròs. A la font d'en Bonet hi retornarien el 8 de maig. El cocó era a vessar i l'entorn es conservava net. Aquell dia, els cinc companys que hi van anar dilapidarien la quota ingressada durant uns mesos per cuinar un arròs de germanor.

Dues setmanes després, el 22, iniciarien la que va ser la primera travessada pel massís del Garraf: St. Pere de Ribes, riera de Jafre (en aquella ruta sempre s'aturaven a esmorzar a la balma de la cova Negra), can Vendrell, corral Nou (masos que, com can Grau, llavors eren habitats), riera de Carxol, coll Fe, Begues, Bruguers, font de Ferro i Gavà. Van participar en l'excursió J. Callau, V. Gómez, R. Lozada i A. Ordovàs. El 3 de juliol van tornar al pantà de Foix i el dia 17, des de Vilanova cap a St. Miquel d'Olèrdola i seguint més o menys per la Plana Morta i per sobre de can Balaguer vers el pantà de Foix i Vilanova.

El 5 i 6 d'agost va ser l'esperada excursió a Montserrat: visita del Santuari i a la nit bivac sota una balma acompanyats d'una tempesta d'estiu. Passaven la primera nit fora de casa... L'endemà, R. Albà, R. Lozada i A. Ordovàs van pujar a St. Jeroni, amb un dia magnífic després de la ruixada, que deixava veure horitzons desconeguts per a tots ells. Van llogar una escopeta i cada cop que disparaven un cartutx de fogueig, el ressò es repetia per la muntanya amb l'eco. Van tornar cap a casa en el vell cremallera, cap a Monistrol.

El 25 de setembre van fer cap a la font d'Horta, i van coincidir amb uns quants joves amb l'uniforme del requetè. En una confraternització un pèl estranya, en acabar de dinar els van invitar a un glop de conyac.

Un mes després, el 30 d'octubre, un botiguer transportista va planejar una sortida a Pontons amb l'objectiu de fer bolets, i la colla va ajudar a organitzar-la. Amb un camionet de mig tonatge condicionat amb uns taulons per fer de seient, la trentena d'ocasionals boletaires es va dirigir als boscos de l'Alt Penedès. Arribats a Pontons, la gent va escampar-se: allà van contactar amb dos o tres nois que anaven a fer muntanya, i un d'ells, en Josep Julià, interessat com estava per l'excursionisme, va ser un nou company que va afegir-se al grup.

1949
Antoni Ordovàs vestit d'escolta prop de la Font de Ferro de Gavà
Foto Ramon Lozada

Explorant la varietat de branques de l'excursionisme, una tarda de novembre, van tastar l'encís de les exploracions subterrànies, resseguint la cova del segon túnel de la via del tren (en aquella època tenia l'entrada sobre la boca de Ponent i la sortida era a nivell de la via) amb un recorregut força claustrofòbic. Als pocs dies va tocar anar a les coves de Sitges, la cova del Gegant, on, des del forat o avenc que comunica amb el rocam de l'exterior, havent clavat a la roca dues o tres clavilles d'escalada -començaven a tenir un incipient material d'escalada, amb tres o quatre d'aquests estris i també uns mosquetons-, fent servir un llibant de qualitat -Vicenç Gómez era paleta i en tenia cura- i amb el sistema Comici, va tenir lloc el primer descens en ràpel. A la sortida, arrambada a la roca, tot just petaven les onades del mar. Probablement va ser la primera vegada que s'utilitzava aquesta tècnica per descendir a la cova.

El 20 de novembre, un altre viatge en tren fins el Catllar. Seguint camins de muntanya vers el pont de les Ferreres (Pont del Diable). Tarragona era a les envistes i passant a frec del camp de

futbol en l'hora que jugava el Nàstic, aleshores equip de primera divisió, la cridòria era potent.

A les acaballes de novembre al vespre ja fresquejava, però els divendres la colla continuava reunint-se per planificar excursions i projectes asseguts en un banc de pedra al capdamunt de la Rambla. A davant hi havia el quiosc cafè Canaletes, regit per Joan Amaré, que, en veure'ls a la intempèrie, els va convidar a entrar sense cap compromís de prendre res. El grup va estar sempre molt agraït al propietari per acollir-los en el que va representar el seu primer local social. Allà van conèixer el poeta horacià Francesc Oliva i Almirall, un dels integrants i protagonista del llibre De Vilanova al Pic d'Aneto, de Magí Mestres, i l'home, que ja tenia certa edat, va mostrar un notable interès per les idees d'aquell incipient grup d'excursionistes.

1950
Colla de la *preTalaia* davant el Museu Víctor .Balaguer. Anaven a la Cova de Vallmajor
Arxiu Salvador Lleó

El 4 de desembre a quarts de sis del matí sortien decidits cap a St. Pere de Ribes. Havien sentit campanes de la troballa d'un avenc de les Lloses i van mirar de localitzar-lo. Va ser tot una llarga tirada: Riera de Jafre, cova Negra i, en fer cap al corral Nou, un noi del mas els va indicar un gran pou on, pel maig, uns barcelonins havien baixat fins al fons, en el que havia estat el primer descens del GES, del C. Muntanyenc Barcelonès. Van pujar a Can Jaques i finalment van trobar la Ferla. La boca de l'avenc els va deixar astorats. Van retornar per la collada de Vallgrassa, pel barranc del Tro i cap a Vallcarca. A les nou de la nit, els companys Gómez, Lozada, Julià i Ordovàs, en un dels últims trens, feien cap a Vilanova.

1950 Aquell grup anava madurant. El 6 de gener es va anar a Olèrdola i es va explorar un petit avenc situat en el collet sota el cingle on es troba part de la fortalesa romana. El dia 22 van baixar a l'avenc de la Gelassa, una cavitat esquerda que s'endinsa als vessants de llevant del Montgròs, descoberta una setmana abans gràcies a la indicació de la bona pagesia de can Ramon. El 26 de febrer van fer la troballa al massís de Garraf de l'avenc Ample, al fondo dels Vinyals (sota la Pleta). En aquesta excursió van estrenar un banderí vermell amb un aligot sobre un cim nevat i les sigles C.E.V. Centro Excursionista Villanovés, primer intent d'identificació gràfica.

1950
Imatge del Reglament de la Constitució del CEV
Arxiu Antoni Ordovàs

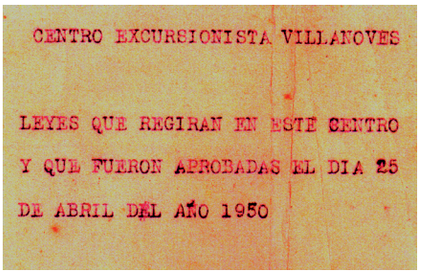
CENTRO EXCURSIONISTA VILLANOVES

LEYES QUE REGIRAN EN ESTE CENTRO
Y QUE FUERON APROBADAS EL DIA 25
DE ABRIL DEL AÑO 1950

1950
Imatge de l'anagrama del CEV
Arxiu Antoni Ordovàs

El 12 de març, Castellet, la font d'Horta, i el dia 26 una altra sortida a Olèrdola. A l'abril, del 6 al 9, van fer una emblemàtica anada a St. Miquel del Fai i cingles de Berti, resseguint St. Miquel Sesperxes, Valldaneu, El Figaró i Sots del Bac. Hi van participar Callau, Lozada, Gómez, Julià, Ordovàs, J. Carbonell i Gracià Garcia. Tots plegats, encabits en una tenda de tres places, que els hi havia deixat l'antic excursionista -i futur president de la Talaia- Miquel Fortuny, amb qui ja havien començat a tenir contactes i a demanar ajut. El 23 d'aquell abril es va fer un intent d'exploració de part de la cova avenc d'Arlà o de Vallmajor a Albinyana. Van reunir 12 participants.

Dos dies després, el 25, conscients que en les darreres setmanes aquell grup inicial i reduït s'havia fet més nombrós, arribant a ser divuit persones, van decidir prendre un acord seriós que formalitzés un possible centre excursionista. Ja fos per què des de quatre anys enrere Antoni Ordovàs exercia una cert lideratge, ja sigui per tenir més edat que els altres, va ser escollit president; Joan Serra, secretari, i Josep

1950
Acampadors de la *preTalaia* a Gelida, vora el riu Anoia (CEV)
Arxiu Antoni Ordovàs

Callau, caixer. D'aquest intent de constitució d'associació es conserva un document escrit: un plec signat pels associats Vicenç Gómez, Ramon Lozada, Josep Julià, Sebastià Lleó, Gracià Garcia, Joan Castaño, Ramon Serra, Albert Contreras, Joan Carbonell, Joan Masana, Andreu Sanmartin, Germi Mestres, Andreu Ribadrulla, Ferran Gascón i Joan Gàlvez, que decideixen tirar endavant el Centro Excursionista Villanovés. Encapçalat "...Leyes que regiran en este Centro y que fueron aprobadas el dia 25 de abril de 1950...", hi trobem unes quantes normes i observacions força innocents. Hi ha un logotip dibuixat: un cercle amb un triangle i a dintre el cim nevat senyorejat per l'aligot, i, a sota, les sigles C.E.V. La quota, fins aleshores d'una pesseta al mes, va augmentar a cinc.

Al marge de la reorganització, les sortides continuaven: el 7 de maig es va tornar al castell d'Eramprunyà, on van contactar amb l'excursionista barceloní Joan Batet, més gran que tots ells, i membre del C.E. Puigmal, que va assessorar-los amb la seva experiència. El 28 i 29 es va fer una acampada a la vora del riu Anoia, prop de Gelida, i deu dies després, el 8 de juny, en tenir localitzat l'avenc Ample, es va realitzar un descens amb una corda rudimentària i baixant i pujant a força de braços. En un lateral de l'avenc es va fixar un escut del jove C.E.V. com a testimoni d'aquella primera exploració.

El maig, Ordovàs, com a president del grup, va rebre una invitació i un programa on amics excursionistes de Vilafranca –que havien conegut en una sortida a Olèrdola, a l'hivern- convidaven el grup als actes de celebració de la reorganització del Centro Excursionista Vilafranqués fundat el 1922 i clausurat des de 1939. Els vilafranquins el volien recuperar i, tot i els impediments polítics d'aleshores, semblava que ho havien aconseguit. El suggerent programa incloïa: el 22 de maig, benedicció del local social i exposició fotogràfica; el 4 de juny, excursió col·lectiva a les Dous (Torrelles) i església de Foix; el dia 7, sessió de cinema amateur; el dia 11, conferència amb projeccions a càrrec de Jordi Ferrera, president del GAM del C. Muntanyenc Barcelonès amb Del silencio de las simas a la luz de las cumbres; dissabte 17, acampada, a Olèrdola, amb foc de camp, on havia d'assistir el grup vilanoví del CEV; l'endemà, jocs, esports i tot seguit una conferència d'Albert Ferrer, comissari d'excavacions a arqueològiques de Vilanova, sobre St. Miquel d'Olèrdola. Però pocs dies abans de l'acampada, malgrat que l'entitat vilafranquina havia aconseguit ser admesa a la *Federación Española de Montañismo,* es va rebre un telegrama notificant la suspensió de tots els actes i la clausura del local social. Una senyera al cim del Montagut (posada per qui ?) fou motiu de subversió amb les seves conseqüencies. No obstant això, el vespre del dia 17, un petit grup de vilanovins, dalt d'una apedaçada camioneta dels bons germans Cofi, feien cap a Olèrdola contravenint la prohibició. L'endemà van poder escoltar la xerrada d'Albert Ferrer, el qui havia estat eminent arqueòleg d'Olèrdola.

1950
Colla pretalaienca vora l'ermita de Lurdes (CEV)
Arxiu Salvador Lleó

A la setmana següent, el 23 a la tarda i el 24 i 25 (St. Joan) es va fer la travessada integral al Montseny: Balenyà, el Brull, font Pomereta, Matagalls, St. Marçal (nit), Les Agudes, Turó de l'Home, Sta. Fe, Gualba i Breda. Hi van participar Gómez, Lozada, Callau, Julià, Gascón, Castaño i Ordovàs, que van quedar impressionats per aquells meravellosos paisatges. Pel 9 de juliol tocava anar cap a la costa, a la desembocadura del Gaià, amb un bivac prop del castell de Tamarit. El dia 22 tarda i el 23 es va fer la travessada Vilanova, Begues, Gavà (com la de l'any 49 però amb bivac a Olivella).

A meitat de juliol van comprar uns metres de roba de la fàbrica tèxtil més antiga de la ciutat -i de l'estat-, per dues-centes divuit pessetes. Van fer el disseny d'una tenda tipus canadenca i els la va confeccionar la mare del company Sanmartin. Els pals de fusta els va treballar Lozada. Tot plegat, el cost de la tenda va pujar fins a dues-centes seixanta-vuit pessetes. Va quedar bastant malgirbada, però encabia set campistes ben comprimits: no van dubtar a batejar-la amb el nom d'Empire State. Va donar bon resultat: en el campament social de la vall de Benasc de l'any 58 encara va servir de magatzem.

Les vacances de què disposaven van ser del 5 al 12 d'agost: van decidir anar a les Guilleries i Collsacabra. I van passar per Manlleu, Roda de Ter, coll de Terrades, St. Romà de Sau, Tavertet (pel Grau), Cantonigròs, santuari de Cabrera, serra de Mateus, el Vilar de Pruit, santuaris de la Salut i el Far, Rupit, Susqueda, el Pasteral i, d'aquí, carrilet d'Olot cap a Girona. Van prendre part a l'excursió nou socis del Centre: Gómez, Julià, Lozada, Gascón, Sanmartin, Mestres, Callau, Lleó, i Ordovàs.

El 27 d'agost, acampada a Llacunalba. El dia 16 a la tarda i el 17 de setembre, Lozada i Ordovàs, amb Joan Batet (del C.E. Puigmal, de Barcelona), van fer la clàssica travessada a St. Llorenç del Munt per Matadepera, can Pobla, la Mola, els Òbits, coll d'Eres, el Montcau, font del Llor i pont de la Roca. El diumenge següent, dia 24, Lozada i Gómez van acampar a la font d'Horta.

L'octubre, el dia 15, es va fer una sortida a una pineda prop de la finca de Solers amb la intenció de cuinar un bull de tonyina que no va reeixir. Una setmana més tard, el 22, es va fer una excursió espeleològica a la vall de Joan (Garraf) des d'on, després de resseguir el vessant dret del fondo de les Terradelles (no es disposava de cap mapa), a la fi es va trobar l'avenc del Gaietà. Duien una bona corda tot i no ser d'escalada. En no saber la fondària exacta, van lligar un acetilè encès amb un cordill. En tocar el fons, veien que el llum no s'apagava. Van dubtar perquè després s'havia de pujar a força de braços, però Ferran Gascón es va decidir: un cop lligat amb la corda es va fer baixar. En tocar terra, va demanar més llargària. S'hi va estar una estona i en sortir a l'exterior va exclamar: "És admirable muchachos!... Estalactites, concrecions calcàries de gran bellesa!". Potser havia estat una acció temerària, però aquella colla, no obstant, sabien fins on podien arribar si hi posaven els cinc sentits. La fondària era d'uns 22 m. En aquest avenc, al cap de sis anys, es baixaria amb la primera escala elektron que va comprar l'Agrupació. I, actualment, l'avenc del Gaietà, ple de gas, deu quedar sota la brossa de l'abocador del Garraf.

1950
Camí del Brull, a 2 km de Balenyà
(Gómez, Julià, Gascón i Ordovàs)
Foto Joan Batet

1950/51
Excursió de neu a Font Pomereta
(Montseny). Cap d'Any 1950-51
Foto Joan Batet

L'1 de novembre es va anar cap a Ribes, riera de Jafre, can Vendrell i Plana Novella. El 19 es va fer un tempteig a la recerca del riuet soterrani del Garraf: la Falconera. I es van equivocar... per resseguir el túnel del costat de muntanya! No la van trobar perquè el túnel té una obertura al costat de mar just damunt la sortida del riuet. Trens de vapor, guspires, cos a terra... un munt d'inconvenients per no res.

Els germans Carles i Ramon Lozada, amb Ordovàs, de l'1 al 3 de desembre, van anar a peu a Montserrat seguint una ruta original del conegut excursionista Josep M. Baig, un dels veterans d'aquell grup de l'Ateneu. L'itinerari de llavors seguia per Canyelles, Olèrdola, St. Sepulcre,

1951
Josep Roig Toqués esquiant a la Vall de Núria
Arxiu Antoni Ordovàs

St. Pere Molanta, ca la Teca (via de tren) vers St. Sadurní, Gelida, St. Esteve Sesrovires, Abrera (nit). L'endemà, seguint la N-II fins a Collbató i per l'ermita de la Salut, cova del Salnitre van fer cap a la Sta. Cova i el Monestir. L'últim dia van pujar a St. Jeroni (hi havia neu) i van tornar amb el cremallera.

1951 El dia 30, al vespre, i el 31 de desembre de 1950 i l'1 de gener de 1951 es va dur a terme una excursió al Montseny nevat. Aquesta primera sortida a la neu (hi havia més d'un metre) que van realitzar Gómez, Julià, Gascón, Batet i Ordovàs seria l'inici de l'interès per la muntanya hivernal i per l'esport de l'esquí. La travessada integral al massís no va ser possible: manca d'experiència, equip deficient, tècnica rudimentària.... però, tot i així, el darrer dia, sacsejats pel torb, van assolir el Matagalls. I, a aquells esquiadors neòfits que van veure l'últim dia de l'any 1950 per la valleta nevada de font Pomereta, els va captivar...

A primers de febrer van anar a Barcelona, a la casa d'esports Sibecas del carrer Aribau, i es van comprar dos parells d'esquís, sense cantells d'acer. Uns feien onze pams i no es van utilitzar mai. En el primer local social del carrer St. Pau, i fins l'any 61, van estar exposats per guarnir la fornícula que presidia una imatge de St. Bernat de Menthon. Els esquís més curts, d'un metre noranta, van subsistir també gairebé deu anys i amb aquest material es van estrenar els joves de l'Agrupació a qui ja els havia enganxat el món de la neu. Amb penes i treballs s'havien reunit uns estalvis de la quota dels socis, que en afegir-hi dues-centes pessetes prestades per Gascón, van completar el pressupost de tres-centes cinquanta pessetes (una xifra considerable): dues-centes pels esquís, més cent trenta-cinc per unes fixacions, més quinze d'un pot de laca. Els bastons, de bambú, se'ls van fer ells mateixos. Un cap de setmana d'aquell mes, Gascón ja va anar a esquiar a La Molina. Però no tot era anar a la neu, i el dia 25 de febrer es va anar a la Casa Alta, a la font de St. Llorenç i cap al pantà de Foix.

1951
Travessia a Prades. Molí de les Truites al riu Brugent
Foto Ramon Lozada

1951
Colla al cim de la Morella
Foto Ramon Serra

Del 28 de març –fent nit a Barcelona- al 2 d'abril (Setmana Santa), els veterans esquiadors vilanovins Jaume Valls Pla i Josep Roig Toqués van anar a Núria a esquiar, i Ordovàs, que era quinze anys més jove s'hi va afegir com un novell tutelat. I va tenir un guiatge generós en l'alliçonament de la pràctica de l'esquí i també en la descoberta del Pirineu.

El 8 d'aquell mes, Callau i Ordovàs de nou s'arriben fins a Eramprunyà. El 6 de maig, Ordovàs amb en R. Lozada de permís militar descobreixen la vall del riu Brugent a les muntanyes de Prades, tot fent cap fins a la font Grossa. La setmana següent (la Segona Pasqua), Gómez, Lozada, Gascón i Ordovàs, fent nit a La Riba, seguirien l'endemà el curs del Brugent amunt, per la font Gran, la font Grossa, Farena (que encara era habitada), exploració en part de la cova de Roca d'Abelles i continuant pel mas d'en Toni, Capafonts, l'ermita de l'Abellera i Prades (nit en una casa particular per cinc pessetes). El dia 14 pujaven al Tossal de la Baltasana, cim culminant d'aquell entorn, cap al barranc del Tillar (bosc de Poblet), Riudabella -que van confondre amb Poblet!- i, finalment, el monestir i l'Espluga.

1951
Excursió a la Vila de Prades. Plaça porticada
Foto Ramon Lozada

En aquesta excursió, van tenir sort de la magnífica Guia de les Muntanyes de Prades, de Josep Iglésies, que els havia deixat en Miquel Fortuny. Aquest geltrunenc bonhomiós, flequer d'ofici, nascut el 1896, excursionista de la vella escola i membre de la secció excursionista de l'Ateneu, molt actiu en les sortides clàssiques de fer descoberta del propi país, va tenir un paper clau en la consolidació d'aquell grup excursionista, tant per l'assessorament experimentat que donava sovint als joves, com pel material que els hi deixava: les guies de muntanya, la tenda, o fins i tot un escudellòmetre per cuinar el menjar.

Dues setmanes després, el 27, caminada des de Garraf, la Morella, les Agulles, Eramprunyà, Gavà, participant els germans Ramon, Joan i Josep Serra, Callau i Ordovàs. Mentre el 29 i 30 de juny tenia lloc la travessada del Montseny des del costat de llevant, anant de Sant Celoni a Sta. Fe, les Agudes, St. Marçal, Matagaalls, el Brull, Balenyà, sortida feta per Julià i Ordovàs. I el 15 de juliol, acampada a la font Grossa (vall del Brugent).

Del 16 al 23 de setembre, Lozada, que tornava a estar de permís amb Ordovàs, fan un llarg recorregut, de muntanya al mar, des de Riells, Sta. Fe del Montseny, St. Marçal, Arbúcies, St. Hilari Sacalm, Osor (pujant al santuari de la mare de Déu del Coll) i Amer. Des d'aquesta població van pujar al carrilet d'Olot cap a Girona. Van visitar part de la ciutat i la Devesa, i van seguir amb el carrilet cap a Flaçà i Palafrugell, acabant a Palamós. Van seguir un altre tros a peu cap a Sant Feliu de Guíxols, S'Agaró, Tossa, Lloret (acampada a la platja de Sta. Cristina) i Blanes.

S'anava perfilant la idea d'aquell grup de fundar un club. A la tardor, es va trametre una carta al C.E. de Catalunya demanant-los una còpia dels seus estatuts per estudiar-los com a model i, molt atents, ben aviat els van enviar. Calia encetar una via nova, uns tràmits que duguessin a un compromís de seriosa continuïtat. Aquí es va comptar de nou amb el consell de Miquel Fortuny. Cal dir, però, que en aquell moment s'obria l'obligatori parèntesi del servei militar per a uns quants components del grup, els més actius, que van haver de deixar de fer activitats. Altres integrants del C.E.V. o bé per què van trobar a faltar l'impuls d'aquests membres més dinàmics, o per què no estaven prou convençuts del seu interès per la muntanya, van despenjar-se del projecte.

Així va acabar el **1951**, un any en què les quotes recaptades havien sumat amb prou feines les sis-centes pessetes, invertides gairebé en la seva totalitat en el material que s'ha esmentat abans.

1952 Aquell hivern encara farien una sortida a la neu del 9 al 13 de gener, a esquiar, amb la intenció d'arribar als Rasos de Peguera, que no coneixien. Només van atènyer el pla de Campllong, que ja estava nevat. En aquella època, per poder accedir al Prepirineu era una exigència portar un salconduit, un requisit que havia d'estar avalat per dues persones solvents amb ocupacions industrials. Altres vegades, aquest aval el van aportar Miquel Fortuny i Joan Amaré. En aquella ocasió, però, cap dels dos components de l'excursió en portava, per la situació militar de Lozada -en aquells dies era de permís- i d'Ordovàs –que era a punt d'ingressar a la lleva-. Finalment, la prudència els va fer baixar del carrilet a Puig-reig, sense deixar la sensació de por i l'angoixa d'anar indocumentats. Després de caminar una tirada van arribar a l'Espunyola i van recalar sojornant quatre nits a l'hostal de can Marcelet. Durant tres dies, grau amunt i grau avall, pel cingle, fins a Campllong. Un joc absurd, però, no podien evitar la tirada que la neu exercia damunt d'ells...

Va transcórrer un any amb poc ritme d'activitats, fora d'una anada al Montseny feta per Lozada, Callau i un parell d'amics.

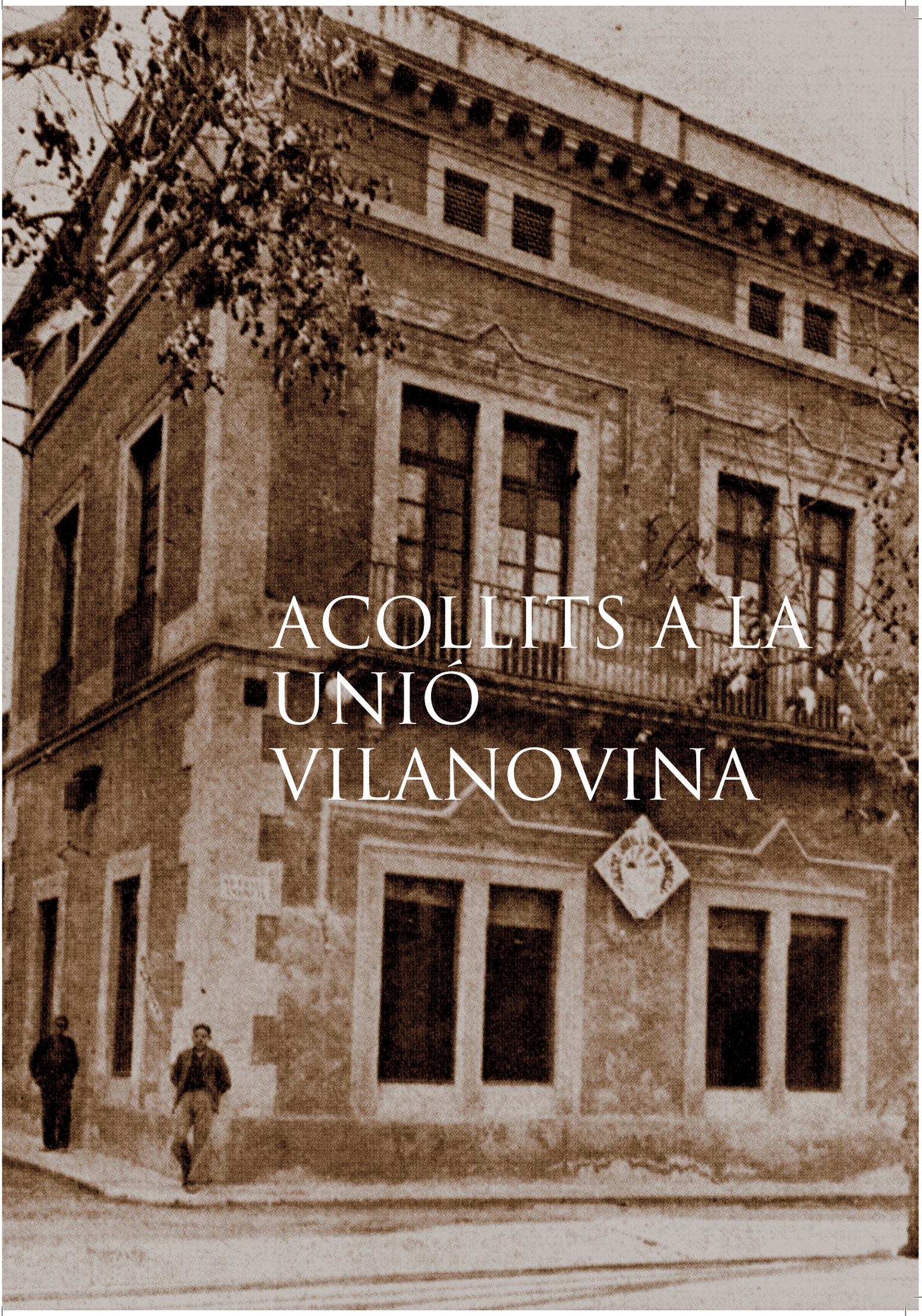

ACOLLITS A LA UNIÓ VILANOVINA

A LA RECERCA D'UNA UTOPIA (1953-1955)

Antoni Ordovàs

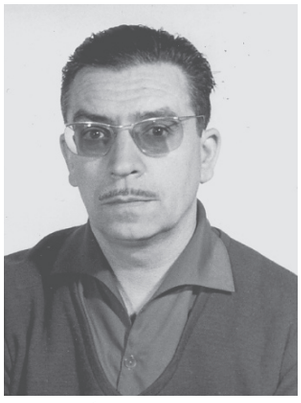

Tomàs Muela

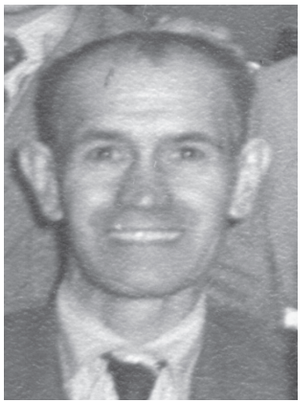

Miquel Fortuny

Antoni Ordovàs, Tomàs Muela, Miquel Fortuny, els tres pilars bàsics que van iniciar la Talaia
Fotos Arxiu Talaia

En l'engrescador propòsit de fundar una associació excursionista faltava catalitzador per tal de cohesionar la formalitat d'un projecte. Ja s'ha esmentat el paper transcendental de Miquel Fortuny i Armajach. Després va entrar en escena un dels personatges que més va influir en la constitució de l'A. E. Talaia: Tomàs Muela i Martínez, nascut el 1916 i que va resultar ser l'altre puntal ideal. A finals dels anys 40, per motius de la feina -era mestre mecànic- va venir a viure a Vilanova junt amb la seva família. Interessat per l'excursionisme –a Barcelona, havia estat un important dinamitzador de la secció excursionista del Club Dinàmic-, va confluir ràpidament amb el grup de joves vilanovins amb les mateixes inclinacions. En Fortuny i en Muela van ser, per la seva edat i experiència, les persones necessàries per unificar criteris, emmotllar tendències, i per tirar endavant la legalitat desitjada.

1953 Començava aquella temporada fent una restringida sortida al massís del Garraf, cap a la Riera de Jafre, corral Nou, font de Fontanilles, amb acampada, Vallgrassa, la Morella (des d'on van poder distingir un portaavions ancorat fora del port de Barcelona, la primera presència al nostre país de la flota d'Estats Units) i Castelldefels. Aquesta excursió la van fer el 17 i el 18 de gener Lozada i Ordovàs, que en aquells dies disposava d'un permís militar.

Durant l'hivern, Fortuny i Muela van impulsar la reagrupació de la colla inicial, amb incorporacions d'aleshores: Ramon Moliné, que venia d'un grup anomenat Càmping Club Vilanoví, Joan Vallès, Salvador i Joan Ribé, Josep Gatell, Josep López, Àngel Cardona, Llorenç Lluc, Esperança Garcia, Ma. Llum Albà, Carles Lozada, Mercè Sabater, Dolors Gómez, Josep A.Rión, Pau Julià, Pelegrí Escarrà, Enriqueta Castañer, Jaume Vives, Joan Fusté, Jordi Gudin, Ma. Dolors Espí, Joan Farràs, Enric Valldosera, mossèn Manuel Roig, Gerard Miquel, Teresa Raventós, Tomàs Cruells, Marcel·lina Ferrer, Josep Maura –qui, per la seva implicació política amb la FET, va poder avalar les candidatures dels membres de la primera junta directiva legalitzada de 1955-, Josep Calvó, Adela Montaner, entre d'altres.

D'acord amb la junta directiva de la *Sociedad Coral la Unión Villanovesa*, més coneguda com El Coro, aquell grup heterogeni es constituïa provisionalment en la naixent *Agrupación Excursionista Atalaya*, dins de la centenària entitat vilanovina. Com a denominació de l'agrupació es va escollir el nom del cim de 279 m d'alçada que, tancant pel nord-oest, s'enlaira en el terme municipal de Vilanova i la Geltrú. Quant a la designació *Atalaya* o *Talaia* -que s'alternaven en els programes-, va ser oficialment *Atalaya*, el nom castellanitzat per l'imperatiu legal de l'època. Els primers carnets de soci van expedir-se l'1 d'abril de 1953, signats pel president del Coro, el Sr. Joan Figueras Ventosa, i pel president de l'Agrupació, el Sr. Miquel Fortuny Armajach. La junta constituent, fins a l'assemblea de l'11 de setembre de 1955, l'encapçalava com a president Miquel Fortuny, i Tomàs Muela feia de secretari, amb les vocalies de Joan Vallès, representant del Coro, Ramon Lozada, Josep Julià, Ramon Moliné, Tomàs Cruells, Josep A. Rión i Antoni Ordovàs.

Cada dijous al vespre, es feia una reunió de junta. El *Coro* deixava la seva secretaria, una bonica saleta situada en el primer pis del local del carrer Col·legi. Era un espai impregnat per la llarga història de l'entitat sorgida dels Cors de Clavé. Al centre hi havia una gran taula de fusta massissa, ovalada, on s'exposaven els afers de l'Agrupació. Arrambades a les parets, unes vitrines plenes de llibres i, en un llenç, uns quadres amb la fotografia de les persones que havien presidit la societat. Tot plegat, s'hi podia ensumar un aire de prestigi cívic. Per accedir a la secretaria calia creuar, en la planta baixa, el gran saló vuitcentista del cafè, aleshores regentat per Llorenç Lluc Mestres, que també es va fer soci de l'Agrupació.

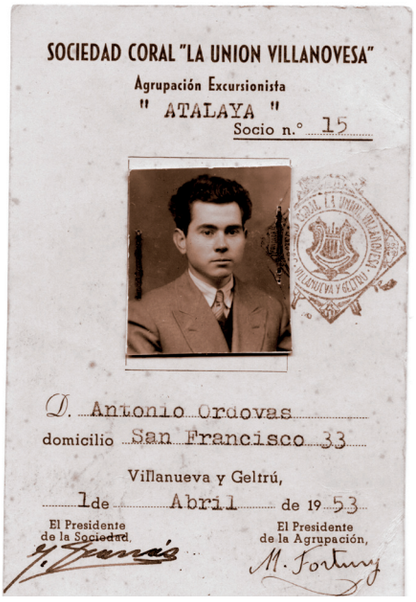
SOCIEDAD CORAL "LA UNION VILLANOVESA"
Agrupación Excursionista
" ATALAYA "
Socio n.º 15
D. Antonio Ordovas
domicilio San Francisco 33
Villanueva y Geltrú,
1 de Abril de 1953
El Presidente de la Sociedad.
El Presidente de la Agrupación,
M. Fortuny

1953
Carnet de la A. E. Atalaya durant la seva estada al Coro
Foto Arxiu Talaia

En aquest local provisional es van programar els aplecs anuals a St. Miquel d'Olèrdola, i les activitats setmanals. El 5 de juliol va organitzar-se la primera excursió oficial, en autocar, al monestir d'Escornalbou. Per primera vegada sortia a la vida pública el nom de Talaia. La sortida es va anunciar en una circular, que a partir de llavors va anar-se editant periòdicament amb tota la informació de les activitats previstes. Aquest mitjà imprès -que posteriorment ha estat aplegat en un volum- durant els quatre primers anys, va servir de comunicació amb els socis, enllaçant amb el primer *Butlletí* de 1957. També, més espaiadament, s'havia penjat una gran cartellera (retolada amb lletres destacades i fetes amb art per Tomàs Cruells) a la façana del cafè, cantonada de la Rambla i el carrer Col·legi. S'hi anunciava alguna excursió rellevant en autocar, o el primer aplec d'Olèrdola (27 de setembre) , o bé una escapada a La Molina, a la neu, un medi gairebé inèdit per al públic vilanoví. A més d'aquests actes programats, hi havia una incipient vida associativa, quasi sempre amb la mateixa colla de 14 o 15 participants, que, en definitiva, donava nervi a la jove entitat excursionista.

A l'abril, Josep Julià, Enriqueta Castañer, Mercè Sabater i Carles Lozada fan la travessada del Montseny. El mes d'agost, R. Lozada i uns pocs companys més van anar a les Guilleries. L'11 i el 12 d'octubre es fa la caminada a Montserrat a peu per la mateixa gent que l'any 50.

Pel desembre es va muntar una rifa i amb els beneficis (500 pessetes) es va comprar una corda d'escalada de 50 m i 12 mm de diàmetre, de cànem -que era el material habitual de l'època-. El dia 13 d'aquell mes, a la tarda, en una primera sortida de pràctiques d'escalada, Lozada, Julià i Ordovàs es van apropar als cingles de les Àligues, a Vallcarca, i van superar, amb alguna dificultat, una xemeneia que duia a dalt de l'espadat. Per St. Esteve al matí, Ordovàs va fer un ràpel a la paret de la Talaia amb el sistema Comici, possiblement el primer descens practicat en aquella emblemàtica paret. Van assistir-hi els socis de la Talaia Joan Farràs i Francesc Aliaga. Cal remarcar que el grup d'aleshores estava en les beceroles de moltes tècniques dels esports de la muntanya, però, com a bons autodidactes, anaven molt amb compte i dosificaven el risc. Serà alguna dècada més tard quan, dins de les noves generacions de la Talaia s'han format escaladors, espeleòlegs i alpinistes d'alt nivell que han superat vies espectaculars, aquí, en les nostres muntanyes o integrant expedicions d'envergadura a les serralades més altes de la Terra.

La relació d'associats en acabar el 1953 s'aproximava als seixanta. N'hi havia que s'havien afiliat per afinitat amb el contingut, o bé per familiars i amics de feina. I també perquè en el nou moviment excursionista es podia entreveure una escletxa de vivacitat i d'il·lusió, diferent del que llavors planava per l'entorn de la societat vilanovina. La quota mensual de l'entitat va establir-se entre en cinc o sis pessetes, segons l'edat o el sexe, que recaptava un cobrador a domicili.

1954
Esquí a Núria. Ordovàs pujant al Pic de Noufonts
Foto Pellicer

1954 S'encetava un nou any en de compàs d'espera, ja que, si bé la Talaia s'havia aixoplugat socialment, la intenció final dels qui encapçalaven aquell grup era, no només aquella autonomia limitada, sinó la total independència social.

Entretant, l'activitat excursionista continuava i, així, el 31 de gener es van fer pràctiques d'escalada a la vall de Joan (Garraf) amb Enriqueta Castañer, Julià i Ordovàs. A primers de febrer va caure una bona nevada que va deixar un gruix considerable al massís del Garraf, i el dia 7 va aprofitar-se per tastar l'esquí....

1954
Campament a la Font Grossa – vall de Brugent (La Riba)
Foto Joan Farràs

1954
1a ascensió de la Talaia a l'Aneto, per Ordovàs, junt amb J. Torra i F. Puigdomènech, de Barcelona
Arxiu Antoni Ordovàs

1954
Sardanes amb cobla al 2n Aplec a Sant Miquel d'Olèrdola
Foto Joan Bellmunt

al pla de Querol, a Campgràs! S'hi va ascendir des de l'estació de tren de Garraf, per la serra dels Pins cap a la Pleta.

Una setmana més tard, el dia 13, al vespre, (nit en una fondeta davant l'estació de Balenyà) i el dia següent fent camí fins el Brull, anant en solitari, Ordovàs va pujar fins a la valleta de font Pomereta per tal de temptejar l'esquí. Neu tova i una torçada al peu. Mentre que, per Setmana Santa, del 15 al 19 d'abril, Ordovàs i un amic de Cornellà, Josep Pellicer, passaven uns dies d'esquí a la vall de Núria (Noufonts) amb molta neu.

Aquell 2 de maig va ser una data significativa. En arribar a l'ermita de Ntra. Sra. de Loreto (Lurdes), mossèn Manuel Roig -que era soci- va celebrar una missa i, a continuació, va beneir un banderí, brodat per les sòcies Castañer i Sabater (que avui es conserva a la vitrina del local), semblant al que es va portar l'any 1950 excepte en la inscripció, i que va ser apadrinat per la sòcia Teresa Raventós. Tot seguit, quasi tota la colla que eren presents -gairebé una vintena- van pujar pel dret al cim de la Talaia i, damunt de la penya que corona aquell mirador, van instal·lar una creu de ferro que perdura actualment.

El 30, una anada a la vall de Joan (Garraf) on a l'esquerra s'eleven uns discrets pollegons (en deien el Petit Pedraforca) els quals grimparien per una canaleta fins al capdamunt i finalitzant amb un descens en ràpel. Hi van participar Serra, Farràs, Julià, Lozada i Ordovàs.

El 6 i 7 de juny (Segona Pasqua) s'organitza una acampada a la font Grossa (vall del Brugent) en què hi participen Dolors Espí, Esperança Garcia, Mercè Sabater, Enriqueta Castañer, Laura Roca, Carles i Ramon Lozada i els seus pares, Julià, Farràs i Ordovàs.

De l'1 al 6 d'agost i època de vacances, Ordovàs va encetar una aventura en solitari de la qual encara no hi havia precedents -ni companys a l'Agrupació disposats a prendre-hi part-: la travessada pel Pirineu aragonès i català. Si bé ell va tenir la sort d'afegir-se a uns companys de la Garriga, Francesc Puigdomènec i Joan Torra, quan van coincidir en el carrilet que arribava fins a Barbastre. Junts van assolir l'Aneto, per seguir després pel port de la Picada, l'Artiga de Lin i Vielha. Aprofitant el temps, encara s'atansarien a la vall d'Espot i l'estany de St. Maurici. Tot plegat, el descobriment de l'alta muntanya. Mentrestant, aquells dies, Julià, Castañer, C. Lozada i Sabater realitzaven una excursió a Ull de Ter i els estanys de Carançà. El nou xalet refugi ja es començava a bastir.

El 5 de desembre va fer-se una sortida matinal al cim del Montgròs, visitant alhora l'avenc de la Gelassa. Hi van participar, entre socis i simpatitzants, vint-i-sis persones. A final de 1954, el nombre de socis havia augmentat a uns vuitanta.

1955 S'entrava en l'any decisiu. El canvi d'any va enxampar Farràs i Ordovàs, juntament amb un grup d'esquiadors manresans i de Súria, mentre seguien el corriol entranyat del pas dels Lladres que duia als Rasos de Peguera. Una excursió d'esquí que per primera vegada es feia en aquesta contrada i que es repetiria en els anys vinents. El 2 de gener, el retorn es va fer pel grau de l'ermita de St. Llorenç dels Porxos.

1954
Colla de talaiencs al cim del Puig Montgròs
Foto Joan Farràs

1955
Travessia Ulldeter-Núria. Nevant als Estanys de Carançà
Arxiu Antoni Ordovàs

El dia 9, matinal al puig de l'Àliga. El 6 de febrer: una sortida a la font d'Horta. El diumenge següent, dia 13, es va organitzar un autocar a La Molina, però van tenir boira i mal temps. El 6 de març hi va haver una important nevada al massís del Garraf, i això els va animar a pujar fins a la Morella i practicar, dins el possible, una esquiada a prop de casa. Hi van fer cap la mateixa gent de l'any anterior. Els dies 19 i 20, Ordovàs feia una esquiada en solitari a la vall de Núria, i el 27 d'aquell març es va fer una excursió a la font de St. Llorenç i la Sanabra, mentre que per Setmana Santa, del 7 a l'11 d'abril, hi va haver una sortida d'esquí als Rasos de Peguera, amb Julià i Ordovàs.

Entretant, seguien les gestions per a l'emancipació i el començament d'una nova vida social. Es necessitava, cada cop més, un local per guardar el poc material que s'anava adquirint (un parell de tendes, cordes o esquís), i trobar-se habitualment els associats: fer reunions, cursets, conferències... és a dir, posar en pràctica allò que feia temps que els tombava pel cap. A la primavera, el dinamisme de Muela va fer que contactés amb Pelegrí Escarrà, un conegut professor a Vilanova, que impartia classes a infants en una casa llogada al carrer de St. Pau, número 27, que havia pertangut a Joan Macià i Llussà, el germà de Francesc Macià. Els baixos eren una mena de quadra amb un pati reduït. Escarrà va rellogar aquest magatzem dels baixos a la Talaia: durant vuit mesos, es va arranjar per complet, una feinada duta a terme per una colla de socis voluntaris, renunciant a excursions i treballant matins festius.

Els dies 28 (nit a Setcases), 29 i 30 de maig es va realitzar una travessada cap a Ull de Ter (el refugi nou encara s'anava bastint, no obstant, la part lliure ja es podia utilitzar), Gra de Fajol, Bastiments, pics del Freser i de l'Infern, (bivac a l'estany Gran o de les Truites, de Carançà), Noucreus i Núria. Hi van participar Francesc Girona, Julià i Ordovàs.

Del 5 al 14 d'agost hi va haver una sortida de vacances, però feta en solitari per Ordovàs, amb acampada a la vall d'Ordesa i ascensions a la Faja de Pelay, Mont Perdut, les clavilles de Cotatuero i bretxa de Roland (sense la presència d'excursionistes en tota la ruta, excepte l'avinentesa de conèixer dos excursionistes de Barcelona, Estanislau Tomàs i un company, per pujar al Perdut).

1959
Sant Miquel d'Olèrdola
Colla d'acampadors
Foto Joan Bellmunt

1955
Cim i creu del Matagalls (Montseny)
Arxiu Antoni Ordovàs

EL TRIOMF DE LA IL·LUSIÓ I LA PERSEVERANÇA

EL NAIXEMENT DE L'AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA TALAIA

BREU CONTEXTUALITZACIÓ HISTÒRICA

En aquest punt, cal potser fer un parèntesi per poder contextualitzar aquella època que els va tocar viure als socis fundadors que s'unien en el projecte de la nova Talaia. Com estava el país l'any 1955? I com estava Vilanova i la Geltrú? Quina era l'actualitat aquell any en el món de l'excursionisme muntanyenc?

Hem de situar el naixement de la Talaia enmig d'una manca de llibertats socials i polítiques a l'estat on, malgrat que s'havia superat la dura època de la postguerra, la dictadura franquista seguia sent forta a la meitat de la dècada dels anys cinquanta, sobretot després de rebre tímids reconeixements internacionals -com l'entrada a l'UNESCO el 1953, i el 1955 quan Espanya ingressa a l'ONU, fins entrar algun any més tard a la que seria l'OCDE, al Banc Mundial i al FMI, propiciat pels Estats Units i altres estats occidentals-. Les primeres vagues de 1951 a Barcelona, Madrid i Euskadi, la segona vaga de tramvies de Barcelona i els incidents de la Universitat van representar un dèbil sotrac, junt amb les diferències dins dels jerarques del règim entre aperturistes i integristes fundacionals, que els van portar a crisis internes manifestades a principis de 1956 amb la moguda de ministres i amb les discrepàncies que tindrien més tard. Però res servia ni per democratitzar l'aparell de l'estat ni per modificar els principis del Movimiento.

1955
Apareixien els primers cotxes Biscúter
Seguici d'autoritats a la Festa Major
Foto Arxiu Comarcal

Aquell 1955 va representar un feble restabliment d'un cert creixement econòmic –potser un tant caòtic–, però hi havia treball per a gairebé tothom, ja feia temps que havia finalitzat el racionament i ja no hi havia estraperlo, tot i que encara es vivien alguns episodis de restriccions elèctriques. Catalunya va acollir gran quantitat d'immigrants del sud d'Espanya, que incrementaven el creixement demogràfic i nodrien la construcció i la indústria, qüestió que donava la sensació d'aparent benestar, sobretot després dels primers símptomes de prosperitat, com van ser l'aparició dels primers cotxes Biscúter i també del primer Seat 1400. L'atur oficial a Catalunya l'any 1955 era de l'1'11% de la població activa, tot i que el treball era precari i mal retribuït, amb manca de productes bàsics i baix poder adquisitiu dels salaris, la qual cosa va fer que el moviment obrer s'organitzés clandestinament al marge del sindicat vertical CNS per reivindicar millores laborals, convertint-se en els principals protagonistes dels moviments de protesta dels anys que seguirien.

En aquest marc poc propici a les iniciatives socials altruistes i desinteressades, donaven els primers passos aquell grup d'excursionistes. A Vilanova i la Geltrú se seguia la mateixa tònica que a la resta de poblacions, on després de la Guerra Civil qualsevol possible activitat social era com a mínim sospitosa de sedició i on encara es vivia sota la por de la censura i la repressió. Tot i així es produïen tímides mostres de desvetllament associatiu, com per exemple la sortida per alguns carrers de Vilanova d'un grup de comparsers del Foment Vilanoví, decisió que impulsaria la recuperació de les Comparses i del Carnaval, als quals, més tard, la Talaia s'hi afegiria de ple.

El 17 de setembre de 1955, l'únic mitjà de comunicació escrit, el Diario de Villanueva y Geltrú, assenyalava com a notícies que s'havia aprovat per l'ajuntament la realització dels projectes del Passeig de la Ribera o Marítim i del primer pas subterrani sota el ferrocarril; també es donava gran importància a l'arribada de la Volta Ciclista a Catalunya, amb gran parafernàlia de patrocinis diversos, primes per als vencedors i molts agraïments, fins i tot amb un suplement del diari pagat per la Volta; destacaven també el III Curs Politècnic d'Estiu a l'Escola de Perits Industrials, o s'elogiaven les virtuts dels

1955
Una de les clàssiques processons de l'època
Arxiu Lluís Rodríguez

1954
Es tornava a veure ballar sardanes a la Rambla
Arxiu Cristòfol Amell

campaments del Frente de Juventudes. També es feia ressò d'una sentida notícia: la preparació de l'homenatge al mestre Montserrat, l'il·lustre músic vilanoví, que havia mort recentment.

Altres notícies d'aquell mes informaven que a l'ermita de Lurdes encara hi vivien monjos de l'orde dels Caputxins, o que se celebraria el 1r aniversari de la mort d'Eugeni d'Ors. També se celebrava la *III Semana de la Juventud,* promoguda pels moviments catòlics vilanovins. Mentrestant, el popular Serra Alsina i el seu conegut personatge Lalo recaptaven donatius per a l'Hospital a través de l'emissora *Radio Villanueva*. En una Vilanova comandada per l'alcalde A. Ferrer Pi, de provada fidelitat al règim establert, les notícies encara anaven a l'entorn del futbol, de l'hoquei, la Fira, el *Día del Caudillo,* de la Falange, de la llavors precoç pianista Leonora Milà, del dia dels Difunts, del *Día de la Victoria,* o alguna referència a *Educación y Descanso, del Día de la Liberación,* de campionats d'escacs o de la nova caserna de la Guàrdia Civil, entre d'altres.

Aquell any 1955, en el món de l'excursionisme muntanyenc i en el de l'alpinisme extern s'anaven afegint diverses actuacions i conquerint noves fites, tant en l'àmbit esportiu com en el cultural. Podem destacar també, entre altres, l'aparició de la revista *Cordada*, una publicació mensual independent de cap organització ni de cap entitat excursionista, la qual va arribar a publicar cent setanta-nou números fins la seva desaparició el 1972. També havia nascut una revista com *Serra d'Or*, impulsada des de l'Abadia de Montserrat, que va expressar nous missatges de llibertat d'opinió. Aquell any moria un dels més grans activistes de l'escoltisme català, mossèn Antoni Batlle, que ja s'havia iniciat com a dirigent amb el seu fundador a Catalunya, Batista i Roca. L'escoltisme, que tenia com a escenari la muntanya i com a eina els campaments, a la postguerra actuava en la clandestinitat amb les conseqüents represàlies de les autoritats, però va anar-se refugiant a les entitats excursionistes on el moviment passava desapercebut entre la resta de muntanyencs. Mentrestant, cal recordar que per anar d'excursió cap al Pirineu calia estar en possessió del salconduit de fronteres, condició que va durar precisament fins a l'any 1955.

1955
Imatge de la primera revista excursionista *Cordada*
Arxiu Talaia

També s'explorava totalment, per primera vegada, l'avenc dels Pouetons de Montserrat per membres del GES del CMB, que van assolir la profunditat de 144 metres, mentre que en el camp de l'esquí era notícia la inauguració del primer telecabina a Puig d'Alp, anomenat familiarment *telehuevo* per la seva forma, amb la qual cosa s'ampliava notablement l'àrea d'esquí de l'estació de La Molina. S'inaugurava el Refugi Rebost de la UEC i el Refugi Cap de Rec de la Delegació Catalana de la FEM. La Marxa de Regularitat de Catalunya celebrava la seva 19a edició (l'any següent la Talaia s'hi incorporava, entrant en contacte amb les activitats excursionistes que organitzaven altres clubs, contribuint a la descoberta de nous paisatges i nous indrets que la majoria dels novells talaiencs desconeixien). I mentre la Talaia naixia, el Centre Excursionista de la Comarca de Bages, per exemple, ja celebrava les seves Noces d'Or.

I si l'any 1953, alpinísticament, es conqueria l'Everest (8.850 m) i també el Nanga Parbat (8.115 m), i, l'any 1954, el Cho Oyu (8.201m), en el 1955 hi va haver una expedició francesa al Makalú (8.585 m) i una altra de britànica al Kanchenjunga (8.585 m), de manera que, de mica en mica, es van anar assolint tots els cims de vuit mil metres del món. Evidentment, aquesta modalitat d'alpinisme al nostre país encara trigaria bastants anys en arribar a aquells nivells.

L'ACTA DE FUNDACIÓ DE L'AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA TALAIA I LES PRIMERES ACTIVITATS

A final d'agost de **1955**, des de la secretaria provisional al Coro, es va trametre als socis inscrits la convocatòria següent:

Agrupación Excursionista ATALAYA
Sr. D. ....
Apreciado consocio
Se le convoca a la Reunión Extraordinaria que se celebrará, D. m., el próximo dia 11 de septiembre de 1955, en el local «Orfeó Vilanoví», para tratar el siguiente orden del día:
1º- Proyecto de traslado, con local propio para la Agrupación.
2º- Lectura, discusión y aprobación del proyecto de Estatutos.
3º- Elección de la Junta Directiva, que pasaría a ser la Ejecutiva, después de ser aprobada por la Federación Española de Montañismo.
4º- Instalación, y programas para la próxima temporada.
5º- Ruegos y preguntas.
Dicha reunión tendrá lugar a las 10 horas de la mañana en la primera convocatoria y a las 10'30 la segunda.
No duda la Junta de que por la importancia de los asuntos a tratar, no faltará ningun socio.

La Junta.

I va arribar el dia de la *Reunión Extraordinaria*, de la qual va aixecar-se l'acta següent :

"...En la ciudad de Villanueva y Geltrú siendo el dia 11 de septiembre de 1955, se reunen en el local antiguo 'Orfeó Vilanoví' los amantes del deporte excursionista de la villa, previo el permiso de la autoridad. Se acuerda agruparse oficialmente bajo el nombre de Agrupación Excursionista Atalaya. Nombrar a D. Miguel Fortuny Armajach como presidente, para iniciar los tramites legales, el cual solicita la colaboración de los Sres. siguientes para formar junta. - D. Pelegrín Escarrá Serrat, Vice-presidente.- D. Tomás Muela Martínez, Secretario.- D. Ramon Moliné Martí, Vice-secretario.- D. Antonio Ordovás Rabinal, Tesorero.- D. José A. Rión López, Contador y D. José Juliá Llobet, D. Ramon Lozada Galofré, D. Juan Farrás Figueras, D. Vicente Gómez Alemany, D. Carlos Lozada Galofré, D. Pedro Dallá Gorgas, y D. Tomás Cruells Masip, como vocales. Se acuerda igualmente fijar el domicilio en la calle de San Pablo nº 27 bajos, y presentar los estatutos de la misma a la aprobación de la Federación Española de Montañismo, a fin de encuadrarla legalmente. Se levanta la sesión firmándose la presente acta por los socios asistentes en folio aparte y el futuro presidente y secretario. El Secretario - Tomás Muela.»

La fundació de la Talaia va passar gairebé desapercebuda a Vilanova, només una nota breu al *Diario de Villanueva y Geltrú* del 17 de setembre, amb el títol de "Surge una nueva Entidad" amb data de 17 de setembre S'hi relatava el canvi, en independitzar-se del Coro i fer l'assemblea fundacional a l'Orfeó Vilanoví, i fins publicava la composició de la junta directiva.

Fins algun temps més tard, la Talaia no apareixeria com a notícia a la premsa local, fora d'un altre breu de 8 d'octubre de 1955 sobre una excursió al Montseny on es relatava l'excursió en autocar, amb un llenguatge que magnificava una mica el fet: " ...*Un grupo de decididos escaladores realizó la ascensión al pico del Matagalls (1.700 m. de altura) haciendo a pie la larga travesía Coll Formic – Matagalls – Sant Bernat..."*. A part de dos breus més del 21 i 28 de gener de 1956 fent referència a la inauguració del nou local social del carrer Sant Pau, poca cosa més va sortir a la premsa. Gairebé ningú no se'n va adonar, d'aquell naixement oficial.

Mentrestant, en els matins festius de la tardor, s'anava arranjant el local. Tot i així, l'1 de novembre es va fer una sortida d'*espèleo* a la cova Fonda de Salomó, participant-hi uns amics de la UEC de Collblanc, en Garcia, Laporta i un tercer. De la Talaia hi havia Julià, Ordovàs, els germans Carles i Ramon Lozada, i Josep Blanes.

Calia, també, un emblema o insígnia que identifiqués l'Agrupació. En les reunions de junta no va haver-hi massa propostes i de seguida es va estar d'acord en el logotip que Ordovàs va presentar: una gla, tan comuna del garric o coscó del Garraf (representant la baixa muntanya); a sota, l'escut de Vilanova i la Geltrú; a dalt, un cim nevat (representant l'alta muntanya), i la flor de neu, l'edelweiss, símbol de l'alpinisme i la natura.

L'any s'acabava amb uns 160 socis inscrits.

1956 Començava el nou any treballant encara, alguns vespres, per deixar enllestit el local. El moment es descriu en un paràgraf de la Revista de l'A. E. Talaia de gener-març del 92, pàg.5:

"*...Com que no arribava la conformitat del Govern Civil de la província, es va decidir, a instància d'en Miquel Fortuny, primer president, d'anar a Barcelona. I aquell 21 de gener, el secretari Tomàs Muela, conduint la 'Montesa' i l'A.Ordovàs a la gropa del vehicle, anàrem a entrevistar-nos amb el Dr. Eduard Padrós de Palacios, llavors delegat a Catalunya de la Federació Espanyola de Muntanyisme. Aquest senyor, de tan bon record i estimat pels excursionistes del Principat, ens va rebre molt favorablement i també els nostres requeriments; els d'en Muela i el seu company fent-li suport. Es va exposar la situació il·legal en què érem en fer l'obertura del nou estatge, i el delegat federatiu ens va donar mesurada confiança predisposant que tiréssim endavant...*"

L'endemà, diumenge 22, es va inaugurar el primer local social del carrer de Sant Pau, 27, baixos, amb l'assistència d'una trentena de socis, la junta directiva, Josep Carbonell Rovira, regidor de l'ajuntament i soci, i mossèn Lluís Serrano, vicari de la parròquia de la Immaculada i soci també, que va beneir les estances.

1955
Primera excursió a la Cova Fonda de Vilabella -Salomó
Foto Ramon Lozada

1956
El local social del carrer de Sant Pau, 27
Dibuix A. Ordovàs

1956
Inauguració del local social i benedicció per Mossèn Lluís Serrano
Foto Perelló

A primers de febrer va arribar el vist-i-plau de la Federació. Aquesta notificació es va fer saber als socis mitjançant una carta, encapçalant amb lletres gòtiques el nom de l'Agrupació i al costat el logotip acabat d'aprovar:

"Apreciado consocio: Tenemos la satisfacción de comunicarle que en fecha 1 de febrero de 1956, ha quedado federada nuestra entidad, por todo lo cual sus socios pasan a tener las ventajas que reporta la posesión de la Tarjeta de Federado, tales como rebajas en los refugios de la Federación, viajes por la Renfe, y poder tomar parte, oficialmente, en las competiciones deportivas de montañismo. Para poder obtener esta tarjeta, precisa de Vd. que presente en Secretaria 3 fotos-carnet y 5 ptas. por tarjeta.

Al mismo tiempo ponemos en su conocimiento de que próximamente se celebrará la inauguración de la temporada oficial de nuestra actuación, con diversos actos que abarcarán todo el mes, así como conferencias,

aplecs, sardanas, teatro, exposiciones y excursiones con camping. Es por todo ello que le pedimos que no deje de frecuentar nuestro local, el cual está a su disposición todos los dias de 7 a 9 de la noche, especialmente a ti, joven y jovencita, te rogamos te incorpores a este ramillete de saludables excursionistas.

Con la práctica de ello tendrás la salud física y la paz moral que te dará fortaleza para afrontar todos los momentos de tu vida particular y colectiva. Recuerda que en las excursiones hay mucho que aprender, tanto en el sentido físico, (orientación, observación, recordación de las impresiones y detalles que te harán más sagaz para andar por cualquier parte con sentido propio y seguro) como moral, de creencia en un poder sobrenatural, de práctica de soportamiento y convivencia con otras personas, de conocimientos de paz y tranquilidad en la quietud de unos parajes agrestes e imponentes, que dan una serenidad y equilibrio de los que tan faltados estamos en la ciudad.

Esperando pues que sean estos temas de su agrado, le quedamos pendientes de sus deseos y aspiraciones en lo posible.

LA JUNTA"

I continua el seguit d'excursions. El 5 de febrer, excursió matinal a Viladellops; vocal, en Miquel Fortuny. Del 5 a l'11, sortida d'esquí a Ull de Ter (bivac en condicions duríssimes pel fred infreqüent d'aquells dies). Després pernoctació en la part lliure del refugi (trigaria tres anys a inaugurar-se). Hi van participar Girona i Ordovàs. Dia 12, excursió a l'avenc de la Pleta (Garraf); vocal, Julià i Castañer, Sabater, Roca, germans Lozada, Blanes i Farràs. Dia 19, sortida matinal a l'avenc del Padroell; vocal, Fortuny. Dia 26, excursió en autocar a La Molina; vocal, Muela. El 4 de març, cal Ferrer de Llacunalba; vocal, Gómez. El mateix dia, esquí a La Molina per Girona i Ordovàs. Dia 11, pujada a la Talaia i Lurdes; vocal, R. Lozada. Del 17 al 20, autocar a les Falles de València; vocal, Muela. El dia 25, cova de la Merla (Roda de Barà) per R. Lozada, Julià, Blanes i Ordovàs. Del 29 de març al 2 d'abril (Setmana Santa), esquí als Rasos de Peguera, per Francesc Aliaga, Ordovàs i uns amics de la UEC de Collblanc. Les mateixes dates, travessada del Montseny per Julià, Castañer, Sabater, Roca, C. Lozada i Farràs. El 8 d'abril, font d'Horta; vocal, Gómez. El 22, castell d'Eramprunyà; vocal, Ordovàs. El dia 29, excursió en autocar a Guimerà; vocal, Pelegrí Escarrà.

El 6 de maig es va assistir a la XX Marxa Excursionista de Regularitat de Catalunya, organitzada per l'Agrp. Ex. Terra i Mar, de Sabadell. Per primera vegada l'entitat participava en una prova oficial de muntanya. Van anar-hi dos equips: Julià i J.Marin, i Gómez i Ordovàs. Tomàs Muela va fer de mànager. L'itinerari: Castellar del Vallès, St. Sebastià de Montmajor, St. Julià d'Altura (Sabadell). D'entre els tres-cents vuitanta equips, van quedar classificats cap a la meitat. Cal dir que la participació a les marxes va ser el primer motor de dinamització social, i així en anys successius la Talaia va afegir-se a participar, a més de la Marxa de Regularitat de Catalunya, que organitzava cada any un club diferent, l'any 57 a la Marxa d'Orientació Nocturna (de la UEC-Gràcia), a la Marxa d'Orientació (del C. Ex. Pirenaic), a la Marxa d'Orientació per Azimuts (del C. Ex. de Gràcia), i va participar, l'any 59, a la Marxa Sistema Dufour (de la UEC d'Horta). Aquestes curses de regularitat i orientació constituïen durant aquells anys els principals vincles entre els excursionistes de punts diversos de Catalunya i difícilment s'hauria connectat amb el món excursionista si no s'hi hagués començat a participar intensivament. Amb aquests exercicis d'integració al món excursionista va anar-se despertant un tímid sentiment d'estimació al país, que conscienciava ideològicament els joves participants.

Els dies 12 i 13, IV Aplec a Olèrdola. El 20 i 21, assistència al campament de primavera organitzat pel Càmping Club de Barcelona a Siurana amb motiu de l'arribada al poble del telèfon i l'electricitat. Parlament de Genar Martorell, alcalde que va lluitar per salvar el poble de l'abandonament total (dues cases obertes). Va ser present el cardenal de Tarragona, Dr. Benjamí Arriba i Castro. En representació de la Talaia, Joan Serra i Ordovàs, que van pujar a peu des de la Riba, i van tornar amb els organitzadors.

Dia 3 de juny: campament social de primavera al càmping Vilanoveta en el dia de la seva inauguració, un establiment que tingué vida efímera, amb assistència de Fortuny, Julià, Castañer, Moliné, Gómez, Blanes i Ordovàs. Dies 9 i 10: inauguració del refugi Montserrat Gili, a la serra de Miramar, amb l'assistència de J.Serra i A.Ordovàs. El dia 15 es va celebrar la festivitat de St. Bernat de Menthon, patró dels excursionistes, amb diversos actes al local social. En aquest mes de juny es va assistir un parell de vegades al III Curs Oficial de Muntanyisme (organitzat pel C. M. Barcelonès) amb una sortida teòrica de meteorologia al Turó de l'Home, assistint-hi Muela i Ordovàs.

A finals de mes van rebre els tan esperats llibres legals: registre de Socis, llibre d'actes i llibre de caixa. Els timbres estampats als llibres *("Gobierno de la Provincia-Asociaciones-Barcelona")* representaven la fi del llarg procés constituent. El llibre d'actes s'obria amb la data de 15 de juny i el de Socis, el 16. El dia 18 de juliol es va celebrar la primera assemblea ordinària: amb l'acord de crear la Secció de Muntanya i Escalada (amb Julià com a responsable).

Els dies 21 a la tarda i 22 de juliol es va muntar el campament social d'estiu a la carena del Montgròs, no gaire lluny dels Vinyals. Hi havia trenta-dos acampadors, dotze dels quals eren dones (una autèntica avantguarda per l'època), i que es poden ressenyar segons una foto del grup davant de la finca de Solers: Artur Morera, Ramon Canela, Joan Farràs, Laura Roca, Joana Alias, Josep Vidal, Josep Blanes, Abel Andreu, Ramon Lozada, Antoni Ordovàs, Jaume Subirats, Carme Guindal, Ramon Moliné, Assumpció Sánchez, Argimir Granell, Salvador Malràs, Enriqueta Castañer, Josep Julià, Adela Montaner, Enric Valldosera, Sílvia López, Llàtzer López, Victòria Florenciano, Joan Serra, Dolors Espí, Margarida Sánchez, Aurèlia Rión, Josep Ma. González, Pere Bruno, entre d'altres.

El dia 29, sortida matinal a la gruta marítima de la Falconera. Aquesta vegada van trobar l'obertura en el túnel correcte i mitjançant una corda lligada a un dels barrots consumits pel mar, en un curt ràpel, es va baixar a les escales i a l'espectacular entrada de la caverna on desemboca el misteriós riuet del Garraf. Eludint l'avenc on brolla l'aigua, es va fer un seguiment de tots els passadissos artificials. Hi van participar Lozada, Julià, Blanes, Ordovàs, i un altre company.

Del 5 al 17 d'agost es va dur a terme una travessada pel Pirineu aragonès i català. Vall d'Estós amb l'intent d'ascendir al Pocets pel coll de la Paul, glacera de Pocets, i es va aconseguir fins a uns 200 metres del cim.A continuació, l'Ibón de Batisielles, vall de Benasc, ascensió a l'Aneto i,

1956
Sant Joan de les Abadesses. Anant a esquiar a Ulldeter
Arxiu Antoni Ordovàs

1955
Excursió al Puig Boronet (Sitges) acabada d'inaugurar la Creu
Arxiu Josep Blanes

1956
Excursió a l'avenc de la Pleta. El grup davant la masia de la Pleta
Foto Joan Farràs

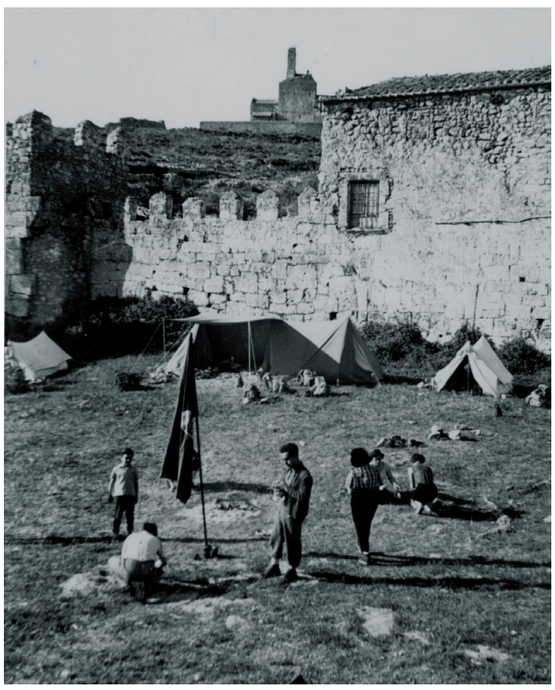

1956
1a participació a la 20a Marxa de Regularitat de Catalunya. Equip: Ordovàs-Gómez
Arxiu Antoni Ordovàs

1956
Campament Social de Primavera i inauguració del Càmping Vilanoveta
Foto Arxiu Talaia

1956
4t Aplec a Sant Miquel d'Olèrdola.
Arxiu Josep Blanes

després, per la vall de Barrancs, coll de les Salenques fins a Vilaller. I des d'aquí seguia l'itinerari vers la vall de St. Nicolau, estanys de Llebreta i Llong, i cap al Portarró d'Espot. Hi van participar E. Castañer, J. Julià, Josep Gatell, Joan Alcaraz, Antoni Cebrián (de Barcelona) i A.Ordovàs.

A finals del mes es va projectar al Teatre Principal l'històric documental *La Conquesta de l'Everest* sobre la fita aconseguida per Hillary i Tenzing el 29 de maig de 1953. El Consolat britànic va cedir el film a l'A. E. Talaia.

De l'11 al 14 d'octubre, excursió en autocar a les festes del Pilar: Saragossa i monestir de Piedra. El diumenge següent, anada a Montserrat per presenciar l'escalada i col·locació d'una imatge d'alumini de la Moreneta a dalt del Cavall Bernat. Aquesta imatge era feta amb estris d'aquest metall aportats pels excursionistes d'arreu del país. El 27 (tarda) i 28, campament de tardor a la font d'Horta, amb força participació. Fred a la nit. Durant el novembre es va dur a terme el I Curset Social d'Escalada, a càrrec de la Secció de Muntanya.

El 2 de desembre van davallar a l'avenc del Gaietà, amb la primera escala *elektron* que l'Agrupació va adquirir per mitjà d'una rifa (mil pessetes!). Hi van fer cap Julià, Ordovàs i uns companys de Vilafranca. Els dies 8 i 9, hi va haver una acampada a Farena (vall del Brugent): dotze acampadors amb molt de fred.

Aquell desembre, també, es van encarregar tres-centes insígnies amb l'aglà de la Talaia, que es van vendre a sis pessetes. El 23 es va fer una matinal al puig Boronet (Sitges), participant-hi M. Llum Albà, Carme Guindal, Aurèlia Rión, Margarida Sánchez, Ma. Dolors Espí, Josep Vidal, Joan Serra, Josep Blanes, Salvador Malràs, Abel Andreu, Josep Julià, Josep Ma. González, Ramon Lozada i Antoni Ordovàs.

Del 17 al 19 de març, travessada des de Núria, el Puigmal, pic de l'Infern, Ull de Ter, Camprodon. Pujol, Andreu i Ordovàs. El diumenge següent, 24, prospecció i treure terra del fons de l'avenc del Cofi per comprovar si donava més (8 m). Dinar col·lectiu a la font d'en Bonet. El mateix dia, autocar a Arbúcies, St. Hilari Sacalm i Vic. El 31 de març i 1 d'abril, excursió a la vall del Brugent, Farena, Prades, amb 12 assistents. El dia 10, pràctiques d'escalada a la paret de la Talaia (un sector), ràpel. Del 18 al 22 (Setmana Santa), excursió d'esquí als Rasos de Peguera pel grup: Maria Llum Albà, Carme Guindal, Aurèlia Rión, Antoni Penna, Argimir Granell, Josep Blanes, Llàtzer López, Salvador Malràs, Abel Andreu, Arcadi Salleras, Francesc Soler, Julià, Enriqueta, el matrimoni Sanmiguel, Muela, Ma. Carme Almendrol, els seus fills i Antoni Ordovàs.

1958
Exploració de la Cova-Avenc de Vallmajor
Foto Ramon Falcó

Els dies 11 i 12 de maig va celebrar-se el 5è Aplec a Olèrdola. El dia 19 es va anar fer un autocar per visitar l'arc de Berà, la pedrera del Mèdol, l'amfiteatre romà, les muralles, la Universitat Laboral de Tarragona i el Centre de Lectura de Reus. El 26 es va fer una exploració a l'avenc de Vallmajor (Albinyana).

Durant els dies 9 i 10 de juny es va prendre part en la XXI Marxa Exc. de Reg. de Catalunya amb 11 equips representant l'agrupació. L'escenari van ser les Muntanyes de Prades: Montblanc, Prades, Siurana, Alforja. En la festivitat de St. Bernat, el dia 15 es va fer una missa i també es va fer lliurament del Premi a la Constància. La nit del 6 al 7 de juliol, participació en la Marxa d'Orientació Nocturna efectuada pel massís del Garraf (organitzada per la UEC de Gràcia). El 14 es va tornar a la Falconera.

Durant l'agost, el soci Francesc Soler va representar l'entitat al XVIII Ral·li Internacional de Càmping, la FICC, que es va celebrar a Stuttgart. Fent estada i acampada en el curs del viatge, a la vall de Chamonix, amb pujada a l'Aiguille du Midi i seguint el trajecte previst visitant ciutats de Suïssa i Alemanya.

A les vacances del 4 al 14 es va fer una acampada a la vall d'Ordesa, amb diverses sortides: la Faja de Pelay, clavilles de Cotatuero, entrada a la cova de Casteret, bretxa de Roland. En una segona temptativa, a causa del mal temps, es van tocar les clavilles de Soaso, el vell refugi de Gòriz i s'aconseguia ascendir al Mont Perdut. Aquesta excursió va ser la de més concurrència de caràcter social feta fins aleshores. En van prendre part Florenciano, Rión, Guindal, Castañer, Julià, Malràs, Serra, Blanes, els seus pares Xavier i Ciril·la, Granell, Salleras, Andreu i Ordovàs.

El darrer diumenge, dia 25, en una sortida d'autocar, es va anar a les Deus, St. Quintí de Mediona i la Llacuna.

El setembre de 1957 surt a la llum el primer *Butlletí* social. En aquell moment, la publicació era bimensual. El 15 de desembre d'aquell 57, en l'assemblea ordinària, es proposa la creació de la Secció de Cultura. També es planteja la participació a les Comparses. A la Talaia hi ha tres-cents un socis.

1957
Tota la colla del Campament de Tardor a Santa Fe (Montseny) dalt del Turó de l'Home
Arxiu Josep Blanes

1957
Pujant al Mont Perdut (3.352 m) des del Refugi de Góriz
Foto Josep Blanes

1957
Primera ascensió al Carlit (2.921m) per Hel.leni Marquès i Antoni Ordovàs
Foto Arxiu Ordovàs

1958
Campament Social al Bosc de Solers (St. Pere de Ribes)
Foto Ramon Falcó

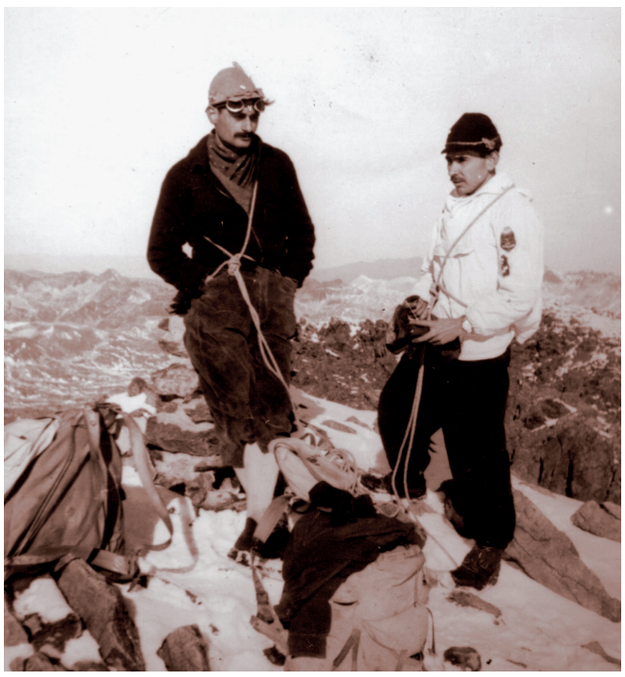

1958 El 16 de febrer es va participar en la manifestació lúdica del Carnaval de Vilanova i la Geltrú. En el Butlletí número 4, de març-abril, es fa esment de la participació en les Comparses:

"*...En el acto de entrega de la bandera fueron pronunciadas por nuestro Secretario (Tomàs Muela) las siguientes alocuciones;-»Al fer-vos entrega de la nostra senyera, ens plau remarcar-vos el significat dels seus colors, desitjant que sobre el prat que representa el verd, hi visqui sempre la nostra sang roja que significa el vermell. Assentada en el seu bell mig, la nostra ensenya, la que desitjo presideixi sempre els més enlairats cims morals i materials, sota la germanor de la nostra vila, que està representada per l'escut del nostre poble català»*.

El 15 de juliol es va proposar formar una comissió *pro-local* i en l'Assemblea del 21 de desembre, Tomàs Muela va ser escollit president de l'Agrupació. A final de 1958, el nombre de socis havia augmentat a quatre-cents setanta-cinc.

1959 El 15 de febrer s'inicia la I Marxa Social. Els dies del 27 (amb nit a Núria) al 29 de juny va organitzar-se una excursió al Pirineu Oriental amb l'objectiu de col·locar un llibre de registre al cim del pic de l'Infern (2.860 m). Durant el gener s'havia fet un intent que no va reeixir pel torb que hi bufava. El dia 28, doncs, amb un dia esplèndid, després de guanyar Noucreus, el grup compost per Aurèlia Rión, Abel Andreu, Josep A. Rión, Victòria Florenciano, Josep Claveria, Rosa Romeu, Llàtzer López, Francesc Soler, Xavier Salleras, Antoni Ferrer (Tonet), Francesc Bernad, Josep Blanes i Antoni Ordovàs aconseguia el cim. A la tarda, davallant pel coll de la Marrana, es va sojornar en el refugi d'Ull de Ter (a la part lliure). Amb espeleòlegs de la ECU (Espeleologia Catalana Unida), de Badalona, Vilafranca, Mataró, Vilanova, etc., es va explorar conjuntament, primer, l'avenc dels Esquirols (Ordal) i un dia més tard la cova avenc de Vallmajor (Albinyana).

El 12 de juliol s'aprovava la creació de la Secció Folklòrica. Durant l'estiu, en una excursió de caràcter alpí, el dia 5 d'agost, Ordovàs va pujar al Mont Blanc. En l'Assemblea del 15 de desembre es desestimava el primer projecte d'un nou local per manca de recursos. L'any acabava amb cinc-cents quaranta-quatre socis.

El 12 de juliol s'aprovava la creació de la Secció Folklòrica. Durant l'estiu, en una excursió de caràcter alpí, el dia 5 d'agost, Ordovàs va pujar al Mont Blanc. En l'Assemblea del 15 de desembre es desestimava el primer projecte d'un nou local per manca de recursos. L'any acabava amb cinc-cents quaranta-quatre socis.

Finalment, cal esmentar tot un seguit de persones que van constituir el nucli de l'entitat en aquells anys inicials, persones que van tenir responsabilitat en vocalies o com a membres de junta, col·laborant en comissions, participant activament en els primers anys de l'entitat o simplement donant suport social, alguns fins a l'actualitat: Joan Fusté, Jordi Gudin, Ramon Serra, Jaume Carbonell Olivar, Albert Mañé, Francesc Girona, Abel Andreu, Llatzer Lòpez, Josep Blanes, Joan Serra, Argimir Granell, Xavier Salleras, Salvador Malràs, Casimir Masana, Antoni Penna Ferran Álvarez, Teresa Giró, Josep Vidal, Jaume Suau, Joan Rius Vila, Llorenç Domingo, Magda Batet, Heribert Segarra, Josep Carbonell Rovira, mossèn Lluís Serrano, Jaume Bertran, Nati Illa, Antoni Ferrer, Josep Ma. González, Francesc Soler, Antoni Castells, Carme Guindal, Aurèlia Rión, Blai Montané, Victòria Florenciano, Joan Rius Borràs, Ma. Carme Almendrol, Sílvia López, Xavier Garcia Soler, Pere Planas, Josepa Montané, Hel·leni Marqués, Francesc X.Puig Rovira, Margarida Sánchez, Rvd. Casimir Martí, Ramon Falcó, Josep Claveria, Rosa Romeu, Artur Ferrer, Xavier Capdet, Octavi Masip, Albert Contreras, Lluis Daviu, David Vidal, Andreu Usieto, Josep Elias, Ma. Rosa Carbonell, Manuel Prats, Manuel Masana, Ramon Martí, Joan Virella, Roser Muela, Xavier Blanes, Isidre Marin, Joan Garcia, Jesús Santacana, Maria Planas, Salvador Artigas, entre tants d'altres.

1959
Material espeleològic a la boca de l'avenc dels Esquirols (l'Ordal)
Foto Josep Blanes

1958
La Talaia participa a la Comparsa. Es distingueixen per la camisa blanca.
Foto Josep Blanes

1959
Ordovàs amb dos companys de Barcelona assoleix el cim del Mont Blanc (4.808 m)
Arxiu Antoni Ordovàs

LA CONSOLIDACIÓ SOCIAL, CULTURAL I ESPORTIVA

UN PERÍODE DE CONSOLIDACIÓ: EXCURSIONS I ACTIVITATS 1960-2005

Després dels capítols sobre l'època fundacional de la Talaia, on s'ha explicat detalladament tots i cadascun dels fets i circumstàncies que van viure aquells pioners, la cronologia que s'ofereix a continuació és una síntesi de cadascun dels anys fins avui dia: en remarcar només el més significatiu o de més gran transcendència, forçosament s'han quedat moltíssimes coses per explicar. Comprèn, doncs, aquest capítol, les activitats més rellevants i les principals excursions des de l'any 1960.

1960 Es comença aquest període sota la presidència d'en Tomàs Muela. • Un equip de la Talaia, pren part en el II Ral·li d'Esquí del CEC celebrat des de Núria a Ull de Ter • 1a ascensió col·lectiva en una travessada de vacances del Mont Perdut i de l'Aneto • Segona edició de la Marxa Social d'Orientació i Regularitat, aquell any ja pel sistema de Descripció, que quedarà implantat fins l'actualitat. • Per l'abril s'assisteix al Campament Nacional que patrocina la AECC o Federació de Càmping, a El Saler, Valencia. • Es realitza el VIII Aplec Excursionista a Sant Miquel d'Olèrdola amb un èxit acceptable. • En el capítol turístic cultural, s'organitza un autocar a Canet de Mar i al santuari de Nostra Sra. de Lurdes de Sobirans (Arenys de Munt) • Mentrestant, a la sala de Galeries Rambles, es munta la 1a Exposició Social de Fotografies de Muntanya. • Amb un èxit considerable, es realitza el Campament Social de Primavera a Viladellops. • Es participa a la 24a Marxa de Regularitat de Catalunya, de dos dies de durada i amb campament inclòs, amb l'itinerari La Molina -Puigllançada -Greixer-Coll d'Escriu -Bagà. • Pel 23-25 de setembre i organitzat pel G. Exc. Muntanyenc de Tarragona, s'assisteix massivament al II Campament del Mediterrani, al Càmping de La Torre de la Mora. • Organitzat per la Secció Folklòrica de la Talaia, a l'octubre té lloc el 1r Gran Concurs de Colles Sardanistes, a benefici de la Sala Antipoliomelítica de l'Hospital de Sant Antoni Abat. • S'inicia el Campament de Tardor a l'ermita de Lurdes, preludi dels futurs Campaments Aplecs.

1960
Travessada del Cinca a la Garona, amb pujada al cim de l'Aneto
Foto Josep Blanes

1961 Pel gener, s'organitza el 1r Campionat Social d'Esquí, amb proves de fons i de descens eslàlom als Rasos de Peguera (Berga) amb col·laboració amb el C. E. Bergadà. • Es fa ja el 6è Curset Social d'Iniciació a la Muntanya. • El mes de maig, un equip participa en el III Ral·li d'Esquí organitzat pel CEC a Andorra, retirant-se el segon dia per un accident · S'inaugura després d'un llarg període d'obres, el nou local social de la Talaia, al carrer Anselm Clavé núm. 3. • Durant l'agost, en una travessada pirinenca, cuatre socis de l'entitat assoleixen per primer cop el cim del Vinhamala. • S'organitza el IX Aplec a St. Miquel d'Olèrdola, que resultarà ser l'últim que se celebrarà en aquell lloc, donades les diverses dificultats per organitzar-ho com calia. • Pel desembre, la Secció Folklòrica organitza amb medis propis, una audició de Sardanes, a la plaça de les Neus, interpretada per la Cobla Melodia, del Vendrell. • Aquell mateix mes, una colla d'esquiadors realitzen una travessia amb esquís des de Núria a La Molina, però les dificultats els obliguen a fer bivac a la vall d'Err.

1961
Participants al 1r Campionat Social d'Esquí als Rasos de Peguera
Foto Josep Blanes

1962 1a Acampada a la neu, a la Tossa d'Alp amb 3 tendes i 8 acampadors, alhora que al mateix lloc se celebrava el II Campionat Social d'Esquí. • El 19 de gener, es realitza al Teatre

Bosc una important projecció de diapositives com a reportatge de la 1a Expedició Espanyola als Andes del Perú, comentada pel trio d'escaladors catalans J. M. Anglada, J. Pons i F. Guillamon • Pel març, un equip participa en el IV Ral·li d'Esquí del CEC a la zona de Núria, i es classifica en 5è lloc. • Amb la intenció de substituir les practiques d'orientació dels Cursets de Muntanya, s'organitza una prova denominada Operació Escorpió, que era un compendi de tots els tipus de marxes en que habitualment es participava: Coordenades, Dufour, voltants del Montau (Ordal) participen 9 equips de 3 marxadors.• Pel juny, potser com a activitat de transició en substitució del Campament Aplec a Olèrdola, l'AECC atorga a la Talaia l'organització del IV Campament del Mediterrani, que se celebra a les pinedes de Castelldefels, al Càmping Quo Vadis, amb 55 tendes i 178 acampadors. • També s'assisteix amb 15 acampadors al Campament General de Catalunya, organitzat des de la FCM i celebrat a Fontmartina (Montseny). • I encara més acampades. Per l'agost el 1r Campament Social d'Alta Muntanya a l'Artiga de Lin (Val d'Aran) amb 40 socis i 17 tendes, amb ascensions al Forcanada, Mulleres, Avellaners, Besiberris Nord i Sud, Maladeta i Aneto. • Una novetat a la vida associativa és una sessió de teatre al local a càrrec de l'efímera Agrupació Artística de la Talaia, amb l'obra *Deja que los perros ladren*. • Es fa la primera travessada col·lectiva talaienca i nocturna, amb la clàssica Vilanova-Montserrat, amb 13 assistents. • D'acampades se'n fan de tot tipus, però no hi podia faltar el Campament de la Castanyada, a dalt del cim de laTalaia • Donada l'afecció a la fotografia d'una bona colla de socis, es crea la Secció Fotogràfica, per fomentar l'art fotogràfic, realitzar concursos i cursets, i dotar-se d'un laboratori de revelat de fotografies. • 1a escalada d'un vilanoví i soci de la Talaia al Cavall Bernat. • Es continua organitzant el Campament Social de Tardor, invariablement, al recinte de l'ermita de Lurdes, amb la vocació de convertir-se també en Aplec. • Es realitza una travessada amb esquís amb 8 esquiadors, des de Núria a La Molina, assolint el cim del Puigmal.

1962
La Talaia organitza el 4t Campament de la Mediterrània a Castelldefels
Foto Arxiu Talaia

1962
També es fan campaments socials dalt del cim de la Talaia
Foto Tomàs Muela

1963
Per segona vegada s'assoleix el cim del Mont Blanc, per la cordada Marcel · lí, Baya, Blanes
Arxiu Josep Blanes

1963 El Campionat Social d'Esquí celebra la seva 3a edició a les pistes de Núria. • Pel març, un equip de tres esquiadors talaiencs, participa al V Ral·li d'Esquí del CEC, al Pallars Sobirà i es classifica en 3r lloc. • A partir d'abril i durant tres mesos consecutius, el *Butlletí* canvia d'aspecte, amb cobertes, fotografia, sumari i editorial (duraria poc, i fins desembre només surt una circular *ciclostilada*. ·• Per segona vegada s'assoleix el cim del Mont Blanc de 4.808 m per un grup de tres socis, que dies més tard una gran nevada els impedeix la pujada al Cervino o Matterhorn.• S'organitza, l'11 i 12 de maig, el Campament Social de Primavera, repetint el lloc de l'ermita de Lurdes, com ja començava a ser tradició. És el més nombrós en assistents: 39 tendes i 145 socis. De mica en mica, i traslladat a la tardor, es transformarà en una trobada clàssica durant 30 anys: el Campament i Aplec a Lurdes • Igualment per l'octubre, la Talaia rep una forta sotragada: s'ha de suspendre el Festival de la Nova Cançó que intentava organitzar l'entitat, al Teatre Bosc, per manca de permís del Govern Civil. El públic, en conèixer la decisió, es manifesta amb aldarulls a la Rambla contra els delegats *d'Información y Turismo.* Com a conseqüència, la Talaia

1965
La cordada Marcel·lí Ferrer-Xavier Salleras aconsegueixen el cim del Cervino, 4478 m
Foto Marcel·lí Ferrer

1965
L'equip Granell-Marcel·lí-Penna guanya el 7è Ral·li d'Esquí del CEC
Foto Arxiu Talaia

rep una multa de 10.000 pessetes. • Es realitza la 2a de les proves de marxes combinades, aquell any amb el nom d'Operació Sagitarius, amb 19 participants individuals, i amb diferents itineraris pel massís del Garraf • A l'assemblea de desembre s'escull com a president Pere Camarós.

1964 No surten les Comparses per qüestions econòmiques i per l'enuig de la multa de l'any anterior. • Tornen a aparèixer dos butlletins de sis pàgines amb cobertes i fotografia, titulats *Folleto Informativo* però sense datar. Durant uns mesos, les següents publicacions s'anomenarien *Circular para los Socios*, de quatre planes impreses. • Per l'abril, visita el local l'eminent geògraf Pau Vila, acompanyat de l'enginyer cartògraf Josep M. Puchades, i del també cartògraf Antoni Bescós, atesos per un grup de socis encapçalats per Joan Virella. • Pel maig s'organitza el Campament Social de Primavera a la Font del Bosc (Canyelles) i amb aquest motiu es col·loca una gran creu de ferro al cim més alt de la zona, el Puig de l'Àliga, 464 m. • En l'assemblea de juliol es desestima la compra d'un terreny a Rasos de Peguera per construir-hi un refugi. • Per imperatiu legal, els estatuts de l'entitat s'han d'ajustar a la nova *Ley de Asociaciones.* • Es realitza la 3a de les anomenades Operacions, aquesta vegada amb el nom de Boudargent i amb la participació de 19 equips de dos marxadors, tenint com escenari la zona Riudecanyes-Escornalbou-l'Argentera. • Amb la mateixa tònica que els darrers anys, per l'octubre se celebra el Campament Aplec a Lurdes, encara que amb menys concurrència. • Durant octubre i novembre, té lloc la col·locació de cinc capelles de fusta, amb indicadors de camins i de cims de la comarca del Garraf. • Pel desembre es constitueix la nova Secció d'Esquí, que s'emancipa de la Secció de Muntanya.

1965 Comença l'any amb un equip d'esquiadors de la Talaia, guanyant el VII Ral·li d'Esquí del CEC i un altre equip classificant-se el tercer. • És el 10è Aniversari de la Talaia i amb aquest motiu es fa un *Butlletí* extraordinari de 76 pàgines, més cobertes, amb algunes fotografies, i amb 18 articles -la meitat en català- • Pel març,Tomàs Muela rep la Medalla de Plata de la Federació Espanyola de Muntanyisme • L'entitat tenia llavors un total de 380 socis. • Pel maig, s'escala de nou la paret oest de la Talaia, realitzant la via normal de forma integral. • Es participa per primera vegada al VII Ral·li d'Alta Muntanya organitzat pel CEC, amb base a Montgarri, amb un sol equip, que entre 28 equips participants es classifica en 7è lloc. • Per les vacances d'agost, la cordada M.Ferrer-X.Salleras, assoleix per primera vegada com a vilanovins i talaiencs el cim del Cervino o Matterhorn, a Suïssa. • Es lloga el Refugi Can Baldric, al municipi de Nevà (Ripollès) després de desestimar altres emplaçaments. • Per l'octubre, al Campament Aplec a Lurdes, a més de la gent de Vilanova que hi van la nit del dissabte a veure les actuacions del foc de camp, es presenta una novetat: la 1a Carrera de Cros, Vilanova-cim de la Talaia-ermita de Lurdes, que es mantindrà mentre se celebri l'aplec.• La 4a prova de marxes combinades, l'Operació Arianna, es converteix en la més dura de les realitzades fins llavors, entre l'Ordal-Gelida-Corbera Alta, amb un total d'11 equips formats per quatre marxadors.

1966 Un equip de tres esquiadors pren part a la travessa Núria -Setcases organitzada per la UEC i, malgrat el mal temps, es classifiquen en tercer lloc entre 12 equips. • Aquell mateix mes de febrer, un altre equip de dos components participa a la clàssica prova d'esquí de muntanya La Molina-Puig d'Alp-Puigllançada-La Molina i es classifiquen els tercers. • Es constitueix com a grup autònom Amics de la Sardana, a redós de la Secció Folklòrica, amb aportacions de quotes i socis exteriors a l'entitat i amb el propòsit de celebrar audicions, cursets i concursos de sardanes. • Pel juny i per segona

vegada, un equip de tres muntanyencs participa al VIII Ral·li d'Alta Muntanya organitzat pel CEC amb base prop de la Boca sud del Túnel de Vielha, i queden classificats en tercer lloc entre 30 equips. • En una moguda assemblea de socis, no son acceptades les propostes de la presidència: equilibrar quotes entre socis antics i moderns, formalitzar un patronat esportiu, o repartir entre els socis un donatiu de l'exèrcit espanyol, consistent en un lot de material de muntanya totalment obsolet -ja en aquell temps- i compost de botes militars de pell girada i amb la sola plena de tricornis metàl·lics; motxilles tipus *Bergans* i bastons d'esquí de branca d'avellaner i virolles de vímet. Vistes les discrepàncies s'ajorna la decisió per un a altra assemblea. • Primer Ral·li Social de Baixa Muntanya, sistema amb el qual es participa en l'anomenada Operació Dragó, amb 7 equips inscrits i 5 classificats, amb recorregut per la Talaia-Puig d'Agulles-Casa Alta-Montgròs.

1968
Sardanes davant l'ermita, a l'Aplec a Lurdes
Foto Josep Blanes

1967 La Talaia torna a sortir amb les seves Comparses a les festes del Carnaval, després de tres anys d'absència. • Se suprimeixen per part de RENFE, els bitllets *quilomètrics esportius* que feien servir els excursionistes per viatjar. • La Talaia és guardonada per la Diputació de Barcelona amb un premi per la seva activitat en conjunt. • Per acord de junta es canvia el nom *d'Atalaya* per *Atalaia*. • Un seguit de guardons, medalles, dels quals destaquen el Trofeu Constància a la Muntanya, Trofeu al Millor Marxador, Trofeu al Millor Fotògraf, etc. • Es crea el Consell Superior Consultiu. • Per l'octubre comença un Curset Juvenil d'Iniciació a la Muntanya, dirigit pel matrimoni M.Ferrer-M.Paterna, que es desenvolupa durant el curs 1967- 68 i que compta a una inscripció inicial de 23 nois i noies.• Amb l'alta participació de 58 assistents, es realitza al Garraf, l'Operació Capricorni, alhora que es recupera la característica de les marxes combinades, que en les darreres edicions s'havia perdut. • A l'assemblea de socis de final d'any, és elegit president Anton Llurba, candidat presentat a darrera hora.

1968 Comença a organitzar-se el GET com a grup espeleològic dintre de la Secció de Muntanya i ben aviat despunta l'exploració subterrània. • A partir del *Butlletí* (encara *Circular*) del mes de març, comencen a aparèixer a cada edició, impulsades per la Secció de Cultura, unes lliçons elementals de català, per animar socis i sòcies a escriure en aquesta llengua. • Pel juny es realitza un 1r Curset d'Espeleologia, conjuntament els membres del GET (encara no oficial) i l'ERE de Vilafranca, les lliçons del qual son impartides pels experts monitors del GES del CMB, i que resulta un èxit tant en de Can Marcer, s'obre per primera vegada una via d'escalada per la cordada A.Campillo-A.Ruiz, i comença a considerar-se aquell indret com *escola d'escalada comarcal*. • Finalitza el Curset Juvenil d'Iniciació a la Muntanya amb molta activitat realitzada, i tot i que es dona per acabat aquest any, la cloenda definitiva es realitzarà en un viatge europeu per Chamonix i Zermatt al següent agost de 1969. • El Campament Aplec a Lurdes es realitza conjuntament amb el II Campament del Penedès. A més de la gran participació i dels actes propis de l'aplec, cal destacar l'homenatge a Pompeu Fabra en l'any de la celebració del seu centenari, amb la col·locació d'un monòlit commemoratiu (la Talaia és l'única entitat vilanovina que participa en aquesta commemoració). • El GET edita la seva primera revista espeleològica *Soterrània* I, recull d'activitats, topografies i articles tècnics d'espeleologia. • Es fan gestions per adquirir un local propi: el primer que interessa es ven a la Rambla i té 108 m2, valorat en 250.000 pessetes.

1969 Es reactiva l'afecció a l'escalada amb la constitució del grup WKC. • Igualment els membres del GET, també accentuen les campanyes d'exploracions de cavitats.• Es comença la realització d'una prova social competitiva, com son els Ral·lis de Baixa Muntanya. • La Federació Catalana d'Esports d'Hivern dóna de baixa la Secció d'Esquí de la Talaia per manca de pagament de quotes i tramitació de les fitxes de federat corresponents i passa a ser només una secció social. • La participació al Ral·li d'Alta Muntanya a la Vall Ferrera-Pallars Sobirà (Certescan- Baborte-Sotllo) i que organitza el CEC, resulta un èxit: la Talaia porta cinc equips de tres muntanyencs i muntanyenques, -un d'ells es l'equip talaienc femení-, en un ral·li en què participen més de cinquanta-cinc equips, malgrat que el mal temps i la duresa de la prova impedeixen una bona classificació. • Es realitza el primer Campament d'Escalada a les Penyes de Can Marcer, obrint els membres del grup WKC l'anomenada via del Curset. • Una colla dels participants i monitors del Curset Juvenil de l'any anterior, assoleixen com a culminació el cim del Mont Blanc. • Pel setembre, els membres del GET fan el primer descens social a l'avenc de la Ferla (Garraf), amb una davallada amb escala *elektron* de 120 m i amb un total de profunditat de -191 m. • Els campaments a Lurdes canvien oficialment de nom: en endavant s'anomenaran *Campament-Aplec.* • I, per felicitar el Nadal, els escaladors instal·len un pessebre a la paret oest de la Talaia, mentre els espeleòlegs en col·loquen un altre a la Cova de la Merla.

1969
Participants i monitors del Curset Juvenil assoleixen el Mont Blanc
Arxiu Marcel·lí Ferrer

1970 Aquest any comença una cicle de projeccions, conferències i altres actes, fruit del conveni entre el Centre d'Estudis de la Biblioteca Museu Víctor Balaguer i la Secció de Cultura de la Talaia, que es realitzen a la sala d'actes de la Biblioteca. Entre d'altres, cal destacar *Una expedició al país del foc i del gel - Islàndia 77,* pel professor J. Montoriol; el reportatge en diapositives i cine *L'expedició manresana als Andes de Bolívia* - 69, del GAM del C. Exc. Comarca de Bages; una altra conferència amb diapositives i cine, del professor Montoriol sobre *L'expedició Trans-Sàhara,* o el concert de cobla per la Principal del Camp, de Reus, en el Dia Universal de la Sardana, organitzat per Amics de la Sardana de la Talaia. • Mentrestant s'aprova en assemblea de socis la constitució d'una Secció d'Espeleologia, el GET, que deixa de pertànyer a la Secció de Muntanya. • Al Ral·li d'Alta Muntanya organitzat pel CEC, al massís del Cotiella, hi participen 7 equips de la Talaia, dels quals se'n classifiquen 4, un amb medalla d'or, dos amb medalla d'argent i un amb medalla de bronze. • Es posa en estudi la possibilitat de llogar un local del carrer Comerç, que havia utilitzat l'antic sindicat vertical CNS. • El GET realitza un primer campament i exploració a la Grallera Gran del Corralot (Montsec d'Ares). • 1r Curset Social d'Escalada en Roca a la paret oest de la Talaia. • Comença a funcionar el 1r Cicle d'Excursions per a Infants, una activitat que gràcies a la constància dels organitzadors -una comissió de voluntaris que faran de monitors, sense pertànyer a cap secció específica- durarà 10 anys. Els cicles coincidiran amb el curs escolar, amb gairebé una sortida mensual. • A l'assemblea de socis del desembre, es constitueix i s'aprova el Grup d'Escalada i Alta Muntanya, d'ara en endavant GEAM, que actuarà com a secció autònoma i deixant la Secció de Muntanya, que de mica en mica s'està buidant de contingut. • S'acorda fer només una assemblea de socis a l'any, preferiblement al gener o el febrer.

1971 A partir de gener, a tots els impresos, documents i circulars figura ja el nom definitiu de l'entitat: Talaia. • Pel gener, es fa l'Operació Aquari com a marxa combinada, en la zona de St. Climent de Llobregat-Bruguers, amb 22 equips inscrits, xifra que feia anys que no es

1970
Comença el Cicle d'Excursions per a Infants que durarà 10 anys
Foto Josep Blanes

veia. Es classifiquen 16 equips, dels quals 8 són de Barcelona. • Pel febrer i el març té lloc el 1r Curset a l'Exploració Subterrània Tècnica que organitzen conjuntament el Grup Espeleològic de la Secció d'Història del Centre d'Estudis de la Biblioteca Museu Víctor Balaguer i el Grup Espeleològic Talaia. • També durant el trimestre de març, abril i maig es realitza el 1r Curset d'Iniciació a l'Escalada en Roca, organitzat pel GEAM i amb sortides de pràctiques a Montserrat, Sots del Bac i Pedraforca. • El GET fa sortir una altra edició de la seva revista d'espeleologia, *Soterrània II*, amb topografies de cavitats explorades, campanyes realitzades i altres activitats. • Segueixen les conferencies conjuntament amb el Centre d'Estudis de la Biblioteca, i per l'abril, són els coneguts alpinistes J. M. Anglada i J. Pons els qui presenten una projecció sobre *L'Expedició Barcelona a l'Hindu Kush – 1969,* havent aconseguit per primera vegada el cim de l'Istor-o-nal de 7.398 m. • Després de molts intents, pel maig, els membres del GEAM aconsegueixen la 2a ascensió i 1a escalada absoluta a la via Lluís Creus de la Paret de Diables a Montserrat. • Pel juny té lloc, com a cloenda del curs del 1r Cicle d'Excursions per a Infants, el 1r Campament Local Infantil d'Iniciació a la Muntanya a la Font de Sant Joan, a Viladellops, on es planten 14 tendes amb 50 nois i noies i 9 monitors. • Intent d'escalada del GEAM a la cara oest del Petit Drú (Chamonix) per la via Magnone, però desisteixen pel mal temps. • S'obtenen bones classificacions en quasi totes les marxes: a la Marxa Social per Coordenades de la UEC de Sants, feta pels rodals de Taradell (1r lloc, en la classificació per entitats), a III Marxa Excursionista del Maresme, de Dosrius a Canyamars (2n lloc), a la 25a Marxa d'Orientació Nocturna per les rodalies de Sant Celoni (1r lloc), i a la 26a Marxa d'Orientació pels rodals de Castellbell (1r lloc) • Entre moltes d'altres exploracions, els diversos equips del GET fan, per una banda, l'exploració de l'avenc Carles Selicke de -140 m i l'avenc del Bruc de -120 m, ambdós al massís del Garraf, mentre per l'altra, en una llarga tanda d'exploracions, es fa la desobstrucció, topografia, estudi biològic i arqueològic i treballs de fotografia, de la Cova de les Rondes de La Llacuna.

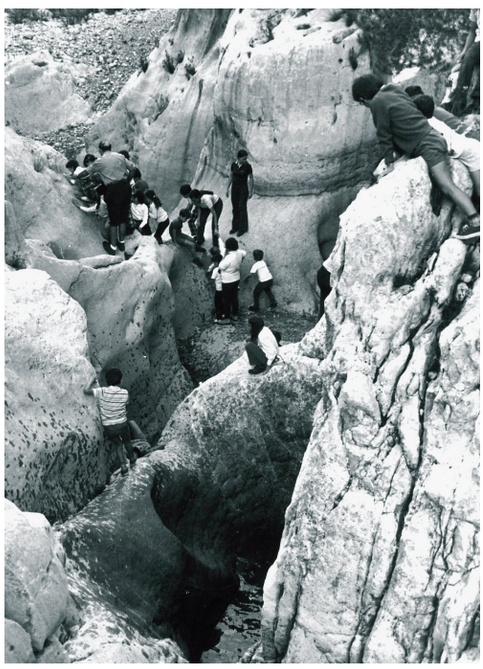

1971
Nens i nenes del Cicle d'Excursions per a Infants resseguint els Pelagons (Olivella)
Foto Joan Virella

1972 A l'assemblea de gener és escollit president Josep Blanes, sense cap altra candidatura alternativa. • Es crea la Secció Musical amb la finalitat d'impartir cursets de música, promoure concerts i divulgar la musica entre els joves. • A l'assemblea, també surten algunes opinions en contra del *Butlletí* i de l'Aplec a Lurdes. • Pel febrer, encara dintre el conveni amb el Centre d'Estudis de la Biblioteca, la nova Secció Musical debuta organitzant un concert, amb l'actuació de l'Orfeó de Les Corts, de Barcelona. • Una cordada del GEAM, realitza la 1a escalada local i 4a total, de la via Mas-Guash-Fornioles a l'Aresta de Sta. Cecília. • Igual que l'any anterior, les marxes, que continuen sent una de les principals activitats, tot sovint tenen èxits remarcables, com el del 5 de març a la X Marxa per Coordenades de la UEC de Sants, on la Talaia és la 1a entitat classificada i, a més, tres equips talaiencs queden en 1r, 2n i 3r lloc. • Amb la febre per l'escalada, a les Penyes de Can Marcer, que havia esdevingut escola d'escaladors i un bon camp de pràctiques, s'han obert ja un total d'onze vies noves: via Gran Diedre, via del Curset, via del Vicenç i Tacs, via Àlvar Archilla, via Rasputin, via Casas-Santacana, variant Àngel-Franco a la via del Curset, variant Àngel-Vicenç a la via del Curset, via Dels Tres, Via Soler-Castelló, i via Sants. • Josep Ma. Plana es fa càrrec de la Secció d'Esquí, amb la intenció de treure de l'ensopiment

1972
Un intent d'assolir el Mont Blanc (refugi Vallot)
Foto Josep Blanes

aquest l'esport. • A la Sala d'Exposicions de la Biblioteca Víctor Balaguer, i conjuntament amb la Secció de Cultura, es fa una exposició de dibuixos d'Antoni Ordovàs sobre la Catalunya Romànica. • Com a final de curs, els del Cicle d'Excursions per a Infants celebren el II Campament Local Infantil d'Iniciació a la Muntanya, a Els Graus (Guardiola de Fontrubí). • Gairebé desaparegudes de l'activitat habitual, les excursions en autocar son poques. • Cal destacar, al juny, una visita turística al Solsonès i Cardona, mentre que, pel setembre, s'organitza un autocar a la Garrotxa. • Al Campament Aplec a Lurdes, s'incorpora un nou atractiu: l'actuació castellera dels Bordegassos de Vilanova. • El 8 de novembre té lloc una conferència col·loqui a la Sala d'Actes de la Biblioteca, sobre el projectat abocador de brossa a la Vall de Joan, al massís del Garraf, presentada conjuntament per la Talaia i el Centre d'Estudis, a càrrec del president de l'Escola Catalana d'Espeleologia J. A. Raventós i del professor J. Senent Josa, que expliquen els imminents perills que comportaria, si aquell projecte tirava endavant. • El GET publica la revista espeleològica *Soterrània III.*

1973 La Talaia dirigeix una carta a l'alcalde de Vilanova, de total oposició al projectat abocador del Garraf, demanant que faci gestions per aturar aquell projecte desafortunat. La contesta és formal i no es compromet. • Es torna a guanyar l'XI Marxa per Coordenades: com entitat és la 1a amb 120 punts, mentre que 3 equips dels 7 talaiencs, es classifiquen de nou en 1r, 2n i 3r lloc.• Finalitza amb força èxit el Curset de Cançons de Muntanya impartit per la Secció Musical durant abril i maig. • Es realitza el II Ral·li Social de Baixa Muntanya, amb un recorregut per la comarca del Garraf, amb llocs puntuables com el Montgròs, el Papiol, el Pic de l'Àliga, la Casa Alta, o la Talaia, i amb onze equips inscrits, dels quals se'n classifiquen vuit. • Com a acte conjunt de la Talaia i el Centre d'Estudis, i realitzat a la Biblioteca, cal esmentar la conferència il·lustrada amb diapositives *Expedició Sabalan 71 - Anatòlia i Iran* que imparteix el professor Montoriol. • A l'abril es programa un concert de la Coral Boixerica, de Tarragona. • Finalitza el III Cicle d'Excursions per a Infants, i es clou el curs amb el III Campament Local Infantil d'Iniciació a la Muntanya, al Bosc de la Múnia (Miralles). • El GET concentra les seves exploracions importants, en la Grallera Gran del Corralot (Montsec) i en la Fou de Bor (Cerdanya) • Un equip de membres del GEAM aconsegueix realitzar, després de diverses jornades de treball, la 1a primera escalada integral a la Paret dels Diables, de Montserrat, que bategen amb el nom de Via dels Vilanovins. • En la mateixa època i els mateixos escaladors fan una altra escalada integral a la Paret de Terradets, al Montsec d'Ares. • Es demanen socis per formar part de la Comissió d'Obres del futur local del carrer Comerç. • La revista *Muntanya* del CEC i el periòdic *L'Eco de Sitges* es fan ressò de l'oposició de la Talaia a l'abocador d'escombraries del Garraf. • Es posa un estand a la Fira de Novembre, amb fotografies, gràfics i materials excursionistes.

1973
Sortida de la 15a Marxa Social a Mediona
Foto Josep Blanes

1974 Dintre de la Secció de Cultura, comença a funcionar el Grup d'Investigacions Arqueològiques, que publica els treballs de recerca periòdicament a la *Circular*. • Es realitza el III Ral·li Social de Baixa Muntanya per la rodalia de la Joncosa del Montmell, que amb 11 equips classificats -es coneixeria pel *Ral·li de les argelagues*-. • La Marxa Social per Descripció, d'acord amb la FCM passa a ser homologada i Intersocial. Els socis de la Talaia deixen de participar en aquesta cursa. • La Talaia torna a guanyar com a primera entitat, amb 175 punts, la XII Marxa per Coordenades, de la UEC de Sants, i amb tres dels deu equips talaiencs, classificats en 1r,

4t i 6è lloc. • I pel juliol, a la Marxa Nocturna d'Orientació, la Talaia queda en 2n lloc per entitats i dos equips es classifiquen en 1r i 3r lloc. • Per l'agost, una cordada del GEAM, en una sortida als Dolomites, escala la Punta Difrida a les 3 Cimes di Lavaredo per la via Comici-Fabian-Pompei i també la via Cassin a la Picolisa. • I, com a cloenda del IV Cicle d'Excursions per a Infants, en comptes de campament es fa una sortida de dues jornades al Refugi Baldric, a Nevà, amb pernoctació i amb un animat foc de camp. L'endemà, excursió al Roc dels Llamps i el Costa Pubilla de 2.046 m. • La colla sardanista talaienca Volerany beneeix el seu nou banderí a l'ermita de Lurdes, durant la celebració del Campament Aplec.

1974
Un equip a la Marxa de Regularitat de Catalunya Queralbs-Núria
Arxiu Josep Blanes

1975
Els equips descansant al Ral·li d'Esquí d'Alta Muntanya a Estós-Clarabide
Foto Josep Blanes

1975 El 25 de gener té lloc la inauguració del nou local social situat al carrer del Comerç, núm. 4, després d'un període d'obres de millora i d'adaptació a les necessitats de l'entitat. El local el lloga el Patronat de l'Hospital de St. Antoni Abat. • Aquest mateix mes sorgeixen problemes per seguir mantenint el Refugi Baldric, a Nevà. Es decideix, tanmateix, que cal conservar-lo com d'utilitat social. • Es realitza la 1a expedició talaienca a un massís muntanyós de l'Orient Mitjà, a l'Alam-Kuh de 4.840 m, on s'aconsegueix el Siyah-Sang per l'aresta est de 4.550 m i el Tank-E-Soleiman pel *couloir* nord, de 4.750 m, mentre que fracassa l'intent a la paret nord de l'Alam-Kuh, pel mal temps. • Ingressa a la Talaia la Coral Infantil L'Estrop, amb una cinquantena de nens i nenes d'entre 4 i 13 anys. Durant alguns anys, aquesta coral farà actuacions, trobades comarcals, cursets i formació musical. • Durant la primavera, tornen les projeccions conjuntes amb el Centre d'Estudis de la Biblioteca: primer, el conegut professor Montoriol, amb *Missió Tinduf* sobre el Sàhara occidental; després, Joan Massons de la UEC, sobre la conquesta del Kilimanjaro de 5.960 m i el Mawenci de 5.148 m; el 7 d'abril, una conferència *euskaldun* de l'expedició Tximist a l'Everest, presentada per Àngel V. Rosen, i, al maig, els coneguts J. M. Anglada, J. Pons i F. Guillamon presenten l'expedició Annapurna, primer 8.000. • El GET organitza el IV Campament Subterrani Social a la Grallera Gran del Corralot, al Montsec d'Ares. • Pel juny, previ acord, s'estableix una delegació de l'A. E. Talaia a Sitges, on una bona colla de joves excursionistes s'organitzen al Patronat d'Acció Catòlica. • S'assoleix per una cordada del GEAM, la cara oest del Naranjo de Bulnes, als Pics d'Europa (Santander). • El vilanoví i monjo de Montserrat, Josep M. Armesto, fa un important donatiu de més de trenta llibres, en nom de la comunitat montserratina, amb destinació a la Biblioteca de l'entitat.

1976 A l'assemblea general de socis és elegit president de l'entitat Lluís Daviu. • Un membre del GEAM realitza la 1a escalada hivernal i 1a repetició de la via Telleria i de la via de Los Tres Espolones, a la Peña Vieja als Pics d'Europa. • Per Carnaval, al febrer, la Talaia és l'entitat amb més parelles a les Comparses: set-centes vuit parelles i quatre banderes. L'eufòria és incontenible entre comparsers i comparseres, quan se'ls lliura el trofeu de guanyadors, a la Plaça de la Vila. • Del 12 al 15 de febrer tenen lloc als Rasos de Peguera el VI Jocs Esportius d'Hivern-Trofeu Sant Jordi, patrocinats per la Diputació de Barcelona, on participen tres socis infantils de la Talaia, que representen la comarca. • Pel març, un escalador del GEAM realitza la 1a i 2a ascensions

locals a la via Anglada-Guillamon i la via Reina-Puch, de la Paret de les Bagasses al Montsec d'Ares. • A la III Marxa Intersocial participen més de 56 equips federats de 9 entitats de tot Catalunya, mentre els socis de la Talaia reivindiquen poder també participar-hi. • Per al VI Campament Local Infantil d'Iniciació a la Muntanya es repeteix un lloc excel·lent: Els Graus, a Guardiola de Fontrubí. • Pel juliol té lloc el V Ral·li Social de Baixa Muntanya, a l'Ordal, amb els llocs puntuables de Turó del Montcau, Puig d'Agulles, Cota 612 de la serra de Cupol i Puig Bernat. Hi participen 10 equips de 2 marxadors. • Per l'octubre, el primer Campament Aplec després de la mort de Franco (1975) es converteix en una emocionant festa de reivindicació d'un futur en llibertat i democràcia: els membres del *Coro* canten *Els Segadors*, per primera vegada en públic, afegint-s'hi tota la gent de l'Aplec; els Bordegassos de Vilanova lliuren una senyera des d'un pilar; al cim de la Talaia es desplega també una gran senyera i, a la paret oest, els escaladors pengen una pancarta que demana *Amnistia Total*. Per la tarda es presenta l'Assemblea Democràtica de Vilanova, amb l'eslògan reivindicatiu *Llibertat, Amnistia i Estatut d'Autonomia.* • També per l'octubre, durant una travessada pel massís de la Maladeta, mor per esgotament el jove soci sitgetà Antoni Rosell. • Durant aquell any, també es celebra el Centenari de l'Excursionisme Català, organitzat des de la Comissió de la F.C.M. Entre d'altres actes hi ha l'ascensió a la Pica d'Estats, de 3.141 m, el cim mes alt de Catalunya, i per la qual es lliura una medalla commemorativa. Algunes colles talaienques l'assoleixen.

1976
Centenari de l'Excursionisme. Cim de la Pica d'Estats (3.141 m). Colla de talaiencs dalt del cim
Arxiu Josep Blanes

1977 Crisi en l'edició del *Butlletí-Circular.* Si l'any anterior només se'n publiquen 7, aquest any només són 2 i el *Programa* de l'Aplec. • A l'assemblea es demana que les Actes es redactin en català. • La colla sardanista Volerany, d'Amics de la Sardana, participa en diversos concursos • Es dóna de baixa la delegació de la Talaia a Sitges, emancipant-se i seguint la seva pròpia trajectòria. • En vistes que no es realitzen prou sortides d'alta muntanya –encara que un dels equips del GEAM s'hi dedica però en versió hivernal o per vies difícils- es constitueix al marge de les Seccions, el Col·lectiu Autònom d'Alta Muntanya, el CADAM, que funcionarà una bona temporada. • Es realitza l'expedició Ausangate 77 als Andes del Perú, per membres del GEAM, i assoleixen la màxima alçada aconseguida fins llavors per uns vilanovins, al pujar a l'Ausangate Sud, de 6.200m. • Per l'octubre, al Campament Aplec, s'anul·la el campament del dissabte, i es queda només l'aplec, amb tot el programa d'actes que fins llavors es venien realitzant, i havent-se fet càrrec d'organitzar l'acte els Amics de la Sardana amb col·laboració de la junta de la Talaia • Mor Miquel Fortuny, que havia estat el primer president de la Talaia.

1978 A partir del 19 de març, comença a funcionar la Secció de la 3a Edat, impulsada per l'expresident Tomàs Muela: socis jubilats i amb finançament mitjançant sorteigs d'una rifa amb números abonats. • La 5a Marxa Intersocial es converteix també en 20a Marxa Social, és a dir, tornen a participar-hi els socis de la Talaia, però amb classificacions diferents: aquest any son 12 equips socials i 46 externs. • El 7 de maig es fa el VI Ral·li Social de Baixa Muntanya, a les muntanyes de Prades, aquesta vegada obert a participació externa: hi participen 18 equips, dels quals 3 eren de l'A. Ex. Catalunya, de Reus i 6 de la Cristalera, de l'Arboç. Sortint de Capafonts s'ha de puntuar al Pic Rondan, la Creu Trencada, la Penya Roja, el Puig Pelat i l'Ermita de l'Abellera. • Pel juliol, el Campament Local Infantil d'Iniciació a la Muntanya, es fa a Santa Candia (Orpí) amb 40 nens i nenes i 8 monitors.

1979 Durant el gener i el febrer la Secció d'Esquí realitza un Curset d'Esquí Alpí, a les pistes de Rasos de Peguera. • A l'assemblea de socis, entre d'altres temes, es demana col·laboració per tirar endavant la Secció de Cultura, que era gairebé inactiva, per a la redacció del *Butlletí*. • Durant el març es fa el III Curset d'Iniciació a l'Escalada en Roca, a càrrec del GEAM. • Mor a l'avenc de Terradelles (Garraf) Xavier Claramunt, soci de l'entitat i membre del GET, i víctima d'una explosió de gas procedent de l'abocador d'escombraries, en baixar a l'avenc i entrar en contacte el llum de carbur del casc amb el gas metà acumulat a l'interior. Més enllà de la lògica commoció, l'accident s'utilitza per fer pressió mediàtica sobre el desastre ecològic de l'abocador, però sense resultats. • Entre moltes altres escalades destacables, les cordades de GEAM fan les primeres escalades locals de les vies de l'Esperó Vidal-Farreny de la Paret de Terradets, de la via Galletas del Mallo Firé, a Riglos, o la via Pany del Penyal d'Ifach a Alacant. • Els nens i nenes del Cicle d'Excursions per a Infants, participen al Campament General Infantil de Catalunya, celebrat a Fonollosa-Fals, a l'Ermita del Grau (Comarca del Bages). De Vilanova hi van 28 nens i nenes amb 9 tendes i 9 monitors acompanyants. En total, al Campament hi participen 1.212 excursionistes, acampats en 278 tendes. • La Talaia participa en el Campament de Primavera de la Vegueria de la III Regió, a Canaletes (Penedès-Anoia) prop del Salt de la Mala Dona. Hi participen en total 15 tendes amb 62 acampadors de Vilafranca, Sitges, Vendrell i Vilanova. • De nou la Talaia torna a guanyar una Marxa, en aquest cas la XXXIII per Azimuts del C. E. de Gràcia, aconseguint el trofeu E. Ribas Vigili, desempatant amb la UEC que té els mateixos punts. Dels 7 equips de la Talaia, els tres primers es classifiquen en 1r, 6è i 12è lloc. • Al XXI Ral·li d'Alta Muntanya del CEC, de nom Escobes-79, celebrat a la Vall d'Incles, a Andorra, hi participa un equip talaienc de 3 muntanyencs. Aquesta participació representa la darrera després de catorze anys sense interrupció, i que no es reprendrà fins tretze anys més tard.

1980 A l'assemblea general de socis és elegit president Josep Julià. • Per començar a celebrar el 25è aniversari de la Talaia es publica un *Butlletí extra d'Aniversari,* realitzat entre dos socis redactors.• Com a acte també del 25è aniversari, es dóna una medalla commemorativa a tots els socis que acrediten haver pujat el Bastiments (2.874 m), situat a la capçalera del circ d'Ull de Ter. • Pel març, es fa càrrec de la Secció Cultural un nou equip amb ganes de treballar, i que ben aviat donarà els seus fruits. • Àngel Vedo assoleix l'Aconcagua, als Andes argentins, amb companys de Madrid.• Comença un cicle de Campaments d'Estiu o de Vacances que durarà 20 anys, sota l'auspici de la Secció de Muntanya. En aquesta primera edició, es fa a la Vall Pineta, al Pirineu aragonès, prop de Bielsa, amb 18 tendes i 67 acampadors. • Donat que l'assemblea anual de la FEEC se celebra de forma itinerant, i atenent que la Talaia celebra el seu 25è Aniversari, l'entitat s'ofereix com a amfitriona: es fa

1977
La colla sardanista Volerany, d'Amics de la Sardana, al concurs del Parc Güell
Arxiu Salvador Butí

1978
Comença a funcionar la Secció de la 3a Edat amb excursions en autocar
Foto Tomàs Muela

1979
El Cicle d'Excursions per a Infants participa al Campament Infantil de Catalunya
Foto Blanca Forgas

a la Sala d'Actes de l'Escola d'Enginyeria Tècnica, i s'hi reuneixen els delegats de les entitats excursionistes de tot Catalunya. • Per la celebració del X Aniversari del Cicle d'Excursions per a Infants, es prepara un programa de xerrades sobre diverses qüestions excursionistes, acompanyat de sortides de pràctiques. Malgrat això, aquell cicle anava de baixa i ja no se'n fa cap més edició. S'intentà tirar endavant una Secció de Jovent, però no va funcionar. • El 22 de novembre es fa un multitudinari Sopar de Cloenda del 25è Aniversari, on es lliuren les primeres medalles commemoratives als socis que ja feia 25 anys que ho eren –aquestes medalles, des de llavors, es donen cada any als socis amb aquesta antiguitat-. • Comença a notar-se l'activitat a la Secció de Cultura: s'organitzen fins a final d'any, cinc exposicions, inclosa la del 25è aniversari. • Hi ha encara una sisena exposició, a final de novembre, amb gran èxit: la 1a Mostra de Bolets, amb la col·laboració de la Societat Catalana de Micologia, una novetat a Vilanova on no s'havien pogut veure mai totes juntes 109 espècies de bolets classificades i amb els seus noms populars i científics.

1980
Ascensió al Bastiments com a commemoració del 25è aniversari de la Talaia
Arxiu Josep Bertran

1981 Per la VIII Marxa Intersocial i XXIII Marxa Social, es nota l'increment de participació (112 equips), tant la externa com la social. S'hi afegeixen els equips convidats d'altres entitats vilanovines •. La Secció de Cultura inicia un cicle d'excursions amb el nom genèric de Coneguem Catalunya, amb l'objectiu de conèixer el país tan en l'aspecte geogràfic, cultural i excursionista en general. La primera excursió té lloc el 5 d'abril, al Collsacabra, amb un autocar amb 63 excursionistes. • El GET edita la IV edició de la revista espeleològica *Soterrània*, dedicat al massís del Garraf, l'instal·lació de l'abocador d'escombraries i el malaurat accident de X. Claramunt. • El segon Campament d'Estiu se celebra l'agost a la Val d'Aiguamoix, just davant dels Banys de Tredòs, amb 32 tendes i 160 acampadors, i amb força ascensions per la zona de Colomers, Ratera i Montarto. • Membres del GEAM assisteixen a un Curset de Perfeccionament en Gel al Massís del Mont-Blanc, amb ascensions al Mont-Blanc de Tacul, Travessada Aiguille du Midi-Aiguille du Plaigne, i amb pràctiques a les glaceres d'Argentière i Bossons. • El 12 d'octubre, mor en accident de muntanya, el membre del GEAM i soci de l'entitat, Francesc Xavier Rabat, al Midi d'Ossau, en defallir quan intentava pujar el cim de la Pointe Jean Santé enmig d'una tempesta. • Una representació de la Secció de Cultura, assisteix al V Congrés d'Excursionisme que té lloc a Terrassa durant el 14 i 15 de novembre, on es presenten quaranta-tres ponències sobre els temes següents: ciències naturals, ordenació del territori, geografia, arqueologia, història, etnografia, arts plàstiques, publicacions i excursionisme i societat. Aquesta Secció, en nom de la Talaia, presenta una ponència titulada *L'excursionisme, una alternativa vàlida per la societat actual*. • La Secció de Muntanya organitza al novembre, un Curset d'Iniciació a la Muntanya dirigit especialment a nois i noies entre 10 i 14 anys, amb dotze assistents, i amb èxit tant les lliçons teòriques com les sortides de pràctiques.

1982 Temptativa frustrada de realitzar la via John Kennedy, del Mount Hunter, d'un membre del GEAM amb companys de Madrid, en l'expedició Alaska-82. • La Secció d'Esquí, durant el mes de febrer, celebra el 1r Curset d'Esquí, amb una excel·lent participació (35 inscrits), amb les sortides de pràctiques a les estacions de Rasos de Peguera, Vallter 2000 i Vaquèira-Beret. • La Secció de Cultura organitza la segona sortida del cicle Coneguem Catalunya cap al massís del Montsant. • El GET realitza una exploració complerta de l'avenc d'Iñeritze, a Nabarniz, a pocs quilòmetres de Gernika (Bizkaia) amb una profunditat total que arriba a la cota -454 m. • La junta directiva organitza, amb diversos actes lúdics i culturals, la 1a Setmana del Soci. • A partir

1981
2n Campament d'Estiu a la Vall d'Aiguamoix (Àran)
Foto Josep Blanes

del mes de novembre, la Secció de Cultura es fa càrrec de la publicació del *Butlletí-Circular*, que es troba en situació crítica. • Els membres del Grup de la 3a Edat no paren de fer sortides: la més important, una excursió de 14 dies en autocar, conjuntament amb la Llar de la 3a Edat de Badalona, cap a Itàlia. D'un total de 54 excursionistes, 20 són de Vilanova, i poden visitar -encara que de forma superficial- Florència, Roma, Venècia, Assís, Milà i Torí. • En una campanya d'escalada als Alps, a Chamonix, un membre del GEAM i d'altres amics assoleixen quatre importants fites: el Petit Drú (3.733 m) per la cara nord; Les Courtes (3.856 m) per l'espoló central nord-nordest; la Aiguille du Midi (3.800 m) per l'Esperó Frendo, i la Aiguille du Plan (2.200 m) per la cara nord. • Aquest any comença a estar activa una nova escola d'escalada, que s'anomena la Facultat de Canyelles, o La Facu, uns cingles sota el Pic de l'Àliga, orientada cara a migdia. De moment ja s'han obert vies com la via Maria, la via Lurdes, la via Rosa Maria, la via Marta, o la via Rabat.

1983 II Curset d'Iniciació a l'Esquí, organitzat per la Secció d'Esquí i amb sortides de pràctiques a Vallter, Llessuí i Cerler. • Àngel Vedo és seleccionat per participar en l'expedició Chogori-83, mes conegut com el K-2, de 8.611 m, patrocinada per TVE per al programa *Al filo de lo imposible.* Bona part de l'equip, però, acaba amb la salut malmesa, i l'expedició abandona abans de plantar el Camp VI, a 8.200 m. • Com si la Talaia no existís, la comissió organitzadora del Carnaval no inclou els actes de l'entitat al programa general. • Pel març, una colla talaienca, realitza una expedició anomenada Operació Atlas al Marroc, assolint el cim del Toubkal de 4.165 m. • Pel maig se celebra una segona edició de la Setmana del Soci, amb actes lúdics i gastronòmics. Es destaca una exposició fotogràfica amb el títol *Del Pont del Diable a l'Arc de Berà* sobre els vestigis romans al Penedès, l'autor de la qual és Xavier Virella, amb la col·laboració de l'Institut d'Estudis Penedesencs. • Organitzat per l'Escola Catalana d'Alta Muntanya (ECAM), delegació de la Regió III - Penedès-Garraf, s'organitza el 2n Cicle de Projeccions d'Alpinisme, a les entitats de Vilanova, Clariana, Vilafranca, El Vendrell, Sant Sadurní i Sitges. La projecció corresponent a la Talaia, es fa a la Biblioteca Víctor Balaguer.

1982
Comença a funcionar plenament la nova escola d'escalada anomenada La Facu a les Penyes de l'Escofet (Canyelles)
Foto Toni Castelló

1984 Per Carnaval, es fa un programa complert: a més de les Comparses, comença a fer-se la Xatonada Social, amb el Secretari del Carnestoltes que llegeix un Sermó, i una carrossa de la Talaia surt a la Rua. • Josep Julià és reelegit per a la presidència de l'entitat. • La III Setmana del Soci, aquesta vegada presenta un caire més seriós en el seu programa d'actes, d'on destaquen l'audiovisual de *l'Expedició Catalana a l'Everest-82* projectat a la Biblioteca Víctor Balaguer, i la Cantada Popular de l'Orfeó Vilanoví realitzada a l'església de la Geltrú. • Comença funcionar el Grup de Senders de GR, com a grup autònom dintre de la Secció de Cultura -fins la constitució del grup en Secció de Senders, l'any 1990-. • Pel juny, tres cordades integrades per membres del GEAM de la Talaia, de C. Exc. del Penedès, i de la S. Exc. del Patronat A. C. de Sitges, obren una nova via al Cavall Bernat de Montserrat, després d'alguns caps de setmana equipant-la: a aquesta via de 180 m, MD (Y+, A1) se li dóna el nom de via Xavier Rabat, en record i homenatge a l'escalador del GEAM. • I el 9, 10 i 11 de juny, la Talaia organitza el XXXIV Campament General de Catalunya, a les instal·lacions del Càmping Vilanova Park, que, amb una participació acceptable, resulta un èxit, tot i la davallada d'assistència que des de fa uns anys registra

1983
Cim del Toubkal (4.165 m), Atlas, Marroc
Foto Arxiu J. Julià

aquesta activitat. • Es publica un sol *Butlletí*, corresponent al quart trimestre. • El Campament Social d'Estiu-84, es planta a Tavascan, a la Ribera de Cardós, amb 28 tendes i 92 acampadors, ressaltant que, a més dels actes lúdics propis de l'acampada, es fan moltes ascensions d'alta muntanya, assolint, entre d'altres, la Pica d'Estats (3.142 m), el Monteixo (2.905 m), el Certescan (2.853 m), el Noris (2.854 m), l'Ascobes (2.788 m), el Salibari (2.537 m), el Centfonts (2.886 m) i el Palomer (2.834 m). • El 27 i 28 d'octubre comença la Travessada de Catalunya amb el GR-7, amb la primera etapa, des de Fredes (Baix Maestrat) fins al Refugi del Caro, i seguirà fins a Paüls, amb el propòsit de finalitzar el recorregut en dos anys, dalt de la Pica d'Estats. És l'activitat excursionista més important en participació que ha fet la Talaia fins aquest moment. • L'Aplec de Tardor a Lurdes sembla que comença a caure en la rutina: s'hi afegeixen nous actes, com el Ball Amable, per la Cobla Miralpeix, que resulta un èxit. És significatiu però, que el programa imprès de l'Aplec, a diferència d'altres anys, ja només presenta 4 planes.

1985 La Secció d'Esquí pren un nou impuls i edita un complet *Butlletí-Programa*, on es presenten les sortides a les estacions previstes, els preus dels viatges, el IV Curset d'Esquí, material de lloguer, i projectes propers.• Pel maig, dins de la IV Setmana del Soci, hi ha una sortida que porta per nom *Caminada Popular per les rodalies de Vilanova*, una idea suggerida en la darrera assemblea de socis, però -sense una publicitat adequada- només s'hi presenten catorze persones. • Per les vacances d'agost té lloc el Campament Social d'Estiu, a la Cerdanya, concretament a Cap de Rec, a una alçada de 1.864 m, amb 108 acampadors i 28 tendes, afegint-s'hi, a més, dues caravanes –senyal que la forma d'aquests campaments estava començant a canviar, fins arribar a següents edicions en què les caravanes acaben sent majoritàries-. • Segueix el recorregut pel GR-7 amb una alta assistència: davant Benifallet, es travessa l'Ebre i cap a Tivissa, i, amb successives etapes, acaba l'any a Jorba. • El *Butlletí-Circular* no acaba de funcionar per manca de recursos, i el primer que edita la Secció de Cultura serà el del trimestre gener-febrer-març, mentre que el següent, d'abril a setembre, amb cobertes, sumari, direcció i editorial, es realitza en fotocòpia. El darrer d'aquest any és el d'octubre a desembre i fins a gener del 86. • Amb el patrocini de la Fundació Caixa de Pensions i procedent del Museu de la Ciència, durant el setembre i octubre, s'exposa a la sala d'actes de l'entitat una completa exposició amb el títol *El Foc i el Bosc,* on es mostra la importància del bosc i la seva destrucció, els incendis, la lluita contra el foc, i la recuperació del bosc.

1984
Inici de tots els GR: el GR-7 surt de Fredes al Refugi del Caro
Foto Toni Sagarra

1986 La Secció de Cultura inicia un cicle de projeccions d'audiovisuals, al local social, que de moment es programen amb periodicitat mensual partir del gener. • La Secció d'Esquí realitza el seu 5è Curset d'Esquí, il·lusionats per la popularització que ha sofert aquest esport de cinc anys ençà. Aquest any les pràctiques les realitzen a Vallter 2000 i Grau Roig-Pas de la Casa, alhora que amb altres sortides es fan diverses proves pels Campionats Socials: Salts a Formigal, Descens a Portè-Pimorent i Eslàlom Gegant a Astun. • La V Setmana del Soci no presenta cap novetat destacable, si bé hi ha tres conferències, una projecció de diapositives, dues jornades gastronòmiques i un campament. .• Segueix el GR-7: després de travessar tot Catalunya, un cop superada la Seu d'Urgell i Andorra, i acampant finalment dues vegades al Pla de Boet, el dia 7 de setembre, 53 senderistes assoleixen el cim de la Pica d'Estats

(3.143 m). • Una colla del GET explora a Cihigue, al País Basc francès, la important cavitat de *l'Abîme de Betxanka*, una cova avenc de 225 m de profunditat. • La Secció de Senders comença el setembre un nou itinerari: el GR-4, de Montserrat al Puigmal, sortint de St. Vicenç de Castellet –que ha de finalitzar a Núria l'any següent.

1987 De nou la Secció d'Esquí organitza el VI Curset d'Esquí a les estacions d'Arinsal i Port Ainé, a més d'un programa de 8 sortides a diferents estacions, alguna d'aquestes amb Concurs de Salts i el IV Eslàlom Ciutat de Vilanova - algunes no es poden fer per falta de neu-. • La Secció de Cultura organitza pel març una conferència sobre *Visió Geogràfica de Catalunya*, pronunciada pel conegut geògraf Francesc Gurri i Serra. • Finalitza al juny el recorregut del GR-4, després de 10 etapes, però culminant l'itinerari amb l'ascensió al cim del Puigmal (2.910 m) i baixant finalment a Núria. • El Campament Social d'Estiu se situa aquest any al Pla de Sanarta, a Benasc, amb els massissos de la Maladeta-Aneto per una banda i de Posets per l'altra. • Una expedició GEAM als Andes del Perú, intenta la paret del pic inferior del Chacraraju (6.113 m) però els allaus i la falta d'aclimatació els fa desistir. L'intent del Chopicalqui tampoc és possible, pel fort vent. • També té lloc una expedició Garraf-Penedès a l'Himàlaia, per assolir el cim del Tukuche de 6.920 m, amb esquís, i on participen dos membres del GEAM.• La Secció de Senders comença el 20 de setembre, potser l'itinerari més important: el Vilanova-Canigó, amb el GR-5, GR-2 i GR-11, amb 30 etapes.

1988 El 24 de gener, l'assemblea general de socis, elegeix Salvador Butí com a president de l'entitat, amb un contundent resultat de la votació. • A partir del primer trimestre, i just quan feia un any que no s'havia editat el *Butlletí-Circular,* aquesta publicació agafa un nou format, de mida DIN A4, i s'anomena *Butlletí* amb el propòsit de transformar-la en *Revista*, tan aviat com es pugui, d'edició trimestral, amb objectius tant de promoció de l'entitat com de nexe de comunicació amb els socis i amb altres entitats. • Es constitueix la Comissió de Carnaval per coordinar els actes lúdics de l'entitat i, alhora, per integrar-se a la Federació d'Associacions del Carnaval Vilanoví. • Continua l'eufòria a la Secció d'Esquí després d'una bona temporada: han celebrat les curses socials a l'Arinsal i a Portè-Pimorent, han portat a esquiar 415 persones en diverses sortides a les estacions del Pirineu, i a més, han organitzat un viatge de 55 persones als Alps francesos, a l'estació de Valthorens, amb un augment de 40 socis a la secció. • La Setmana del Soci se substitueix aquest any per la Setmana de Sant Jordi amb una orientació més *cultural*. • El GEAM està en contínua activitat: per exemple, en els mesos d'abril, maig i juny recorren més de 108 vies diferents, realitzades al Montsec, Riglos, Penyal d'Ifach, Montserrat, La Mussara, Farena, La Riba, Garraf, Olèrdola, Penyes de Can Marcer, Talaia i La Facu. • Des de començament d'any, la nova junta envia mensualment a tots els socis una completa *Circular* amb el programa d'activitats, tant les sortides, com els altres actes, com conferències, audiovisuals, etc. • Es constitueix una nova junta al GET, després d'un llarg període d'estancament. A partir del maig realitzen sortides i exploracions diverses. • El mes de juny, es reactiva un projecte que tenien aparcat i l'anomenen Cellagua 88: a la província de Santander, es pretén enllaçar les cavitats Chapeau, Mortero de Cellagua I i II, i Mortero del Crucero amb el sistema de Garma Ciega-Sumidero de Cellagua. Tot i localitzar-les

1985
Aplec a Lurdes. Quatre de Set amb l'agulla dels Bordegassos de Vilanova
Foto Josep Blanes

1991
Esquí talaienc a les pistes del Pas de la Casa (Andorra)
Foto Arxiu Talaia

1987
8a etapa del GR-4: Castell de l'Areny-La Pobla de Lillet. El coll de la Clusa, nevat
Foto Josep Blanes

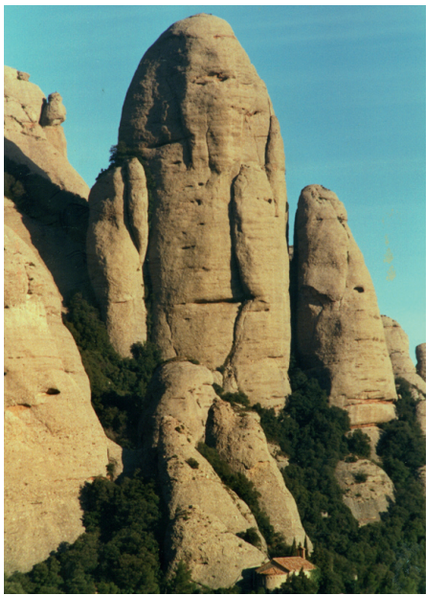

1987
Expedició Esquí-Tukuche 87 (Penedès–Garraf). Nilgiris i Annapurna des del Damplus Pass
Foto Josep M.Jorba

1988
Una de les escalades del GEAM, de les més característiques de Montserrat: és La Mòmia
Foto Josep Blanes

i intentar-ne les exploracions, la caiguda de pedres en uns i la quantitat d'aigua que baixava, en altres fa aconsellable retirar-se i no posar en perill la seva integritat física. • Per acabar l'any organitzen un Curset d'Iniciació a l'Espeleologia, d'octubre a desembre • Cinc socis participen a la IX Travessa Matagalls-Montserrat, una cursa de 79,743 km, que s'ha de realitzar en menys de 24 hores. • La junta organitza per primera vegada al local social, un *Col·loqui dels socis amb l'alcalde de la ciutat, Jaume Casanovas*. • El Grup de la 3a Edat celebra el 10è aniversari de la seva constitució i fa sortides a les terres de l'Ebre, a La Vajol i Massanet de Cabrenys, i 6 dies a Benasc, Ordesa i Boí, mentre que, pels volts de Nadal, en el Dinar del Xampany, es reuneixen 95 comensals. • Pel desembre, la Secció de Muntanya intenta continuar el Cicle d'Excursions per a Infants amb una acampada a Campdàsens amb 28 nens i nenes i 8 monitors, i amb 10 tendes –després també es va fer, ja pel gener, una sortida a la neu als Rasos de Peguera amb 35 nens i nenes, però amb poca neu-.

1989 Impulsat per la nova junta, la Talaia organitza la 1a Caminada Popular de Vilanova i la Geltrú, aquell any anomenada Caminada del Mil·lenari de Catalunya, i que anava des de Vilanova fins al castell de Sota Ribes i tornar, amb 325 participants. • La participació al Carnaval és una de les més nombroses: a les Comparses de la Talaia surten més de 550 parelles, amb 7 banderes. La novetat d'aquest any al Carnaval és la participació de la Talaia, per primera vegada, als Cors de Carnestoltes, amb una bona colla de cantaires i satíriques cançons. • A la XXXI Marxa Social i Intersocial per Descripció, s'inverteix la tendència dels assistents: d'entitats federades només venen 16 equips, mentre de socis de la Talaia i d'altres entitats vilanovines convidades n'hi ha 54. • Continua aquest any la Setmana Cultural de Sant Jordi. A més d'una exposició i una conferència, hi ha una novetat: es treu una parada a la Rambla on s'ofereixen llibres de muntanya, d'excursionisme i alpinisme, mapes i guies, llibres de natura i medi ambient, etc., a més de plànols, opuscles, dossiers, revistes i altres publicacions pròpies, a més de presentar plafons amb les imatges mes rellevants de les activitats del darrer any –aquesta iniciativa encara continua actualment-. La festa de Sant Jordi s'acaba amb una audició de sardanes per la Cobla Sant Jordi. • La Secció de Cultura es fa càrrec de l'Arxiu Fotogràfic que portava l'antiga Secció Fotogràfica, que -un cop reorganitzat- ha d'ubicar-se a la biblioteca del local social. • El GEAM obre una nova via d'escalada als Ports de Beseit, a la Roca Dreta de les Valls, i la dedica al desaparegut company escalador Manel Muñoz. • Dos escaladors del GEAM protagonitzen l'Expedició Patagònia'89 en un intent de conquerir el Fitz Roy: han de desistir pel terrible mal temps, però aconsegueixen un altre cim amb roca i gel, l'Agulla Guillamet, de 2.593 m. • La Secció de Cultura continua el seu programa d'excursions Coneguem Catalunya, amb una sortida a un indret poc visitat i gairebé desconegut: l'espectacular Congost de Mont-Rebei, al Montsec d'Ares, i amb un camí aeri i encastat al cingle per on passen els 68 excursionistes. • Es constitueix temporalment una delegació de la Talaia a Les Roquetes. • Els senderistes celebren els seus III Jocs Florals del GR, amb poemes recollits durant l'arribada de la primavera, i amb un Sopar de Gala al local social. • Un membre del GEAM guanya en la final, la Competició d'Escalada que es realitza a la serra del Montmell. • Pel juliol, es participa amb 50 socis a la Caminada Popular de la Vall de Gòsol, d'on se surt cap a la Serra del Verd i es baixa per la Font de la Guineu i la Font del Boix, cap al Molí, travessant el riu Aigua de Valls. • Membres del GET comencen a practicar una nova activitat a

1989
La 1a Caminada Popular de Vilanova passa pel Castell de Sota-Ribes
Foto Francesc Casas

la Talaia: el descens de barrancs. La principal sortida de l'any és a la carretera de Rodellar, a Osca, on fan els descensos a *La Peonera* i *Los Oscuros de Balcés*. • Quatre membres del GEAM assoleixen la difícil via Taj Mahal, a la Roca Regina, a Terradets. • A l'Aplec a Lurdes se celebren els 25 anys de la cursa de cros, i s'entrega una medalla commemorativa als atletes participants. • S'instaura la Festa de Felicitació del Nadal junt al lliurament de les medalles als que facin els 25 anys de soci. • S'estableix que els divendres al vespre es realitzaran habitualment conferències, projeccions de diapositives i audiovisuals, exposicions, presentacions de llibres, i altres actes que puguin tenir relació amb l'entitat i que puguin ser d'interès dels socis. La programació anirà a càrrec de la Secció de Cultura i es presentarà mensualment en el full *Circular* que s'enviarà als socis.

1990 L'11 de març, durant el transcurs de la XXXI Marxa Social i Intersocial per Descripció, es produeix la sobtada mort de qui encapçalava la comissió organitzadora de la Marxa, Joan Virella, fet que fa suspendre la celebració de la cursa. • Un equip de 12 espeleòlegs del GET, realitza un impressionant descens a l'Avenc de *Las Pasadas* (LM-1) situat a San Roque de Riomiera (Santander) i que, si bé l'equip de punta no arriba a la profunditat màxima de -567 m, arriben a la cota -462 m. Tot un rècord i un èxit talaienc. • Pel 10 de juny es fa una caminada d'homenatge al desaparegut Joan Virella, a les rodalies de Pontils. Malgrat el dia plujós, bona part dels assistents ressegueix l'itinerari de la Marxa que no s'havia pogut realitzar. • Els Amics de la Sardana celebren amb força concurrència, el seu Aplec de Pasqua al recinte de la Masia Cabanyes. • Després de 3 anys de camí, els 69 caminants dels GR-5, GR-2 i GR-11, assoleixen el cim del Canigó, finalitzant aquest recorregut de 30 etapes. • L'equip de bàsquet C. B. Talaia, que fa un parells d'anys que existeix, participa en la Lliga del Consell Esportiu del Garraf, amb resultats mes aviat modestos. • Una nova edició del Campament Social d'Estiu se celebra a Andorra, concretament a la Vall de Ransol, resultant un dels més reeixits, tant en excursions i ascensions d'alta muntanya com en assistència (183 acampadors i 58 caravanes i tendes). • El 14 de setembre es fa l'assemblea de constitució de la Secció de Senders, que fins llavors havia estat sota la Secció de Cultura. La junta directiva de la Talaia dona la seva aprovació, i després, al començament d'any, serà ratificada per l'assemblea general. • Durant tot aquest any funciona un grup de joves que, sense estar adscrits a cap secció, preparen i realitzen excursions en bicicletes de muntanya. Se'ls coneix com el Grup de BTT. • Passat l'estiu, la Secció de Senders inicia un cicle de sortides, que s'anomena Refent Camins del GR o també Tast de GR que servirà per tornar a recórrer etapes variades de diversos

1989
Boca de l'avenc Esteban Felipe (Osca)
Foto Joan Rodríguez

1990
Campament d'Estiu de la Talaia a la Vall de Ransol (Andorra)
Foto Josep Blanes

1990
S'inicien les primeres sortides amb BTT de joves talaiencs
Foto Arxiu Talaia

GR especialment atractius, o també per completar una ruta o fer alguna variant.

1991 Tres membres del GEAM realitzen dues importants escalades als Alps, concretament a Chamonix. Primer assoleixen el vessant oest del Petit Dru, per la via Directa Americana d'una llargada d'uns 500 m i de graduació ED/inf., mentre que la segona ascensió és al Pilar Gervasutti, del vessant oest del Mont Blanc de Tacul (4.248 m) amb una llargada de més de 800 m de graduació ED. • Els organitzadors del Campament Social d'Estiu decideixen abandonar els Pirineus i estableixen aquesta acampada a Maraña (León), al Prado de San Roque, realitzant-se sortides turístiques cap a Oviedo, Cangas de Onís, Covadonga, Llacs d'Enol, Potes, Fuente De, Coves de Valporquero i León, ascensions a Punta Hoguera, Punta de la Cruz, Valcerrao, Peñas de Mediodía, i es recorre la Garganta del Cares. Una acampada de 164 persones, amb 24 tendes, 26 caravanes i 13 remolcs convertibles. • Sorgeixen problemes al local social: en intentar rehabilitar els espais de darrera la capella, importants esquerdes motiven la intervenció d'arquitectes del Patronat de l'Hospital i de l'ajuntament. Els veïns, alarmats, també demanen informes. El Patronat comunica la possibilitat de venda de l'edifici per parts, i comença una epopeia de compra i obres del local que durarà mes de cinc anys. • Una de les sortides més importants que es realitzen dins el cicle Coneguem Catalunya és, sens dubte, la del 7 d'abril als Aiguamolls de l'Empordà, amb 110 excursionistes que recorren el Parc Natural i poden conèixer la gran varietat d'espècies i altres particularitats d'aquella reserva natural. • Els espeleòlegs s'agrupen en dos sectors: els *metraires* i els *científics*, i així presenten els treballs realitzats: els primers, un descens a la Grallera de Guara (Osca), un pou vertical de -277 m, o el Pozu Tras la Jayada, als Pics d'Europa, un altre pou de -306 m, o també la complexa cova avenc Pago-Mariko Leizea, a la serra d'Aralar, a Navarra, arribant a la cota -206 m; els *científics* publiquen els complerts estudis i exploracions realitzades després de moltes jornades, a la Cova Avenc de les Garses, de la Llacuna, l'Avenc d'Ancosa i la Cova del Carlí, situats en mig de la Plana d'Ancosa, o també les coves de L'Hort Xic i de Cal Sant, a la Serra d'Ancosa. • La Talaia es mobilitza en oposició al pas de l'autopista del Garraf pel terme de Vilanova i per l'anomenada cota 125. • Entre els membres del GEAM, a més de les múltiples escalades als Alps, Pirineu, Montsec o Montserrat, comencen a tenir importància les vies de dificultat en escalada lliure, situades a les escoles habituals de Les Penyes de Can Marcer, La Talaia, Can Ximet, Garraf, els Cogullons , Mont-ral, La Riba o la Mussara. • Els de la Secció de Senders comencen el curs a final de setembre amb un nou itinerari, que s'anomena Del Baix Ebre al Solsonès, i que seguirà per GR-7-1 des de Paüls dels Ports fins al Santuari de Pinós i Ardèvol al Solsonès. • Els Estatuts de la Talaia s'han de renovar totalment per adequar-se al Decret de Regulació i Reglamentació dels Clubs i Associacions Esportives, segons Decret 1468 de la Generalitat de Catalunya de 17-07-1991. • A la tardor, mor Josep Julià, un dels socis fundadors de la Talaia i expresident. • I tot seguit, al desembre, una altra irreparable pèrdua: mor Tomàs Muela, soci fundador amb el número 2, que havia estat president i un dels principals impulsors de la Talaia. En el moment de la seva mort, portava l'organització de la Secció de la 3a Edat.

1992 Pel gener els membres dels GEAM celebren el seu Campament d'Hivern envoltats de neu, prop de Saldes i del Pedraforca, dedicats a les escalades hivernals, especialment en les cascades de gel -una especialitat que començava a imposar-se-: una grup aconsegueix la Cascada del Verdet del Pedra. • Aquest mateix hivern, cinc escaladors del GEAM aconsegueixen l'escalada en glaç més llarga del Pirineu: el Couloir de Gaube, un corredor de gel entremig de la Pointe Chausenque i la Pique Longue, al Vinhamala, amb 600 m de desnivell, i amb unes inclinacions que comencen amb 50º i que arriben, a la part alta, a l'embut de Gaube, als 70º i 80º.• El Campament Social d'Estiu se celebra a Tavascan, prop dels Plans de Boavi, amb les activitats habituals i amb la novetat d'un espectacular ràfting per la Noguera Pallaresa, amb la participació de 44 acampadors, mentre a l'alta muntanya s'assoleixen el Pic de Certescan, La Pica d'Estats, el Pic de Sotllo i el Pic de Monteixo. Aquest campament fet en terrenys lliures comença a tenir problemes de denúncies per part dels càmpings, tot i que els Mossos d'Esquadra troben correcte el permís atorgat. Hi participen 140 acampadors en 7 tendes xalet, 9 remolcs convertibles i 32 caravanes. • En una expedició a la vall de Yosemite (als Estats Units), Àngel Vedo, membre del GEAM, amb una cordada amb amics del Vendrell, assoleix la mítica paret d'El Capitan, per la via Nose, una escalada de més de 1.000 m, i de dificultat de VIº, A3. L'escalada, la comença amb Jaume Soler, que, a mitja paret, resulta lesionat al saltar un *friend* i ha de ser evacuat amb helicòpter. • Es repeteix una experiència que ja havia començat l'any anterior, en l'Aplec a Lurdes: la II Cursa BTT Talaia, en què s'ha d'anar pel sistema d'orientació, segons un full de ruta, des de la Platja del Far de Vilanova fins a l'ermita de Lurdes. La participació és excel·lent: de 120 ciclistes l'any anterior, s'ha passat a 154, tot i que les penalitzacions, les desqualificacions i els que es retiren, deixen classificats només 23 parelles i 16 individuals. • El 18 d'octubre, la Talaia –al cap de tres anys que la FEEC li ha concedit- organitza la 56a Marxa de Regularitat de Catalunya al Massís de Sant Honorat i la Roca del Corb (Oliana). Amb un paisatge i itinerari excel·lents, no atrau gaire concurrència: només hi participen 64 equips federats, mentre que de la Talaia -i sense classificar a la prova- n'hi ha 22. Per entitats guanya el Club Muntanyenc de Sant Cugat. • Se celebra el darrer l'Aplec a Lurdes. S'ha decidit traslladar-lo més a prop de Vilanova, a la Masia Cabanyes. • El darrer trimestre de l'any, el GET torna a presentar activitats, especialment el Curset d'Iniciació a l'Espeleologia, amb força assistència i el que serveix per nodrir les files del Grup. • A començament de novembre, es presenta el llibre *Visions geogràfiques del Penedès* de Joan Virella, un recull pòstum dels articles publicats tant al *Butlletí* de la Talaia com a la revista de l'Institut d'Estudis Penedesencs o al Setmanari de Vilanova. L'edició és a cura del consoci talaienc Francesc X. Puig Rovira.

1991
21a Sortida Coneguem Catalunya. Castell de Peyrapertusa, al límit nord dels Països Catalans
Foto Josep Blanes

1992
La Comparsa de la Talaia per la Rambla. Porta la bandera, Antoni Campillo
Foto Miquel Galmes

1993 Se celebren eleccions i renova el càrrec Salvador Butí, que es presenta com a únic candidat, pràcticament amb la mateixa junta, en l'assemblea extraordinària del 27 de febrer. • La Secció de Senders finalitza el 23 de maig, a Pinós i a Ardèvol, el trajecte Del Baix Ebre al Solsonès, pel GR-7-1. • La nova Junta del GET, durant el març, realitza un Curset de Socorrisme o de Primers Auxilis i Salvaments per a Espeleòlegs –obert a altres socis- amb un notable èxit de participació.• També cal ressaltar -realitzat pel GET- el descens a la cova avenc Ormazorreta Leizea II, a la serra d'Aralar (Navarra), una cavitat amb una cota de -513 m i una longitud de 1.200 m, que per al Grup constitueix una important fita. • La Secció de Cultura continua el cicle Coneguem Catalunya, amb la 24a sortida cap La Serra del Cis, situada a la Franja de Ponent, que dona un cop d'ull a la Ribagorça i a la

Vall d'Isàvena, recorrent tots el monuments històrics i artístics, però també assolint les màximes alçades (l'Amorriador, 1.791 m) d'aquesta serra. • Finalment, el 3 de juliol, després de moltes reunions, acords, estudis i una batalla de xifres, la junta directiva convoca una assemblea extraordinària per decidir la compra del local del carrer Comerç, 4. Després de les corresponents explicacions tècniques i financeres, l'assemblea autoritza l'adquisició del local. • Una expedició del GET es proposa batre el rècord de profunditat del grup i, després d'una llarga preparació, posa en marxa *I'Illaminako Ateak - Nafarroa 93.* La cova, situada lluny de qualsevol accés amb vehicle, fa que, a més de l'equip d'exploració, hagin de col·laborar unes catorze persones per traginar càrregues fins al campament base. Però les lesions i la manca final de carbur fan que aquesta important operació no aconsegueixi la fita final, i la fondària assolida és de -875 m sense poder arribar als -1.198 m previstos. • Se celebra el nou Aplec de Tardor a la Masia Cabanyes, amb notable èxit i una multitudinària assistència de vilanovins. • Amb un sol equip de 2 muntanyencs, la Talaia reapareix als Ral·lis d'Alta Muntanya després de 13 anys d'absència, en aquest cas en la prova que organitza el CEC , inclosa a la 5a Copa Catalana de Ral·lis, i que se celebra a la zona del Mont Roig. L'equip es classifica amb Medalla d'Argent. • El 26 de setembre s'inicia un altre recorregut de Senders, sota el títol De l'Anoia al Baix Cinca, que seguirà el GR-7-2 i el GR-65-5 des de Bellprat fins acabar a Mequinensa. D'aquest recorregut, cal destacar-ne unes extenses panoràmiques, la 3a etapa i darrera d'aquest any, que travessa Montserrat, des de Can Maçana, fins al Montgròs -on es reuneixen els 72 senderistes-, cap a Sant Jeroni i Monestir de Montserrat. • A final d'any, el GET i el GEAM presenten el balanç de les seves actuacions: els del GET amb més de 50 sortides d'exploració o de pràctiques, havent comptabilitzat uns 270 espeleòlegs en total, i els del GEAM amb 161 sortides, ascensions o vies, i amb un total de 308 escaladors.

1993
Excursió col·lectiva a les Gorges de Carançà
Foto Josep Blanes

1994 La 36a Marxa Social i Intersocial registra la participació més alta de les que es fan a Catalunya, amb 159 equips, repartits en 84 equips de socis, 47 d'entitats federades i 28 d'entitats vilanovines convidades. La marxa, realitzada el 13 de març, sortia de Canyelles, seguia per Olèrdola, passava per les Penyes de l'Escofet -La Facu- i tornava a Canyelles. • Des de les primeres edicions, la Talaia ha participat gairebé cada any en la Marxa-Excursió i Aplec dels Excursionistes Veterans de Catalunya: en la XIII edició, organitzada pel C. E. de Terrassa, es compta amb 13 equips talaiencs i alguns acompanyants, entre un total de 179 equips, que fan el recorregut des de Sant Llorenç de Morunys cap a la Vall de Lord, entre les serres del Port del Comte i del Verd. • Pel juliol es torna a participar al Ral·li d'Alta Muntanya. Dues proves de la VI Copa Catalana de Ral·lis: en la primera -organitzada pel CEC-, hi participen 5 equips de dues persones pels cims de la vall de Vallhiverna, mentre que en l'altra prova -organitzada pel C. E. Àliga a la zona del Perdiguero i vall de Remuñe-, hi participen també 6 equips. En ambdues proves es fan excel·lents classificacions. • Els escaladors del GEAM i els espeleòlegs del GET presenten una llarga llista de realitzacions aconseguides durant aquest any: són dues activitats que estan passant per un bon moment, amb força participació -el GEAM suma un total de 674 escaladors en 196 sortides, escalades o vies, i el GET, amb 91 exploracions subterrànies, arriba a 469 espeleòlegs-. • I per l'octubre, una vegada més l'Aplec de Tardor es torna a suspendre per la pluja, excepte la prova dels ciclistes de BTT i la gran paella que es baixa a fer a Vilanova, al pati del local social. • A primers d'octubre, se celebra una assemblea extraordinària per ratificar la compra del local social, autoritzar la junta directiva a contreure

l'hipoteca de compra de la part corresponent de l'edifici, per un import de quinze milions de pessetes, i modificar l'import de les derrames previstes.

1994
Una colla de talaiencs pugen al cim del Taillon
Foto Josep Blanes

1995 El dia 18 de febrer s'inaugura, al pavelló d'esports de la plaça de les Casernes, el Mur Artificial d'Escalada o MAE, anomenat també *Rocòdrom*, una instal·lació de propietat municipal que, mitjançant un conveni signat amb la Talaia, serà gestionada pel GEAM. • Membres del GEAM obren una nova via al Montsec d'Ares, concretament al Puntal d'Ager, i la dediquen a una companya desapareguda feia poc: la via Marta Barrachina. • El 25 de febrer el president de la Talaia signa davant l'alcalde –que presideix el Patronat de l'Hospital-, l'escriptura de compra del local social del carrer del Comerç núm. 4. • Es commemora aquest any el 40è Aniversari de la fundació de la Talaia, i la junta ha preparat un programa auster de celebracions, amb un pressupost contingut donades les despeses d'arranjament i compra del local. • Torna a ressorgir la pràctica de l'esquí de muntanya: pel desembre anterior ja s'havia assolit amb esquís el segon cim més alt dels Pirineus, el Pocets, de 3.375 m, i dos mesos mes tard es puja al Tuc de Mulleres de 3.010 m i amb un descens impressionant fins a la Boca Sud del Túnel de Vielha. Una altre sortida important, pel maig, és ascendir per la gelera de l'Aneto fins al coll de Corones (3.173 m), travessar fins dalt del Corredor Estasen a tocar del cim de l'Aneto (3.404 m), i baixar aquell dret i estret corredor fins tornar al coll, en un episodi d'esquí extrem. • La Secció de Senders celebra 10 anys de caminar pels GR, i ho fa amb una excursió singular des del Refugi de Cap de Rec, i ascendint el primer dia a la Tossa Plana de Lles (2.916 m) i l'endemà, tocar l'estany de l'Orri i anar a resseguir la Vall de la Llosa i per Viliella tornar al Refugi. • Pel juliol, una cordada del GEAM fa la travessada integral de la Cresta de Salenques-Margalida-Tempestats-Aneto. • La *Revista de l'A. E. Talaia* que va publicant-se cada trimestre de forma continuada, per celebrar els 40 anys de l'entitat, fa una edició monogràfica dedicada a l'efemèride, amb articles dedicats als diversos aspectes històrics de les activitats excursionistes de l'entitat. La coberta de la revista s'edita en color per primera vegada, i continuarà així en les següents edicions. • Amb motiu del 40è Aniversari, es realitza una ascensió col·lectiva al Pic de Tristaina (Andorra) de 2.879 m. • Pel setembre, els membres de la Secció de Senders, abans de començar el curs o d'iniciar un nou recorregut, organitzen una excursió col·lectiva singular, amb 65 excursionistes viatjant per mar amb el vaixell de la línia Vilanova-Alcúdia. A l'illa de Mallorca, l'itinerari previst porta a fer la travessa del Torrent de Pareis, des de Escorca fins Sa Calobra. • I, a l'octubre, inicien un nou recorregut, aquesta vegada anomenat Del Montsec al Golf de Roses, pel GR-1, i que aniria del Congost de Mont-Rebei fins a Sant Martí d'Empúries, en 25 etapes. • També a l'octubre es fa, amb gran èxit, l'acte de celebració del 40è Aniversari de la Talaia, que té lloc a l'Orfeó Vilanoví, amb diversos parlaments de les autoritats, de representants federatius, i del president de l'entitat, i amb lliurament d'un guardó amb un motiu al·legòric de l'aniversari als socis fundadors, i a les entitats i institucions que han col·laborat amb la Talaia. Uns dies més tard, l'Orfeó Vilanoví ofereix un concert d'homenatge a la Talaia.

1995
Ascensió al Pic de Tristaina (2.879 m), Andorra. Commemoració del 40è aniversari de la Talaia
Foto Salvador Butí

1996 Es realitzen importants escalades en glaç per part d'alguns especialistes del GEAM, a diverses vies a Malaval,

1995
Una travessada integral a la cresta de Salenques-Tempestats
Foto Jordi Vidal

2000
Escalada en glaç als Alps Marítims, vall Formel. Xavi Perelló a la cascada Iznogood
Foto Israel Prieto

Vallon du Diable i La Grave, als Alps francesos, i als cingles de Costafreda, al Pedraforca; uns dies més tard, es fan un parell de cascades a la Vall de Boí, sota la Punta Alta. • La Caminada Popular d'aquest any surt de la Torre d'Enveja i arriba a Rocacrespa pel fondo del Castellot, però amb el fet excepcional que, per tornar a Vilanova, s'ha de travessar el riu Foix, que en aquesta ocasió baixa ple d'aigua -encara que sobreeixida del pantà-, fet que moltíssims dels participants no havien tingut l'oportunitat de veure mai. Passant pels Sis Camins es torna cap a l'ermita de Sant Joan i la Torre d'Enveja, havent participat 560 vilanovins. • Si bé la Talaia disposa del MAE per fer pràctiques d'escalada, aquest any encara se celebra al pati del local la *V Cutrecompe,* una original competició d'escalada al petit rocòdrom situat a la torre exterior, que organitza el GEAM. • Comencen les obres de restauració i consolidació a tot el deteriorat edifici de la Casa Coloma on està situat el local social, comptant que data de 1774 i està inclòs al Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Historicoartístic i Natural de Vilanova i la Geltrú. • Durant la primavera, membres del GEAM realitzen una campanya d'importants escalades al Montsec. Comencen a la Paret de Catalunya, per la via Crucero Crosta Dorada, i a la Paret d'Aragó fan la via Alucinosis. Passen a Roca Regina i fan les vies Tudiguembu, l'Hakuna Matata, l'Anasazi i finalment la via Ball de Rams. • Per l'agost es fa un dels Campaments d'Estiu segurament més agradables i ben ubicats dels darrers anys, al Càmping Ariztigain, al municipi de Sumbilla (Navarra), a la ribera del Baztan-Bidasoa. Aquest lloc permet un munt de visites turístiques, històriques, culturals i també d'espais naturals com el Parc del *Señorío de Bértiz.* El balanç d'assistència no és molt nombrós: 75 acampadors amb 13 caravanes, 8 remolcs convertibles i 4 tendes. • Un equip mixt de membres de la Talaia i el CEADA de Les Roquetes, resulta guanyador de la VIII Copa Catalana de Ral·lis d'Alta Muntanya i IV Copa de la FEEC, a més del premi al 1r classificat més veterà, el talaienc Josep Bertran. Han participat en 5 ral·lis, que han estat a Vallhiverna, Vaquèira-Beret, Tavascan, Molieres i Ransol-Incles. • Pel setembre, en un solemne acte celebrat al Teatre Principal, l'ajuntament de Vilanova atorga a la Talaia el Diploma de Reconeixement de la Ciutat, per la meritòria trajectòria cívica mantinguda durant tants anys, i per l'esforç dels socis en dedicar un espai del seu temps social a acollir altres problemàtiques ciutadanes que les que estrictament fan referència al muntanyisme. • Un equip del GET realitza una exploració a la que es considera la cavitat més gran de Catalunya, la Cova Cuberes de -375 metres de desnivell i gairebé 12 km de longitud, al poble de Serradell. • L'Aplec a la Masia Cabanyes no recupera el nivell d'activitat ni l'assistència del primer any, tot i havent introduït nous actes com l'exhibició de l'Escola de Puntaires, les simultànies d'escacs o l'actuació del Grup Instrumental de la Geltrú, a més de l'actuació dels Bordegassos amb una colla convidada. • La Federació Catalana d'Espeleologia, per commemorar el centenari del primer descens a un avenc per Mn. Norbert Font i Sagué, organitza l'expedició Honduras-97, en què, junt amb altres espeleòlegs catalans, participa un equip de 4 membres del GET. En conjunt, resulta un èxit.

1997 Les sortides col·lectives d'esquí comencen a anar de baixa: la Secció d'Esquí només realitza dues anades a les estacions de Les Angles i La Masella. • Aquest hivern, un grup del GEAM realitza diverses ascensions per gel i neu a la serralada del Cadí i a Andorra. Comencen per la Canal de l'Ordiguer i segueixen per la Canal del Cristall i la Canal Sabat, mentre que uns altres realitzen el Pic de Casamanya (2.741 m) pel corredor nord-oest. •A l'assemblea extraordinària on s'han de fer eleccions presidencials, no es presenta cap candidatura: l'entitat es troba en una situació preocupant, ja que el president Salvador Butí té la intenció de deixar el càrrec després de vuit anys de mandat. La junta li demana que s'hi mantingui durant un any més, per poder buscar

1997
36è Aplec de Tardor a la Masia d'en Cabanyes. Torre de Sis, Bordegassos Vilanova
Foto Rosa Farriol

una alternativa, i l'assemblea ho aprova per unanimitat. • Des de fa uns anys, els Amics de la Sardana, organitzen al recinte de la Masia Cabanyes el seu Aplec de Pasqua, aprofitant el tradicional costum d'anar a menjar la mona *a la muntanya*. L'edició d'aquest any té una notable afluència de vilanovins. • Una exploració important del GET té lloc pel març: es tracta de l'Avenc de la Crisi, situat a la Mola de Cati, als Ports de Caro, al Baix Ebre. Presenta un pou d'entrada de -117 m de profunditat que s'ha de fer d'una sola tirada -que és el més llarg de Catalunya-, i que serveix d'accés a una complexa i interessant xarxa de galeries de més de 1.215 m de longitud. • Pel juny, la Talaia organitza una excursió especial: responent a la crida feta per la Plataforma Salvem Els Colls-Miralpeix, més de 150 persones fan un recorregut per aquesta zona costanera. A la confluència amb la urbanització de Mas d'en Serra, s'incorporen a la massiva concentració reivindicativa, en què es demana que s'aturi el desgavell urbanístic que malmet aquest espai natural. • A començament d'estiu, una colla del GEAM realitza la travessada de la complicada Cresta de Llosars, que té la característica de passar per sis puntes de 3.000 m: l'Agulla de Txikhatxev de 3.052 m, l'Agulla de Franqueville de 3.065 m, l'Agulla d'Escudier de 3.315 m, l'Agulla de Daviu de 3.350 m i, finalment, l'Aneto de 3.404 m. • Una altra excursió col·lectiva especial de començament de curs dels senderistes del GR, conjuntament amb la Secció de Cultura: a Mallorca, resseguint el Camí de l'Arxiduc, i pujant al Puig del Teix de 1.064 m. Hi participen 80 excursionistes que s'hi ha desplaçat amb vaixell des del port de Barcelona.• Per Nadal, mor -després d'una ràpida malaltia- Anton Llurba, que va ser president de l'entitat de 1968 a 1971.

1997
Comencen a realitzar-se els primers descensos per engorjats
Arxiu Isidre Galofré

1998 Es realitza pel gener una expedició de 6 membres a la Patagònia (Argentina) per escalar les Torres del Paine i, despres d'unes temptatives, es conquereix la Torre Nord per la via Moncino, enmig del mal temps. • Un membre del GEAM participa conjuntament amb membres de l'AAE de les Roquetes en una expedició a l'Aconcagua, que assoleix el cim de 6.959 m. • Pel març, i amb motiu de celebrar el Dia de la Dona Treballadora, un grup de dones i la Secció de Cultura dediquen la XXXII Sortida del Cicle Coneguem Catalunya a fer una pujada col·lectiva al Pic de la Dona (2.702 m) situat al circ d'Ull de Ter. • Els senderistes finalitzen pel juny el recorregut Del Montsec al Golf de Roses: GR-1, amb la 25a etapa, que acaba a la platja de Sant Martí d'Empúries. • A la X Copa Catalana de Ral·lis d'Alta Muntanya participa un equip mixt Talaia-CEA de les Roquetes, i aconsegueix la classificació amb Medalla d'Or a totes sis competicions. La Talaia assoleix el 8è lloc entre 42 entitats. • Durant aquest any es realitza la 1a fase de rehabilitació de la façana del local del carrer del Comerç.• Finalitzat el GR-1, la Secció de Senders enceta un altre itinerari: el Camí del Bons Homes, que comença al Santuari de Queralt, a Berga, i finalitzarà al Castell de Montsegur, a l'Arièja.

1999 La 41a Marxa Social d'Orientació per Descripció queda inclosa dintre el calendari de proves del Comité Català de Marxes de la FEEC i puntua, a més, per a la Copa Catalana de Marxes Tècniques Regulades. La marxa de la Talaia és la primera de les set marxes incloses en el calendari federatiu de 1999. • Per l'abril es realitza un Curset d'Iniciació a l'Alpinisme, organitzat per l'ECAM, amb la participació d'onze persones. •Aquest any, la Secció de Muntanya després d'uns anys d'inactivitat, torna a revifar-se amb renovació

total de la junta, incorporant-s'hi un equip jove que posarà en marxa nous projectes. • La nova Secció d'Infants i Joves, després de seleccionar monitors i de moltes reunions de preparació, engega pel novembre les seves activitats excursionistes. • La Talaia guanya la 1a Copa Catalana de Marxes Tècniques Regulades, tant en la classificació per entitats federades com per equips individuals. • Comença el I Cicle de Projeccions de Muntanya, organitzat pel GEAM, en què s'oferiran audiovisuals i conferències d'alt nivell presentades per alpinistes, escaladors i muntanyencs de primera fila. Des d'aleshores, ocuparà quatre divendres de cada mes de novembre, fins a l'actualitat. Com la sala d'actes queda petita, es presenten a la Zona XXI i, en posteriors edicions, a la sala d'actes de l'Escola d'Enginyeria Tècnica de l'UPC.

2000 En l'assemblea es produeix l'anunciat relleu de presidència que havia demanat Salvador Butí, i que dóna pas a Toni Castelló, que venia exercint ja de sotspresident. • Dintre l'àmbit de la 3a Vegueria de la FEEC, el GET organitza el 1r Curset d'Iniciació al Descens d'Engorjats. • Pel maig, l'acte *Els Parcs Eòlics a Debat* presenta una taula amb quatre experts en qüestions mediambientals i dos moderadors, acabant en un extens debat. • El GET celebra el seu 30è aniversari amb una exposició retrospectiva, una altra exposició de materials –on s'havia d'entrar a través d'una cova artificial-, una visita col·lectiva a l'avenc de la Gelassa, al Puig Montgrós, i un sopar d'aniversari. • Pel juny, i com a cloenda de les activitats del curs i com a celebració del solstici d'estiu, es fa un multitudinari sopar amb taules al carrer, juntament amb una excel·lent projecció col·lectiva de diapositives de les principals activitats de les seccions, amb la participació de més de dos-cents socis, sòcies i familiars. • A l'agost, en una sortida conjunta de la Secció de Muntanya de la Talaia i els Bordegassos, s'aixeca un pilar de cinc dalt del cim de l'Aneto, a 3.404 m, amb una trentena de bordegassos i nou talaiencs. •Tres membres de la Talaia realitzen l'ascensió al volcà Chimborazo, de 6.310 m, a l'Equador. • La Secció de Senders, conjuntament amb la Secció de Cultura, realitza com a començament de curs una sortida singular a l'illa de Menorca, amb 42 excursionistes, que recorren la ruta dels Cavalls i els conjunts prehistòrics de Torre d'en Gaumés i Torralba d'en Salord. • Amb la consecució de la via Juper, l'escalador del GEAM Àngel Vedo culmina el seu objectiu personal de realitzar totes les 25 vies de la coneguda Roca Regina, al Montsec d'Ares. • Abans de les vacances d'estiu, Toni Castelló deixa la presidència per motius personals: se'n fa càrrec el sotspresident Salvador Belchi. • El GET culmina amb èxit el seu aniversari amb la important exploració del sistema subterrani de la Pierre Sant Martin, a Zuberoa (Navarra), amb una cota de profunditat de –1.341m. • La Secció d'Infants i Joves continua realitzant les seves sortides pel Garraf, a la Garrotxa per visitar els volcans i les fagedes, al Maresme per la ruta de l'Esquirol, i al Moianés visitant les coves del Toll.

1997
Una sortida col·lectiva al Pic de Saloria, de 2.879 m, des d'Andorra
Foto Josep Blanes

1999
L'11a Caminada Popular de Vilanova ve de Miralpeix i can Girona
Foto Francesc Casas

2001 La Secció de Senders durant aquest any realitza en cinc etàpes la Ruta de la Pau, des de la serra de Pàndols a

Pinell de Brai • Per l'assemblea de març és ratificat com a president l'únic candidat presentat, en Salvador Belchi. • La Talaia, a l'abril, participa i organitza l'itinerari de la caminada *El Garraf Camina per l'Esclerosi Múltiple* amb la Fundació per l'Esclerosi Múltiple, en una acció solidaria que reuneix més de 450 persones de Vilanova i del Garraf. • Un dels actes rellevants organitzat per la nova Comissió de Medi Ambient, és un interessant debat al pati del local sobre *L'organització del territori*, que compta amb quatre ponents: Pep Riera, d'Unió de Pagesos, Agàpit Borràs, arquitecte, Josep Bertran, pagès, i Miquel Orriols, arquitecte municipal. • A l'estiu, Àngel Vedo realitza amb un altre company una de les més difícils escalades de l'historial del GEAM: la via Mescalito a la cèlebre Paret de El Capitan, a la vall de Yosemite (Califòrnia) • Després d'11 etapes, al juny, la Secció de Senders assoleix la fita del Castell de Montsegur, i finalitza el Camí dels Bons Homes. • En una campanya en solitari als Andes del Perú, el membre del GEAM Robert Masana conquereix quatre importants cims: l'Urús, de 5.420 m, l'Ishinca, de 5.585 m, el Tocllaraju, de 6.032 m i el Chopicalqui, de 6.354 m. • Els espeleòlegs del GET tornen a cavitat Illaminako Ateak i de nou arriben a –1.200 m, gairebé la profunditat de cota màxima. • La Secció de Muntanya organitza el Curs d'Iniciació a l'Excursionisme: si bé l'assistència és reduïda, les conclusions demostren una valoració molt positiva del curs.

2002 A l'abril, els senderistes comencen un nou itinerari: la Ruta del Císter, que s'inicia a Vallbona de les Monges i que, unint els monestirs cistercencs en sis etapes, i al juliol, tanca el cercle del GR-175 un altre cop a Vallbona. • El GET edita la 5a edició de la revista espeleològica *Soterrània*, amb motiu de la celebració del seu 30è aniversari: ofereixen una completa revista força ben editada, d'on destaquen els articles sobre les campanyes de Cotiella i Gaià. • De nou la Comissió de Medi Ambient organitza un debat al pati del local: amb el títol *Els límits a l'excursionisme en els espais naturals protegits* posa de relleu el conflicte entre l'excursionisme i la preservació de l'entorn natural.• Després de molts mesos, l'ajuntament -amb el suport de la Diputació- edita els tres primers *Itineraris Natura,* realitzats i escollits per la Talaia, i que estaran disponibles a l'Oficina de Turisme. La petita col·lecció te tres possibilitats: la *Ruta Litoral,* la *Ruta Mas Gros* i la *Ruta Mas de l'Artís*. • Com a preludi del proper curs, els senderistes i la Secció de Cultura organitzen una sortida singular, aquesta vegada lluny dels límits de Catalunya: l'ascensió al cim del Moncayo, de 2.316 m, havent visitat el Monestir de Veruela i la ciutat de Tarazona. El cim l'assoleixen 55 excursionistes. • A l'octubre, el GET organitza una important exposició de fotografia espeleològica dedicada al reconegut fotògraf Fèlix Alabart. • Pel novembre, la Secció de Senders inicia el recorregut més llarg dels plantejats fins

2000
Excursió col·lectiva singular a Menorca. Poblat talaiòtic de Torralba d'en Salord
Foto Josep Blanes

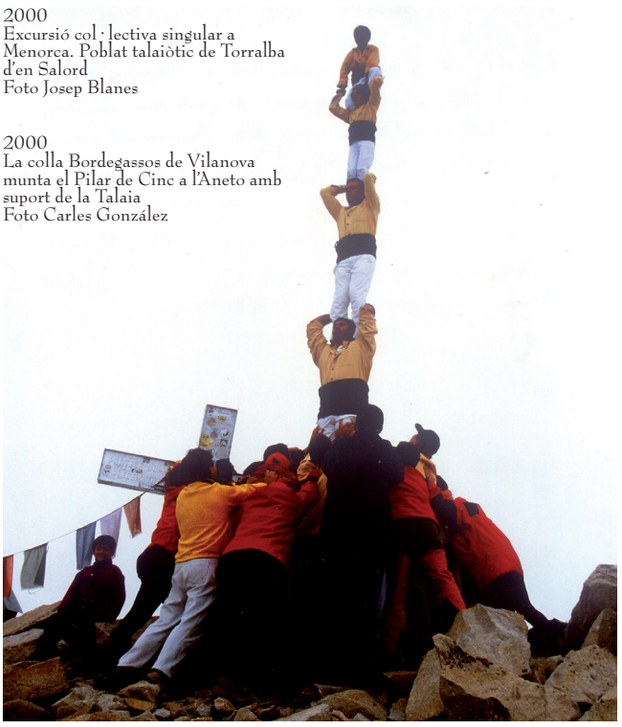

2000
La colla Bordegassos de Vilanova munta el Pilar de Cinc a l'Aneto amb suport de la Talaia
Foto Carles González

2000
Àngel Vedo a la Via Mescalito a la Paret de El Capitán (Yosemite)
Foto Julián Mármol

2001
Robert Massana després de l'ascensió al Tocllaraju, 6.032 m, Andes
Foto R. Massana

2002
1a etapa del GR-92: de Portbou a Llançà. Vista des del coll del Frare
Foto Josep Blanes

2003
La Secció de Muntanya assoleix el Perdiguero (3.223 m)
Foto Jordi Pons

aleshores: comença a Portbou la primera etapa del Sender del Mediterrani: GR-92, que finalitzarà a les terres de l'Ebre.

2003 De nou torna l'activitat de ciclisme en BTT amb una singular competició de tipus ral·li o cursa d'orientació, anomenada *Roc Bike*, organitzada pel GEAM. Un bon èxit d'organització i també de participació, amb un total de 25 equips de dues persones. • La FEEC i el Centre d'Informació de Catalunya, assignada a la Talaia una de les seves rutes guiades per diversos itineraris de totes les comarques. El 8 de juny es fa el recorregut Passejada pel Pla de les Palmeres, amb escassa participació probablement per la poca difusió. • Continua la bona programació de la Secció de Muntanya, amb ascensions pirinenques durant tot l'any: el Pic del Portarró, de 2.733 m amb raquetes i esquís, el Perdiguero, de 3.222 m, el Néouvielle, de 3.091 m, el Puig del Quer, de 2.546 m, els Astazous, de 3.080 m i la Peña Montañesa, de 2.291 m • Pel juliol es fa una vegada més el tradicional sopar de cloenda de les activitats del curs a la Plaça de les Cols, inclòs un excel·lent audiovisual de les activitats de l'any. L'acte compta amb més de 150 comensals, en una nova jornada de convivència social • I a l'octubre, diversos membres de la Talaia prenen part en els cursos de formació de tècnics i de monitors–iniciadors de diverses especialitats de muntanya, realitzats a través de l'ECAM; també es participava al curs de monitors de descens de barrancs i engorjats, de la Federació Catalana d'Espeleologia. • La sortida inaugural de curs de la Secció de Senders consisteix en l'ascensió al Penyagolosa, de 1.814 m i que és el pic més alt del País Valencià, havent fet nit al Santuari de Sant Joan de Penyagolosa, i visitant Vistabella del Maestrat i després Xodos.

2004 Pel gener, Andreu Ferrer, membre del GEAM, assoleix en solitari el cim de l'Aconcagua, de 6.962 m per la ruta nord • Una nova prova esportiva s'afegeix, a l'abril, al calendari talaienc: el Raid Garraf d'Esports d'Aventura, una prova múltiple composada de cursa BTT, cursa a peu, caiac de mar, patins en línia, tir amb arc, escalada, espeleologia, cursa d'orientació i una etapa nocturna. En la primera edició, participen 12 equips de dues persones. • Des d'abril a maig, el GET organitza el V Curs d'Iniciació al Descens de Canyons i Engorjats, reconegut per l'Escola Catalana d'Espeleologia i per les dues federacions, la FCE i la FEEC, amb l'assistència d'11 alumnes • Organitzat per Amics de la Sardana, el dilluns de Pasqua es continua celebrant l'Aplec a la Masia Cabanyes, consolidat com un dels actes del seu programa anual. • Impulsada per la Comissió de Medi Ambient, i amb el suport inicial de més de vint entitats diverses, comença la Campanya per Salvar la Platja Llarga, ja iniciades les obres d'urbanització d'aquest

espai natural que, més endavant, s'aconseguiran aturar. • Pel juliol , els Amics de la Sardana, a més de celebrar el seu 40è Aniversari, realitzen la seva XXIV Nit de la Sardana, amb les cobles Contemporània i Reus Jove. • Tres equips de marxadors talaiencs queden classificats en 1r, 3r i 5è lloc a la VI Copa Catalana de Marxes Tècniques Regulades, després d'haver participat en les 10 marxes del calendari anual. • Pel juliol se celebra la Caminada Nocturna i Cursa d'Orientació coneguda com a *Moonlight Ral·li*, amb la bona participació de 20 equips de 2 persones • Una important expedició espeleològica, que porta per nom Operació Sótanos-2004, té lloc a Mèxic, on tres membres del GET i un del SECE de Sitges exploren els *sótanos* de Las Golondrinas de -333 m, el del Cepillo de -142 m, el de las Guaguas de -478 m i el Resumidero de Popoca de -70 m, realitzant a més alpinisme, amb les ascensions als volcans Orizaba de 5.611 m. i Iztaccihualt de 5.200 m. • S'inicia una nova prova: La Talaia, Cursa de Muntanya, que organitzada per la Talaia i pel Club Esportiu Vilanova, i que vol recuperar l'esperit d'aquell *Cros* que arribava a l'Aplec de Lurdes. • Abans de Nadal, es presenta el Programa d'Actes del Cinquantenari, amb més de trenta actes diversos que duraran tot l'any 2005. En el mateix acte es presenta el Cava del Cinquantenari, amb el logo característic de l'efemèride a l'etiqueta i la xapa. • A l'assemblea general de socis Salvador Belchi és reelegit president de l'entitat.

2005 Comença l'any del Cinquantenari de l'Agrupació Excursionista Talaia • Entre el gener i el febrer, se celebren els actes de la XXXVI Renovació de la Flama de la Llengua Catalana, atorgada a la Talaia per la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya amb motiu d'aquest Cinquantenari, i que comença amb l'encesa de la Flama davant la tomba de Pompeu Fabra a Prada de Conflent en un acte emotiu i multitudinari, que continua a l'ajuntament de Prada, i arriba a Vilanova, on uns dies més tard és rebuda a l'ajuntament pels membres del consistori i per un públic nombrós La Flama també recorre els pobles de la comarca i els IES de Vilanova. Posteriorment, és portada a peu per equips d'excursionistes talaiencs fins a Collbató i a Montserrat, rebuda allà pels entremesos populars vilanovins, i una multitudinària comitiva. La Flama presideix la missa montserratina i després es fa la cerimònia de l'encesa de la llàntia de la 36a Renovació. • Se celebra, després d'alguns anys, el Campionat Social d'Esquí Alpí, Trofeus Cinquantenari: dues mànegues d'eslàlom gegant, per diverses categories, a les pistes d'Ordino–Arcalís (Vallnord), Andorra, amb participació de 27 esquiadors i esquiadores, dels 42 afeccionats a l'esquí que hi van. • Tres actes d'àmbit fotogràfic tenen lloc al local social: les exposicions *50 Anys només Muntanya* i *50 Anys d'Excursions Culturals,* amb material de l'arxiu de l'entitat i el concurs social

2004
Travessada del GR-11 pirinenc, de La Guingueta a Benasc.
Vista de l'estany de Rius
Foto Blanca Forgas

2005
Els expedicionaris al Cho-Oyu s'entrenen als Alps assolint el Dôme dels Ecrins
Foto Marcel·lí Ferrer Paterna

2005
La Talaia realitza la 36a Renovació de la Flama de la Llengua Catalana. El seguici a Montserrat
Foto Rosa Farriol

2005
Acte acadèmic del Cinquantenari de la Talaia. Els socis fundadors amb la Medalla dels 50 anys
Foto Rosa Farriol

2005
El Cinquantenari culmina assolint, l'expedició Vilanova 8000, el cim del Cho-Oyu, de 8.201 m
Foto Expedició Vilanova 8000

Les Millors Fotos de 50 anys de la Talaia. • L'11de juny, el GET organitza una activitat extraordinària: l'Operació 50 Anys x 50 Avencs, consistent a intentar baixar una cinquantena d'avencs en el cap de setmana. Finalment, n'assoleixen 53, tot un èxit d'organització i coordinació del GET i un original homenatge a l'efemèride que se celebra. • L'11 de setembre, després de l'ofrena floral al monument a Francesc Macià, junt amb altres institucions vilanovines, se celebra l'acte acadèmic central del Cinquantenari a la sala d'actes de l'Escola Politècnica Superior d'Enginyeria: Presentat pel sotspresident Toni Castelló, l'acte és presidit per l'alcalde de la ciutat, Joan Ignasi Elena i pel president de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya, Anton Fontdevila. Hi intervenen Antoni Ordovàs, Josep Blanes, Salvador Butí i Salvador Belchi, rememorant el passat històric de la Talaia i explorant el futur d'aquest excursionisme. Després es lliuren les primeres medalles commemoratives als qui que compleixen també cinquanta anys com a socis. La jornada es clou amb un dinar col·lectiu. • Després de més d'un any d'intens entrenament als Pirineus i als Alps, un equip de 6 expedicionaris talaiencs emprén l'Expedició Vilanova 8000, al cim del Cho-Oyu, de 8.201 m, a l'Himàlaia. A primer de setembre parteixen cap al Nepal. Un cop al camp base, aclimatats a l'alçada i havent establert els tres campaments superiors, en un segon atac, els germans Andreu i Marcel·lí Ferrer i Robert Masana assoleixen el cim el 2 d'octubre de 2005; el dia 3, Pere Guinovart l'assoleix també en solitari. Marc Cabutí i Carles Orriols, arriben també a bona alçada, però s'han de retirar. Un veritable èxit de tota l'expedició: de sis membres, quatre fan cim, sense l'ajuda de sherpes i sense l'ús d'oxigen, aportant, a més, una constant informació del desenvolupament de tota l'ascensió a través d'e-mail i de la pàgina web. Baixen perfectament al camp base, després de recollir els altres camps. Després d'unes jornades de descans, tornen a casa i són rebuts apoteòsicament a l'Aeroport del Prat i també a Vilanova. Ha estat la primera expedició talaienca i vilanovina que ha coronat un cim de més de 8.000 metres.

Fins aquí, l'ampli resum dels fets principals d'aquest període entre 1960 i 2005 . És evident que s'ha realitzat a més a més, una infinitat d'excursions i activitats diverses que aquí no figuren, tant per l'obligat esforç de síntesi que calia exercir com perquè s'han considerat fets quotidians del dia a dia de l'entitat.